

Věc: Odvolání proti rozhodnutí č. 82/2019 o změně územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov č. 32/2006 č.j. SÚ-3229/2005-K1 ze dne 03.03.2006

Odvolatel: Ing. Jaroslav Horák, Náves 207/33, 750 02 Přerov – Dluhonice

Jako budoucí majitel nemovitosti pozemku p.č.7104/8, p.č.7106/91 a p.č. 7108/180, kde je podepsána darovací smlouva k dnešnímu dni nevložena do katastru nemovitostí se považuji za účastníka řízení a to proto, že se plánovaná stavba týká pozemků, kde mám nabýt vlastnická práva se v zákonné lhůtě odvolávám proti rozhodnutí č. 82/2019 a to z následujících důvodů:

1. Původní územní rozhodnutí č. 32/2006 bylo vydáno 3.3.2006 s nabytím právní moci 12.8.2006. Ze stavebního zákona §93 vyplývá, že platnost územního rozhodnutí je 2 roky, v odůvodněných případech 5let. Mám za to, že uvedená lhůta dávno uplynula.
2. Původní územní rozhodnutí bylo vydáno v roce 2006. Od uvedené doby uplynulo třináct roků, kdy původní stanoviska ohledně dopadu na životní prostředí jsou překonaná a vzhledem k tomu, že dle výše uvedeného územního rozhodnutí dochází ke změně v umístění jednotlivých objektů, k jejich posunutí a změny výškového a směrového uspořádání jsou veškeré studie a to jak hlukové tak o vlivu na životní prostředí a vlivu na zdraví obyvatelstva dávno neaktuální
3. Při plánované stavbě je uvažováno se stavbou pilířů v místě stávající skládky zelené skalice. Narušením tělesa této skládky z důvodu stavební činnosti bezesporu dojde ke kontaminaci podloží a spodních vod, která může být nevratná. Argument, že vše vyřeší monitorování kvality povrchových a spodních vod je dostatečné opatření pro dopady na kvalitu vody neobstojí. Toto opatření pouze podá informaci, že je něco špatně.
4. Hlukové studie nezohledňují součet vlivů plánované stavby D1 a zároveň vlivu stavby koridoru železnice
5. Stavební úřad konstatuje v územním rozhodnutí, že stavba je umístěna převážně v nezastavěném území na pozemcích s dosavadním využitím k zemědělským účelům. Toto konstatování se nezakládá na pravdě. Stavba prochází sídelním útvarem Dluhonice a je v rozporu s ustanovením §8 zákona o pozemních komunikacích.

Výše uvádím jen výčet důvodů, pro které nemohu s uvedeným rozhodnutím souhlasit. Vzhledem k tomu, že se jedná o obsáhlý materiál, tak své podání doplním.

V Dluhonicích 18.12.2019

Ing. Jaroslav Horák

Magistrát města Olomouce
Odbor stavební, oddělení územně správní
Hynaisova 34/10
779 00 Olomouc

Věc: Odvolání proti rozhodnutí č. 32/2006 č.j. SÚ-3229/2005-K1 ze dne 03.03.2006 o změně územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov č. 32/2006 č.j. SÚ-3229/2005-K1 ze dne 03.03.2006

Odvolatel: Pavel Horák, Náves 152/56, 750 02 Přerov – Dluhonice

Jako majitel domu č.p. 152 v místní části Přerov Dluhonice, který je bezesporu dotčen plánovanou stavbou dálnice D1 a to nejen v průběhu stavby, ale i po jejím dokončení se cítím být účastníkem řízení ve věci změny územního rozhodnutí č. 82/2009 a to přesto, že v uvedeném dokumentu nejsem jako účastník řízení uveden.

Dávám tímto odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí a to z následujících důvodů:

1. Původní územní rozhodnutí č. 32/2006 bylo vydáno 3.3.2006 s nabytím právní moci 12.8.2006. Ze stavebního zákona §93 vyplývá, že platnost územního rozhodnutí je 2 roky, v odůvodněných případech 5let. Mám za to, že uvedená lhůta dávno uplynula.
2. Původní územní rozhodnutí bylo vydáno v roce 2006. Od uvedené doby uplynulo třináct roků, kdy původní stanoviska ohledně dopadu na životní prostředí jsou překonaná a vzhledem k tomu, že dle výše uvedeného územního rozhodnutí dochází ke změně v umístění jednotlivých objektů, k jejich posunutí a změny výškového a směrového uspořádání jsou veškeré studie a to jak hlukové tak o vlivu na životní prostředí a vlivu na zdraví obyvatelstva dávno neaktuální
3. Při plánované stavbě je uvažováno se stavbou pilířů v místě stávající skládky zelené skalice. Narušením tělesa této skládky z důvodu stavební činnosti bezesporu dojde ke kontaminaci podloží a spodních vod, která může být nevratná. Argument, že vše vyřeší monitorování kvality povrchových a spodních vod je dostatečné opatření pro dopady na kvalitu vody neobstojí. Toto opatření pouze podá informaci, že je něco špatně.
4. Hlukové studie nezohledňují součet vlivů plánované stavby D1 a zároveň vlivu stavby koridoru železnice
5. Stavební úřad konstatuje v územním rozhodnutí, že stavba je umístěna převážně v nezastavěném území na pozemcích s dosavadním využitím k zemědělským účelům. Toto konstatování se nezakládá na pravdě. Stavba prochází sídelním útvarem Dluhonice a je v rozporu s ustanovením §8 zákona o pozemních komunikacích.

Výše uvádím jen výčet důvodů, pro které nemohu s uvedeným rozhodnutím souhlasit. Vzhledem k tomu, že se jedná o obsáhlý materiál, tak své podání doplním.

V Dluhonicích 18.12.2019

Pavel Horák

smoles7440682c

Le

Magistrát města Olomouce

Odbor stavební, oddělení územně správní

Hynaisova 34/10

779 00 Olomouc

Věc: Odvolání proti rozhodnutí č. 82/2019 o změně územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov č. 32/2006 č.j. SÚ-3229/2005-K1 ze dne 03.03.2006

Odvolatel: Jaroslav Horák, Náves 152/56, 750 02 Přerov – Dluhonice

Jako účastník řízení se v zákonné lhůtě odvolávám proti rozhodnutí č. 82/2019 a to z následujících důvodů:

1. Původní územní rozhodnutí č. 32/2006 bylo vydáno 3.3.2006 s nabytím právní moci 12.8.2006. Ze stavebního zákona §93 vyplývá, že platnost územního rozhodnutí je 2 roky, v odůvodněných případech 5let. Mám za to, že uvedená lhůta dávno uplynula.
2. Původní územní rozhodnutí bylo vydáno v roce 2006. Od uvedené doby uplynulo třináct roků, kdy původní stanoviska ohledně dopadu na životní prostředí jsou překonaná a vzhledem k tomu, že dle výše uvedeného územního rozhodnutí dochází ke změně v umístění jednotlivých objektů, k jejich posunutí a změny výškového a směrového uspořádání jsou veškeré studie a to jak hlukové tak o vlivu na životní prostředí a vlivu na zdraví obyvatelstva dávno neaktuální
3. Při plánované stavbě je uvažováno se stavbou pilířů v místě stávající skládky zelené skalice. Narušením tělesa této skládky z důvodu stavební činnosti bezesporu dojde ke kontaminaci podloží a spodních vod, která může být nevratná. Argument, že vše vyřeší monitorování kvality povrchových a spodních vod je dostatečné opatření pro dopady na kvalitu vody neobstojí. Toto opatření pouze podá informaci, že je něco špatně.
4. Hlukové studie nezohledňují součet vlivů plánované stavby D1 a zároveň vlivu stavby koridoru železnice
5. Stavební úřad konstatuje v územním rozhodnutí, že stavba je umístěna převážně v nezastavěném území na pozemcích s dosavadním využitím k zemědělským účelům. Toto konstatování se nezakládá na pravdě. Stavba prochází sídelním útvarem Dluhonice a je v rozporu s ustanovením §8 zákona o pozemních komunikacích.

Výše uvádím jen výčet důvodů, pro které nemohu s uvedeným rozhodnutím souhlasit. Vzhledem k tomu, že se jedná o obsáhlý materiál, tak své podání doplním.

V Dluhonicích 18.12.2019

Jaroslav Horák

Horák

V Dluhonicích 17. prosince 2019

Magistrát města Olomouce
odbor stavební
oddělení územně správní
Hynaisova 34/10
779 00 OLOMOUC

Statutární město Olomouc

Doručeno: 18.12.2019

SMOL/332822/2019

listy: 2

přílohy:

druh:

smoles7440698d

Le

Věc:

Odvolání proti rozhodnutí č. 82/2019 ze dne 19.11.2019 a vznesení námítky podjatosti

Odvolávám se tímto proti vydání rozhodnutí č. 82/2019, č.j. SMOL/240886/2019/OS/Sem ze dne 19. 11. 2019 vydaném Magistrátem města Olomouce, odborem stavebním, oddělením územně správním, o změně územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov č. 32/2006, č.j. SÚ-3229/2005-KI, ze dne 03. 03. 2019, a to zejména z těchto důvodů:

1. Správní orgán uvádí že jsem pouze vlastníkem sousedních nemovitostí, což se nazakládá na pravdě, neboť jsem spoluvlastníkem pozemku p.č. 1084/3 v zastavěném území k.ú. Dluhonice (i dalších v k.ú. Přerov), přes který má dálnice vést (viz. str. 22. rozhodnutí). Jak jsem již uvedl ve svém podání k územnímu řízení je toto vedení dálnice přes zastavěné území v rozporu s § 8, odst. (1) zákona o pozemních komunikacích. Poskytnutím tohoto pozemku budu napomáhat stavbě, která je v rozporu s uvedeným zákonem a tedy mi bude bránit užívání tohoto pozemku.
2. Odkaz, že trasu dálnice přes zastavěné území (toto území je zastavěné jak podle stavebního zákona tak i podle zákona o pozemních komunikacích) která odporuje zákonu, odsouhlasil dotčený orgán na úseku státní správy pozemních komunikací, tak i Policie ČR vypovídá o úrovni těchto orgánů, pokud rovnou nechtěli snížit svou vážnost. Nicméně jakékoliv rozhodnutí musí být podle § 2 správního řádu v souladu se zákonem a toho musí dbát správní orgán vydávající rozhodnutí. Je absurdní, že správní orgán přihlíží k souhlasu, který má umožnit protiprávní jednání – viz § 50, odst. (4) správního řádu.
3. Odkaz, že územní plán uvádí dálnici jako obchvat Přerova, a proto také správní orgán vydávající rozhodnutí toto označení používá, je v rozporu s požadavkem správního řádu, že rozhodnutí musí vycházet ze spolehlivě zjištěných skutečností a být určité, neboť se zcela jistě jedná o dálniční průpich přes město Přerov. Termín „Přerov“ je pro rozhodnutí velmi neurčitý, neboť se může jednat o „město Přerov“, a tedy by dálnice měla Přerov obchvacovat až za Penčicemi, což je nejkrajnější místní část na sever od Přerova. V případě, že termín „Přerov“ označuje místní část „Přerov I – město“, pak by dálnice obchvacovala tuto místní část mezi Přerovem II. - Předmostím, souběžně se železniční tratí Ostrava – Přerov, v podstatě v linii ulic Lipnická – Polní, ale nikdy ne v trase uvedené ve výkresové části územního plánu a žádosti o vydání územního rozhodnutí, či jeho změny.

Vzhledem k tomu, že vydané územní rozhodnutí i jeho změna vytváří protiprávní stav, nevypovídá se se všemi mými připomínkami, má být použito k jednání s Evropskou unií

(jako by už nestačilo tolik ostudy s dotačními podvody) a k jehož realizaci mám já, jako účastník a dosud bezúhonný občan ČR napomáhat, požaduji jeho zrušení.

Dále vznáším námitku podjatosti Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru strategického rozvoje kraje, oddělení stavebního řádu, neboť tento jako odvolací orgán pro územní rozhodnutí č. 32/2006 jej nezrušil přes všechny jeho vady, a to zejména podle § 90, odst. (1), písm a) správního řádu:

1. Že trasa dálnice přes zastavěné území Dluhonic odporuje § 8. odst. (1) zákona o pozemních komunikacích. Zákon je z r. 1997.
2. Že uvedené rozhodnutí Městského úřadu trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným, neboť v textové části se uvádí, že se dálnice Dluhonic jen dotkne, z výkresové části je však patrné, že Dluhonice prochází a bude nutno zbourat všechny 3 řadové domy v ulici Předmostská. Některé jsou již vykoupeny a zbývající majitelé jsou vystaveni nechutnému nátlaku a je k ni vyvolávána a šířena nenávist.
3. Popis trasy dálnice v územním plánu je neurčitý, neboť není zřejmo který Přerov má dálnice obchvacovat, zda město Přerov, nebo Přerov I – město.

Pokud by Krajský úřad jako odvolací orgán postupoval v souladu se správním řádem a provedl přezkoumání napadeného rozhodnutí v souladu s ním, pak by seznal, či seznati mohl, že toto rozhodnutí odporuje zákonu a rozhodnutí by zrušil a řízení zastavil.

Stejně tak mohl již dříve vyzvat město Přerov k uvedení územního plánu do souladu se zákonem a odstranit rozpory v něm obsažené a zabránit tak zbytečným průtahům při realizaci dálnice D1.

V případě, že je mé odvolání v některých bodech neúplné, nebo nejasné, případně má-li nějaké nedostatky, po upozornění odvolání doplním a nedostatky odstraním.

S pozdraven

Milan Tomeček
nar. 28. 7. 1952
Dluhonice 8
750 02 Přerov

Ing. Pavel Ježík
MUDr. Helena Ježíková
U Zbrojnice 46/3
750 02 Přerov

Statutární město Olomouc
Doručeno: 23.12.2019
SMOL/335939/2019
listy: 8 přílohy:
druh:

smoles74407623

Krajský úřad Olomouckého kraje

prostřednictvím

Magistrátu města Olomouce
stavebního úřadu
Hynaisova 34/10
779 00 Olomouc
podatelna@olomouc.eu

V Přerově - Dluhonicích 19. 12. 2019

Odvolání proti rozhodnutí o změně územního rozhodnutí č. 32/2006 ze 3. 3. 2006 o umístění záměru „D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“: k rozhodnutí ze dne 19. 11. 2019, č.j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem (změna umístění 170 SO, zrušení 53 SO, nové umístění 44 SO)

Ing. Pavel Ježík, jako oprávněný účastník řízení

a

MUDr. Helena Ježíková, jako účastník řízení (členstvím ve spolku v řízení přihlášeném) a občan negativně ohrožený investičním záměrem uvedené stavby
(dále jen účastníci)

podávají tímto v zákonné lhůtě toto

o d v o l á n í

a žádají, aby rozhodnutí o změně územního rozhodnutí č. 32/2006 bylo dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušeno a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Nezákonnost umístění stavebního objektu :

209 –Estakáda v km 82,973 přes Bečvu a žel.trat' Olomouc – Přerov

Nevhodné umístění dálnice je občanům veřejně prezentováno od projednávání územního plánu z roku 1995. Dokumentace EIA z r 1999-2000 řeší variantu, kde estakáda překonávající řeku Bečvu, Prechezu a železniční trať končí za železnicí hned v sousedství krajské silnice, zde začíná mostní opěra a dálnice je dál vedena na zemním valu. EIA doporučuje *zvážit* posunutí dálnice dále směrem k Přerovu.

Víc jak dvacet let opakovaně upozorňujeme kompetentní osoby, že s vedením trasy tak, jak je navržena, nesouhlasíme. Výsledkem ale je, že krom toho, že dálnice zůstala v původní trase, ačkoliv závazná EIA doporučovala *zvážit* posunutí trasy, tak byla oproti původnímu návrhu přesunuta ze zemního valu na estakádu. Toto řešení znamená pro ty, co bydlí v blízkosti plánované estakády, zhoršení zátěže nejenom co se týká hluku a emisí, ale nově i vibrací, protože tato varianta nejen že značně omezuje možnosti ochranných opatření, ale je i zdrojem hluku a vibrací od mostní uzávěry.

Důvodem této změny (přemístění z valu na estakádu) byla snaha zachovat sportoviště pod dálnicí. Tento krok a záměr nám nebyl veřejně prezentován a nebyl projednáván s osobami dotčenými stavbou v jejím ochranném pásmu. Naštěstí toto (sportoviště pod dálnicí) nestandardní řešení, bylo přehodnoceno a ŘSD přislíbilo vybudovat sportoviště nové v souladu s územním plánem. Tím tedy pominul důvod umístění dálnice na estakádu a my jsme opakovaně požadovali, pokud by trasa zůstala stejná, tak návrat k původní variantě na zemním valu. V rámci kompenzačních opatření, ke kterým nás vyzval pan premiér Babiš, jsme vznesli tento požadavek návratu k původní variantě umístění dálničního tělesa na zemní val a následně jsme písemně upozornili zastupitele města Přerova a pana ing. Čermáka, že tento bod je pro nás prioritní a nepřestupitelný včetně důvodů, které nás k tomu vedou. Ze strany zastupitelů ani ze strany pana Čermáka jsme se žádné reakce nedočkali, ale máme důvodnou obavu, že tento náš požadavek nikdo neřeší.

Jedná se o požadavek č. 13 - náhrady neprojednané estakády pevným silničním tělesem - **a to z důvodu snížení negativních vlivů dálničního provozu na okolí a zároveň zvýšení možnosti urbanistického zakomponování do intravilánu obce s důrazem na ozelenění dálničního tělesa.**

Studiemi již bylo jednoznačně prokázáno, že hluková zátěž přispívá ke spuštění nebo urychlení vlastního patologického děje u chorob s multifaktoriálními příčinami. V případě hluku ze silniční dopravy se jedná zejména o ischemickou chorobu srdeční včetně infarktu myokardu a náhlé smrti (viz EEA Good practice guide on noise exposure and potential health effect. Copenhagen : European Environment Agency 2010...) Dlouhodobý vliv dopravního hluku v Evropě je příčinou tří procent všech úmrtí na srdeční selhání. Taktéž dlouhodobý vliv vibrací je předmětem biomedicínských studií, i zde se dá předpokládat negativní ovlivnění zdravotního stavu (Mansfield NJ. Human response to vibration.). Máme důvodnou obavu z této zátěže a negativního vlivu na naše zdraví a domníváme se, že pokud je možné jiné řešení, které může snížit hlukovou zátěž, mělo by být vždy preferováno, zejména pokud se jedná o stavbu trvalou a již neodstranitelnou. Umístění na zemním valu místo na estakádě by bylo vhodnější z následujících důvodů:

1. významně by se snížil hluk a vibrace z dilatačních mostních uzávěr, které jsou dle stávajících plánů nyní v těsné blízkosti RD pana Horáka. Argument MD, že posunem mostních závrů až k železnici by se snížila zátěž pro pana Horáka a ostatní v okolí, ale zhoršila by se zátěž pro ostatní objekty uvnitř Dluhonic, není relevantní, protože se dá vyřešit tím, že by se val či alternativní stavební těleso prodloužily až za železniční trať lemující obec.

2. Protihluková stěna na estakádě je do jisté míry determinována konstrukcí mostu a nutností minimalizovat dynamické namáhání konstrukce větrem. Na zemním valu jsou větší možnosti protihlukových opatření, např. ŽB opěrné stěny, montované či monolitické, systém gabionů, či původní záměr sypané zemní těleso osázené řízenou výsadbou křovin a stromů...a tím aspoň trochu zakomponovat dálničního těleso do okolí. Na estakádě nelze ani jedno.

Jistota realizace maximálních opatření k omezení negativních vlivů dálnice na dotčenou zástavbu a občany byla z ministerských úst zde v minulosti opakovaně demonstrována, nikdy ale nebyla přesně specifikována a na estakádě je velmi limitována.

S ohledem na výše uvedené účastníci požadují přeřešení stavebního objektu 209 do podoby dle dokumentace EIA v případě, že bude realizace dálnice v této navržené ose realizována.

Územní rozhodnutí z roku 2006 potvrdilo tento stavební objekt v rozporu s předchozími stupni dokumentace a tudíž nezákonně.

.... Z aktuálního letáku ŘSD..

Majetkoprávní příprava – z 884 vlastníků je vypořádáno 727 majitelů (82,24 % - stav k 05/2019). Dále pokračují vyvlastňovací řízení. Od 02/2017 probíhaly práce záchranného archeologického výzkumu a zemní práce pro ZAV. Od 01/2019 jsou terénní práce přerušeny. Děti Země dne 4. 12. 2017 podaly na Krajský soud v Ostravě žalobu proti rozhodnutí MŽP ze dne 2. 10. 2017, které potvrdilo rozhodnutí KÚ v Olomouci týkající se výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů. Krajský soud v Olomouci vyhověl v polovině ledna 2018 žádosti Děti Země a přiznal jejich žalobě odkladný účinek. Olomoucký krajský soud zamítl dne 28. 2. 2018 žalobu ekologické organizace Děti Země. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě s pobočkou v Olomouci nabyl právní moci 29. března a od 4. dubna stavební úřad přerovského magistrátu pozastavené územní řízení znovu obnovil. Dne 15. 3. 2019 byly doplněny veškeré podklady na OS MM Olomouce. Stavební úřad předpokládá veřejné projednání ÚŘ v květnu 2019. Předpoklad vydání změny ÚŘ je v 09/2019, nabytí právní moci změny ÚŘ v 12/2019. Předpoklad vydání některých SP v 09/2020–11/2020. Nejvyšší správní soud obdržel dne 12. dubna 2018 kasační stížnost Děti Země, které ve čtyřech bodech žádají přezkum rozsudku krajského soudu, který dne 28. února 2018 zamítl jejich žalobu proti povolení výjimky ze zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu dálnice do biotopů 26 vzácných druhů živočichů. Nicméně výjimka je od 29. března 2018 pravomocná, takže povolování dálnice může pokračovat v řízení o změně ÚŘ z roku 2006. Místní výbor v Dluhonicích předložil seznam 13 kompenzačních opatření. Jejich realizace je podmínkou k bezproblémovému pokračování přípravy ze strany výboru.

Územní plán z r.1995

[illegible]

2. Nesoulad protihlukových opatření s občanskou zástavbou

702 –Protihluková stěna km 82,693 -84,200 vlevo

..z textové části :

Pro ochranu obytné zástavby v Dluhonicích je upravena délka a geometrie PHS následujícím způsobem:

km 82,693 –km 83,000 –svislá PHS výšky 4,0 m

km 83,000 –km 83,400 –svislá PHS výšky 5,0 m

km 83,400 –km 83,617 –svislá PHS výšky 5,0 m + 1 m zalomení (celková výška PHS 6,0 m)

km 83,617 –km 83,800 –svislá PHS výšky 5,0 m + 2 m zalomení (celková výška PHS 7,0 m)

km 83,800 –km 83,900 –svislá PHS výšky 5,0 m + 1 m zalomení (celková výška PHS 6,0 m)

km 83,900 –km 84,100 –svislá PHS výšky 5,0 m

km 84,100 –km 84,200 –svislá PHS výšky 4,0 m

Sídelní útvar Dluhonic je dotčen ochranných pásmem dálnice , ve kterém se ocitnou obytné budovy se svými občany.

Jako první je v trase objekt rodinného domu č.p. 139 (/16), vzdáleného od osy dálnice 40 metrů a to ve staničení cca 83,380 km

Jako poslední je objekt rodinného domu č.p. 152 (/56), vzdáleného od kraje dálnice 50 a to ve staničení cca 83,615 km.

Maximální výše ochranné PHS začíná až za občanskou zástavbou v km 83,617 a pokračuje do volného prostoru okolních polí.

Účastníci požadují provedení maximální výšky provedení protihlukové stěny již cca od km 83,350, tedy v úrovni železniční tratě a budoucím styku protihlukových stěn budovaného železničního koridoru.

Tento požadavek nutno podložit skutečností, že uvedená a další zástavba Dluhonic bude dotčena nejen negativními hlukovými vlivy z projednávané dálnice D1, nýbrž i z realizovaného železničního koridoru. Bohužel se nikdy nepohlíželo na skutečnost souběhu těchto staveb a veřejnosti nebyla předložena hluková studie, která by byla zpracována zároveň pro obě dopravní megainvestice. Obě v resortu jednoho ministerstva dopravy.

3. Nevyřešené a nevyloučené riziko záplavových vod z přívalových dešťů z důvodu výstavby dálničního tělesa

Výstavba dálničního tělesa protne terénní reliéf, mírný úval lokality zvané Vrelní Újezd, přecházející do lokality místně zvané Dolní Újezd.

Tento terénní reliéf protíná dálnice v km 83,500 a vytváří tak nepřekonatelnou překradu.

Při výskytu přívalových a extrémních dešťů se tyto vody pozvolna vydávají svoji přirozenou cestou tímto úvalem do lokality k železniční trati, kde jsou stávajícími vodotečemi a svodnicemi odváděny do řeky Bečvy.

Výstavbou dálničního tělesa budou tyto vody nasměrovány do lokality sídelního útvaru U Hřiště, kde se potkají s obytnou zástavbou, která není na tento typ ohrožení stavebně připravená.

V minulosti byl vznesen požadavek provedení stavebního objektu ekoduktu – polyfunkčního podchodu pod dálnicí v místě přerušeného úvalu a bez náhrady přerušené účelové komunikace Dluhonice – Předmostí umístěné na pozemku parc.č. 1306, 1309 k.ú.Dluhonice . Staničení cca v km 83,850

Účastníci požadují realizaci preventivních opatření formou výstavby polyfunkčního prostupu pod dálnicí o podchozí výšce pro chodce za účelem přirozeného odvodu přívalových dešťových vod mimo zástavbu obce, možnosti zachování stávajícího průchodu chodců a neposlední řadě umožnění migrace zvěře přes dálniční stavbu.

4. Nesoulad programového prohlášení vlády ČR a realizace stavebních objektů D1

Předložená dokumentace v rozporu s tendencemi posledních let neřeší hospodárné nakládání s dešťovou vodou. Nebudeme rozebírat vodohospodářské stavební objekty po celé trase, asi to bude obdobné, nutno ale konstatovat, že dle dokumentace není dostatečně řešena retence dešťových vod a vše je svedeno jen potrubím do řeky Bečvy. Objekt hlavního kanalizačního sběrače 315 dokonce kopíruje vodoteč malého vodního toku Strhanec (někdy označován jako Vínarský potok).

Lze tedy konstatovat, že problematika zadržování vody v přírodě a hospodaření s ní asi není zákonem patřičně ošetřena a není nutno tak realizovat stavby ve smyslu obecné prospěšnosti.

Účastníci požadují výstavbu vodohospodářských objektů zajišťující retenci dešťových vod v dané lokalitě a její další obecné využití s využitím malých poldrů a přirozených otevřených svodnic.

5. Porušení zákona

Zákon č. 13/1997 Sb. Zákon o pozemních komunikacích

§ 8

Průjezdni úsek dálnice a silnice

(1) Dálnice a silnice mohou vést územím zastavěným nebo zastavitelným (dále jen "průjezdni úsek dálnice" nebo "průjezdni úsek silnice"), pokud se tím převádí převážně průjezdná doprava tímto územím.

Nelze nepřipomenout letitou problematiku vyprojektované investiční akce, honosící se platným územním rozhodnutím na hlavní trasy dálnice samotné – stavebního objektu 101.

V tomto řízení se z mnoha stran poukazuje na porušení tohoto paragrafu, na druhé straně se argumentuje právními výklady ze strany investora, že k porušení zákona nedošlo. Chybí nezávislý právní výklad, respektive judikatura, která by tuto prokazatelnou pochybnost vyvrátila.

Dálnice demoluje část sídelního útvaru, který je prostorově definován a stejně tak doprava v něm. Na dálnici samotnou se převede doprava z tohoto území v množství nula. Tudíž dálnice v tomto případě zastavěným územím logicky vést nemůže.

Účastníci řízení vyžadují doložení nezpochybnitelného právního výkladu, že realizací dálnice v této poloze nedošlo k porušení zákona.

6. Vadný projekt – MUK Přerov-sever

Nelze neokomentovat předložené dílo zbytečně přeprojektované stavby tohoto mimoúrovňového křížení.

Doposud nebylo veřejně prezentováno, jak bude situace v dané lokalitě vyřešena a provozně funkční po realizaci všech dopravních staveb, které budou do tohoto MUK zaústěny. Nicméně přiložíme-li na sebe studii nebo projekty s řešením stavby dálnice D1-0136 a zároveň dálnice D55 – 5502, zjistíme následující. D1-0136 byla prohlášena jako obchvatový úsek, čili do na navrženého nestandardního uzlu bude svedena i doprava i ze silnic I/55, I/47, II/150 a z dálnic samotných D1 + D55.

Neuvěřitelné ovšem je, že řidiči po I/55 od Olomouce, Kokor a řidiči po II/150 od Prostějova, Brodku a Rokytnice, kteří budou chtít dálnici využít k cestě na jih nebo jen po obchvatu na opačný konec Přerova, budou navrženým malým kruhovým objezdem nasměrováni do víru chaotického uzlu vlastního MUK Přerov-sever, kde se nečekaně a neplánovitě zdrží více, než by bylo nutné a dle podrobné výkresové dokumentace, která již nyní prochází schvalovacím procesem, budou tito řidiči nuceni absolvovat v souladu s trasováním jeden a půl otáčky či okruhu na tomto „rádoby kruhovém objezdu“, než budou mít možnost uzel opustit a cestovat dále po dálnici. Současně dojde k navrácení dopravy do ulic Olomoucká a Prostějovská v Předmostí, kde tato trasa bude pro motoristy kratší, než se mixovat v tomto rizikovém MUK. Tato křižovatka byla vyhodnocena i odborníky jako riziková a asi skutečně nemá nikde obdoby.

Účastníci navrhuji investorovi opustit toto rizikové řešení a realizovat původní bezpečné a čitelné řešení MUK Přerov-sever.

7. Vadný projekt – obchvat – MUK Přerov-západ – MUK Přerov-sever

Novým územním plánem z roku 2010 byla pro Přerov vymazána důležitá stavba vlastního obchvatu a za obchvatovou byla prohlášena část budoucí dálnice D1 kolem Přerova.

Vzdálenost mezi MUK Přerov západ a MUK Přerov-sever je kratší než 2 km v rozporu s předpisy o navrhování dálničních komunikací a tudíž k vlastní realizaci obdržel od MD výjimku.

S ohledem na zavedenou praxi, chybí zde ovšem průběžný připojovací pruh, jako je to v případě D55 Hulín – Hulín jih nebo v případě nově otevřené trasy D1-0137 Lipník n/B – Trnávka anebo v případě projektované D55-5501 Holice – Velký Týnec. V těchto a dalších případech se logicky přistupuje k realizaci minimálně jednoho průběžného pruhu.

Dálnice v tomto obchvatovém úseku bude peáž plné dopravy D1 + D55, dále silnic I/55, I/47, II/150 a bude i plnit vlastní obchvat města Přerova.

Kde jinde by měl být minimálně průběžný připojovací pruh, než zde.

Předložená dokumentace ke změně územního řízení je ve variantě staré více než dvacet let a evidentně zcela mimo dopravní kapacity, které mají být na dálnici po zprovoznění převedeny.

Účastníci požadují přepracování úseku obchvatové části dálnice dle aktuálních provozních podmínek a tím spojený požadavek na odpovídající kapacitu silniční komunikace.

Účastníci řízení s ohledem na shora uvedené žádají odvolací orgán, aby vydanou změnu územního rozhodnutí zrušil

Pavel Ježík

7

Helena Ježíková

PJ

Ing. Pavel Ježík

20. 12. 2019, 22:23

Komu: podatelna@olomouc.eu ▾

✈ MM Olomouc = D1-0136 - účastníků řízení proti rozhodnutí ☆
o změně územního rozhodnutí

Dobrý den.

V příloze v pdf zasíláme odvolání ze dne 19.12.2019 proti rozhodnutí stavebního úřadu MM Olomouc ze dne 19.11.2019 o změně územního rozhodnutí pro dálnici D1-0136.
Na MM Olomouc bude v tištěné podobě doložen obratem.

Pavel Ježík

Přílohy

 12/20/2019 12:27

D1-136-odvolani.pdf – PDF, 686 kB

Stáhnout [Zobrazit >](#)

Občanské sdružení Krajina Dluhonice, z.s.

Přerov V – Dluhonice, U Zbrojnice 46/3, 750 02, IČ 265 31 437,
tel . 725 362 351 e-mail: oskd@dluhonice.cz

Krajský úřad Olomouckého kraje

prostřednictvím

Magistrátu města Olomouce
stavebního úřadu
Hynaisova 34/10
779 00 Olomouc
podatelna@olomouc.eu

V Přerově - Dluhonicích 19. 12. 2019

Odvolání proti rozhodnutí o změně územního rozhodnutí č. 32/2006 ze 3. 3. 2006 o umístění záměru „D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“: k rozhodnutí ze dne 19. 11. 2019, č.j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem (změna umístění 170 SO, zrušení 53 SO, nové umístění 44 SO)

Magistrát města Olomouc, stavební úřad (dále jen MM) veřejnou vyhláškou ze dne 19. 11. 2019, č.j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, která byla zveřejněna dne 19. 11. 2019, na základě žádosti ŘSD ČR ze dne 27. 3. 2017, oznámil vydání změny územního rozhodnutí č. 32/2006 ze dne 3. 3. 2006, č.j. SÚ3220/3005-KI o umístění záměru „D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ (délky 10,1 km s parametry D26,5/120). Lhůta pro podání odvolání tedy končí ve čtvrtek 19. 12. 2019.

Řízení o změně územního rozhodnutí dle žádosti ŘSD ČR i podle tvrzení MM probíhalo podle zákona č. 416/2009 Sb. (tzn. že žalobu lze podat do 1 měsíce od doručení konečného správního rozhodnutí).

Občanské sdružení Krajina Dluhonice, z.s. se do řízení přihlásily, neboť splňují podmínky zákona č. 100/2001 Sb., tzn. ve smyslu tohoto zákona mohou podávat námitky, připomínky a návrhy, které se týkají vlivů umísťované stavby na životní prostředí (včetně vlivů na přírodu a krajinu, na veřejné zdraví apod.), a to vlivů během **přípravy stavby, výstavby, provozování i při haváriích** během výstavby i během provozování stavby (podrobně viz zákon č. 100/2001 Sb. a jeho účel).

Občanské sdružení Krajina Dluhonice, z.s. jako účastník tohoto navazujícího správního řízení se přitom podle § 9d odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. „může žalobou domáhat zrušení rozhodnutí vydaného v navazujícím řízení a napadat hmotnou nebo procesní zákonnost tohoto rozhodnutí“.

Občanské sdružení Krajina Dluhonice, z.s. jako účastník předmětného řízení dle zákona č. 100/2001 Sb. podávají tímto ve lhůtě do 19. 12. 2019 toto

o d v o l á n í

žádá, aby rozhodnutí o změně územního rozhodnutí č. 32/2006 bylo dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušeno a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Napadáno je rozhodnutí v celém rozsahu.

Odůvodnění:

Uvodem si dovoluujeme stručně shrnout stav povolování dálnice D0136 Říkovice – Přerov délky 10,1 km:

15. 12. 2000 = MŽP vydává stanovisko EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. (v rámci procesu EIA) na základě předložení dokumentace EIA (**červen 1999**)

25. 7. 2006 = KÚ potvrzuje územní rozhodnutí, které vydal MM Přerov (**3. 3. 2006**) na základě žádosti ŘSD ČR (**24. 6. 2005**)

03. 5. 2010 = ministr dopravy potvrzuje stavební povolení, které vydalo Ministerstvo dopravy (**24. 11. 2009**) pro 6 objektů na **360 metrech dálnice v km 75,30-75,66** na základě žádosti ŘSD ČR (**15. 5. 2009**)

28. 12. 2010 = MŽP potvrzuje rozhodnutí, které vydala Správa CHKO Litovelské Pomoraví (**23. 10. 2009**) o povolení výjimky podle § 56 ZOPK ke škodlivému zásahu do biotopů **11 zvláště chráněných druhů živočichů** na základě žádosti ŘSD ČR (**21. 1. 2009**)

06. 6. 2011 = MŽP potvrzuje rozhodnutí, které vydal krajský úřad (**28. 4. 2010**) o povolení výjimky podle § 56 ZOPK ke škodlivému zásahu do biotopů **11 zvláště chráněných druhů živočichů a 1 druhu rostliny** na základě žádosti ŘSD ČR (**5. 2. 2010**)

30. 11. 2016 = MŽP vydává závazné stanovisko EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. (bez procesu EIA)

02. 10. 2017 = MŽP potvrzuje rozhodnutí, které vydal KÚ úřad (**24. 5. 2017**) o povolení výjimky podle § 56 ZOPK ke škodlivému zásahu do biotopů **26 zvláště chráněných druhů živočichů** na základě žádosti ŘSD ČR (**16. 12. 2016**)

23. 4. 2018 = MŽP vydává ověřující závazné stanovisko EIA podle zákona č. 100/2001 Sb.

19. 11. 2019 = MM Olomouc vydává rozhodnutí o změně územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006 na základě žádosti ŘSD ČR (**27. 3. 2017**)

1. Rozpor ust. § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA

Dne **4. 8. 2016** nabyla účinností novela zákona č. 100/2001 Sb. (**zákon č. 256/2016 Sb.**), která obsahuje § 23a prioritních stavbách. V ust. § 23a odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. se uvádí:

Pro účely tohoto zákona se prioritním dopravním záměrem rozumí záměr,

- a) který se nachází na transevropské dopravní síti,*
- b) pro který bylo vydáno územní rozhodnutí nejpozději 31. března 2015,*
- c) pro který bylo vydáno souhlasné stanovisko o hodnocení vlivů podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, (dále jen „zákon č. 244/1992 Sb.“) a*
- d) který stanoví vláda nařízením.“*

V ust. § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. se uvádí: „*Příslušný úřad vydá k prioritnímu dopravnímu záměru závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, které je podkladem pro vydání rozhodnutí v navazujících řízeních. Závazné stanovisko podle věty první obsahuje opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí. Platnost závazného stanoviska podle věty první je 5 let.*“

Nařízení vlády ze dne **24. 8. 2016, č. 283/2016 Sb.**, o stanovení prioritních dopravních záměrů nabylo účinnosti dne **2. 9. 2016**, přičemž podle něho je stavba „**D1-0136 Říkovice – Přerov**“ prioritním záměrem ve smyslu § 23a zákona č. 100/2001 Sb. Podle této úpravy musí být pro takový záměr vydáno **závazné stanovisko EIA** podle § 23a odst. 3 a 5 cit. zákona s tím, že výše uvedená argumentace se na tuto situaci vztahuje analogicky.

Jsme přesvědčeni, že vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/A6 (příp. i ověřujícího závazného stanoviska EIA ze dne 23. 4. 2018, č.j. MZP/2017/710/1294) podle ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb. v prioritních dopravních stavbách ČR a podle nařízení vlády č. 283/2016 Sb. je nesprávné, neboť jde o **rozpor** s účelem cit. zákona o efektivní účasti dotčené veřejnosti a se směrnicí EIA.

Proto si níže dovoluje předložit stručné námitky proti právnímu rámci o schvalování závazných stanovisek EIA v prioritních dopravních staveb, která se týká i dálnice D0136, a to bez řádného nového procesu EIA s přiměřenými

hlutami, s absencí vyjádření dotčené veřejnosti a bez objektivního posouzení variant (i s účastí veřejnosti), neboť považujeme **zákon č. 256/2016 Sb. za odporující si právu EU**, a to z níže uvedených závažných důvodů.

Zákon č. 256/2016 Sb. o novele zákona č. 100/2001 Sb. umožňuje pro vybrané stavby (včetně D0136), jejichž vlivy na životní prostředí byly posouzeny podle zákona č. 244/1992 Sb., a tedy nikoli v souladu s požadavky směrnice EIA (navíc jsou stanoviska EIA pro tyto záměry vydána před mnoha lety a tedy vesměs neaktuální), provést namísto nového procesu posuzování EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. s účastí veřejnosti pouze vydání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí podle ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb.

Zákon č. 256/2016 Sb. lze považovat za rozporný se směrnicí EIA, neboť jde o účelově schválený zákon vztahující se na předem vybrané konkrétní záměry, které jsou vyjmenovány v jeho důvodové zprávě a v příloze č. 1 nařízení vlády č. 283/2016 Sb., o stanovení prioritních dopravních záměrů. Jedním z těchto záměrů je i stavba dálnice „**D1-0136 Říkovice – Přerov**“.

Jsme proto přesvědčeni, že zákon č. 256/2016 Sb. byl schválen v rozporu s požadavky směrnice EIA, konkrétně jejích čl. 5, 6 a 8, které vyžadují, aby záměry uvedené v příloze č. I směrnice EIA byly vyhodnoceny z hlediska svých dopadů na životní prostředí. Podle bodu 7 přílohy č. I směrnice EIA patří k takovým záměrům i výstavba dálnic a rychlostních silnic, tedy i předmětný záměr.

Postup zavedený cit. zákonem, tj. platným zněním § 23a zákona č. 100/2001 Sb., přitom vylučuje vyhodnocení vlivů dálnice „**D1-0136 Říkovice – Přerov**“ na životní prostředí, které by bylo provedeno dle požadavku čl. 5 směrnice EIA. Současně toto ust. zákona znemožňuje účast veřejnosti na tomto vyhodnocení ve smyslu čl. 6 směrnice EIA a rovněž zohlednění výstupů vyhodnocení v řízení o povolení záměru podle čl. 8 směrnice EIA.

Současně nejde ani o případ předpokládaný v čl. 1 odst. 4 směrnice EIA, ve znění před schválením její změny směrnicí 2014/52/EU ze dne 16. 4. 2014, ani čl. 2 odst. 4 nebo 5 směrnice EIA ve znění naposledy citované směrnice, neboť nejde o záměr, který by byl přijímán legislativním aktem.

Zhledem k tomu, že schválením zákona č. 256/2016 Sb. podle našeho názoru

došlo k porušení účelu směrnice EIA (2014), zejména jejích čl. 1 odst. 3, čl. 2 odst. 4 a odst. 5 a čl. 5, 6 a 8, došlo k politicky účelovému výběru 9 prioritních dopravních staveb, které nikdy neprošly řádným posouzením v souladu se směrnicí EIA, resp. proces EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. neodpovídal tehdy směrnicí EIA a nový proces EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. (platný od 1. 4. 2015) byl vyloučen, ČR žádnou výjimku ze směrnice EIA oficiálním a zákonným postupem od EU/EK ne získala a judikatura o výkladu výjimek ze směrnice EIA je velmi přísná a silně omezuje jejich široké použití, takže nelze mezi ně zařadit důvody uváděné ČR při předložení výše cit. zákona ke schválení

jak schválením zákona č. 256/2016 Sb., resp. § 23a zákona č. 100/2001 Sb., byl porušen účel směrnice EIA, takže bude nutné podle čl. 267 Smlouvy o fungování EU předložit spor o souladu zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA Soudnímu dvoru EU k soudnímu přezkoumání.

2. Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/A6, zákonnosti ověřujícího závazného stanoviska EIA ze 23. 4. 2018, č.j. MZP/2017/710/1294, zákonnosti stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č.j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o. a zákonnosti procesu EIA v letech 1999-2000

Součástí spisu jsou mj. i tato dvě závazná stanoviska EIA:

závazné stanovisko EIA ze dne **30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/A6** (vydané dle § 23a zákona č. 100/2001 Sb.)
ověřující závazné stanovisko EIA ze **23. 4. 2018, č.j. MZP/2017/710/1294** (ověřující změny stavby)

Proces EIA pro předmětnou dálnici D0136 probíhal od června 1999, kdy byla předložena dokumentace EIA, a skončil vydáním „odborného“ stanoviska EIA ze dne **15. 12. 2000, č.j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o.**, které je s podklady tohoto procesu EIA i podkladem pro vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016.

napadeném rozhodnutí je dle závazného stanoviska EIA ze dne **30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/A6** pod podmínkou **15** napadeného rozhodnutí uloženo **6 dílčích podmínek** závazného stanoviska EIA z celkových 18.

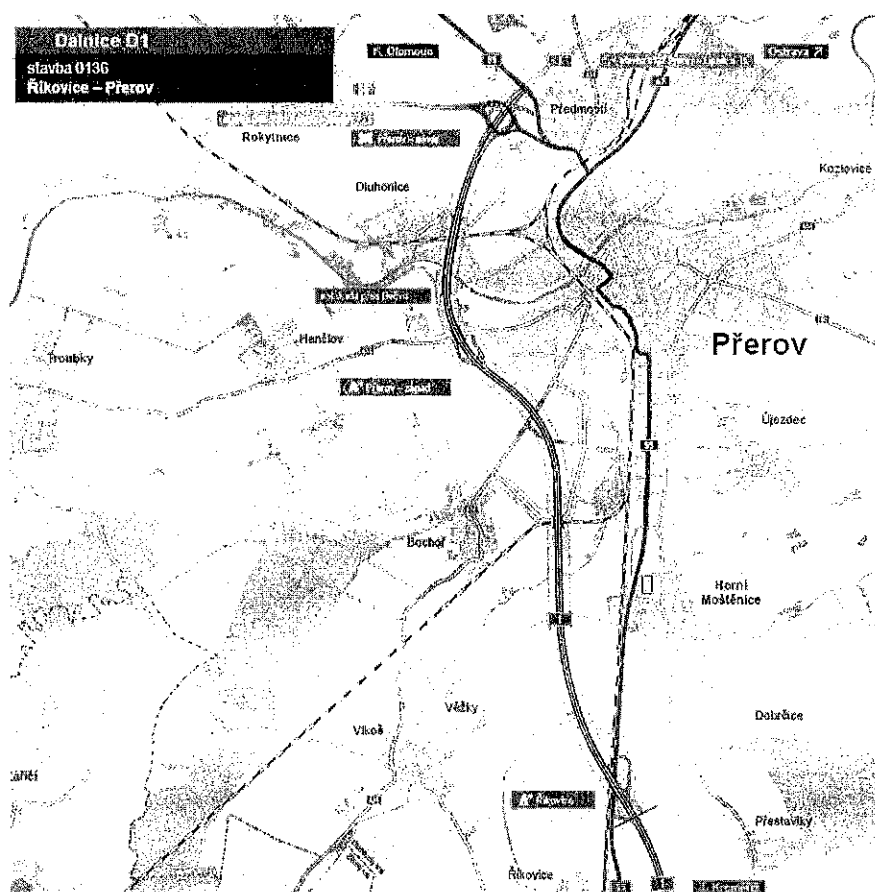
1.1. Přehled historie přípravy a výstavby dálnice D1-0136 Říkovice – Přerov

Dálnice D1-0136 délky 10,1 km prochází západně od Přerova a východně přes Dluhonic a je součástí dálnice D1. Z aktuálních údajů vyplývá (leták ŘSD ČR z června 2019), že dálnice obsahuje 3 mimoúrovňové křižovatky (MÚK): MÚK Říkovice, MÚK Přerov-západ a MÚK Přerov-sever (viz mapa č. 1).

Hlavním rizikovým faktorem přípravy dálnice je skutečnost, že prochází přes obytnou zástavbu Dluhonic (jde o městskou část Přerova), takže se **od roku 2006 nedaří vykoupit všechny pozemky**, a dále to, že se **cca od roku 1994 zákonným procesem neposoudily žádné technicky reálné varianty dálnice mimo Dluhonic** (západně či východně od nich). Přitom občané Dluhonic, a od května 2001 i spolek **Občanské sdružení Krajina Dluhonice, s.**, toto odborné posouzení žádají po vedení Přerova a ŘSD ČR opakovaně.

Příprava dálnice de facto začala schválením koridoru v územním plánu Přerova v prosinci 1995, na který od června 1999 navazoval proces EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. s vydáním stanoviska EIA v prosinci 2000 a územní řízení s vydáním pravomocného územního rozhodnutí pro celou trasu březnu 2006. Trasa přitom také **škodlivě zasahuje (zatím) do biotopů 49 zvláště chráněných druhů organismů**, pro které byly povoleny tři výjimky dle ZOPK, a to v letech 2010, 2011 a 2017.

Od března 2017 probíhá řízení o změně územního rozhodnutí z března 2006, neboť v letech 2014-6 došlo ke změně MÚK Přerov-sever na „kruhovou“ (ke změně trasy u Dluhonic jejím oddálením aspoň o 150 metrů na východ ale nedošlo!). Pokud se podaří vykoupit všechny pozemky (chybí údajně 2 %), tak by mělo proběhnout stavební řízení. Nicméně je zřejmé, že zahájení výstavby během roku 2020 podle infoletáku ŘSD ČR z června 2019 je nereálné.

Mapa č. 1: Aktuální trasa obchvatu Přerova dálnicí D1-0136 (zdroj: leták ŘSD ČR z června 2019)

1985 = Směrný územní plán města Přerova obsahuje koridor dálnice západně od Dluhonic

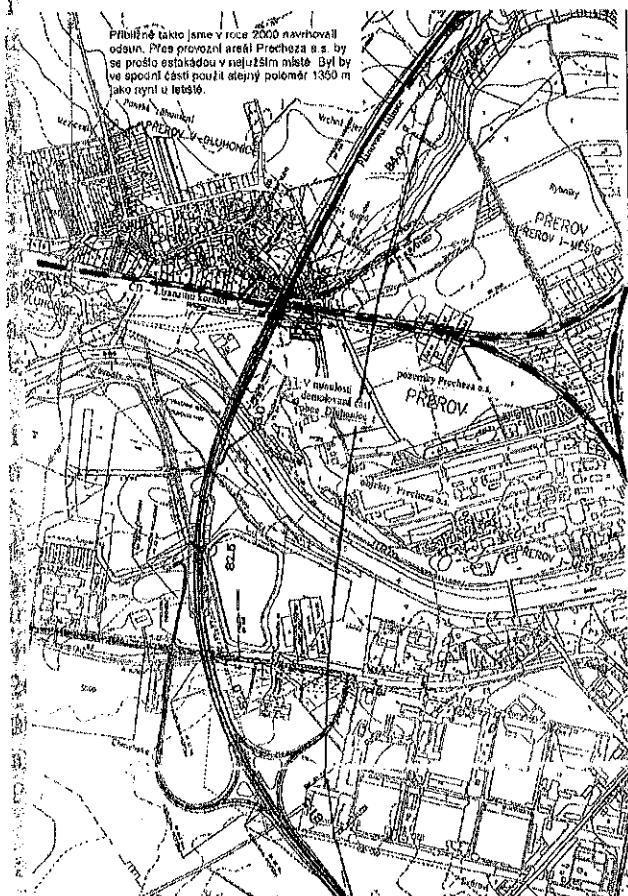
1993 = občané Dluhonic v referendu hlasují pro samostatnost obce, ale Ministerstvo vnitra výsledek zamítl

1995 (prosinec) = schválení nového Územního plánu města Přerova s koridorem dálnice přes východní okraj Dluhonic; občané zasílají nesouhlasná stanoviska s požadavkem přesunu trasy dálnice mimo Dluhonic, např. na východ směrem k centru Přerova

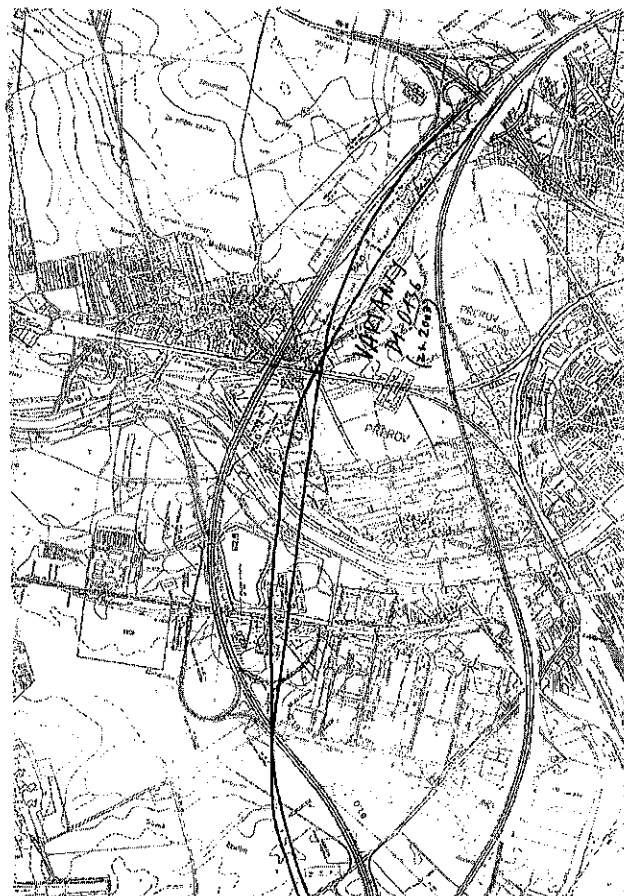
1997 (červenec) = schválení Územního plánu VÚC Olomoucké aglomerace s koridorem dálnice šířky 600 metrů u východního okraje Dluhonic

1999 (červen) = zahájení procesu EIA předložením dokumentace EIA, která obsahuje jen 1 variantu dálnice podle Územního plánu Přerova; zaslána petice občanů a stanoviska spolků a občanů Dluhonic s požadavkem na přesun trasy dálnice mimo Dluhonic

2000 (15. 12.) = vydání stanoviska EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. s trasou dálnice délky 10,1 km (viz mapa č. 1) přes východní okraj Dluhonic (červenec = posudek EIA, září = veřejné projednání): na veřejném projednání občané a spolky Dluhonic požadovali posouzení varianty trasy dálnice mimo Dluhonic, tzn. přesun trasy směrem k centru Přerova podle předloženého námětu trasy (viz mapa č. 2)

Mapa č. 2: Návrh trasy obchvatu Přerova dálnicí D1 občany Dluhonic (2000) v procesu EIA (východně od Dluhonic)

Mapa č. 3: Návrh trasy obchvatu Přerova dálnicí D1 občany Dluhonic (2003) v územním řízení

2000 (20. 12.) = jednání občanů Dluhonic, vedení Přerova, firmy Dopravoprojekt a ŘSD ČR o možnosti přesunu trasy dálnice mimo Dluhonic podle jejich námětu z procesu EIA

2001 (8. 2.) = Rada Přerova zamítá návrh občanů Dluhonic na přesun trasy dálnice z Dluhonic směrem na východ k centru Přerova (dopis ze dne **9. 2. 2001**), neboť trasa je v délce cca 800 metrů mimo koridor šířky 600 metrů schválený v Územním plánu města Přerova a v Územním plánu VÚC Olomoucké aglomerace, došlo by ke zpoždění další přípravy dálnice asi o 3-4 roky, zbytečně by se utratilo asi 12 miliónů korun za přípravu schválené trasy a navíc jsou zde rizika na území firmy PRECHEZA: vedení Přerova přitom samo nepodalo žádost o změnu trasy dálnice mimo Dluhonic, která by byla v souladu s územním plánem

2006 (25. 7.) = Krajský úřad OlK potvrzuje územní rozhodnutí pro dálnici D1-0136, které vydal Městský úřad Přerov (**3. 3. 2006**) na základě žádosti ŘSD ČR (**24. 6. 2005**): krajský úřad zamítnul odvolání **Děti Země (7. 4. 2006)**, přičemž občané Dluhonic žádají přesun trasy dálnice mimo Dluhonic (**viz mapa č. 3**), což je zamítnuto

2006 až 2017 = občané Dluhonic a **Občanské sdružení Krajina Dluhonice, z. s.**, opět žádají přesunout trasu dálnice z Dluhonic (např. aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova), ale vedení Přerova tyto žádosti zamítá s tvrzením, že od roku 2006 existuje platné územní rozhodnutí, takže se trasa měnit nebude

2008 (7. 2.) = Krajský soud v Ostravě svým rozsudkem **č.j. 22 Ca 371/2006 – 54** zamítá žalobu (**11. 10. 2006**) **Děti Země** a jedné osoby proti vydání územního rozhodnutí pro dálnici D1-0136 (pozn.: následně se ukázalo, že územní rozhodnutí bylo vydáno nezákonně, neboť chybělo rozhodnutí o výjimce podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. o povolení k zásahu do biotopů 22 zvláště chráněných druhů živočichů a 1 druhu rostliny)

2010 (28. 12.) = MŽP v Olomouci potvrzuje rozhodnutí, které vydala Správa CHKO Litovelské Pomoraví (**23. 10. 2009**) o povolení výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. ke škodlivému zásahu do biotopů 11 zvláště chráněných druhů živočichů v trase dálnice D1-0136 na základě žádosti ŘSD ČR (**21. 1. 2009**): MŽP zamítlo odvolání **Děti Země (16. 11. 2009)**

2010 (3. 5.) = ministr dopravy potvrzuje stavební povolení, které vydalo Ministerstvo dopravy (**24. 11. 2009**) pro 6 stavebních objektů dálnice D1-0136 na základě žádosti ŘSD ČR (**15. 5. 2009**): ministerstvo zamítlo rozklad **Děti Země (28. 12. 2009)**

2011 (6. 6.) = MŽP v Olomouci potvrzuje rozhodnutí, které vydal Krajský úřad OlK (**28. 4. 2010**) o povolení výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. ke škodlivému zásahu do biotopů 11 zvláště chráněných druhů živočichů a 1 druhu rostliny v trase dálnice D1-0136 na základě žádosti ŘSD ČR (**5. 2. 2010**): ministerstvo zamítlo odvolání **Děti Země (20. 5. 2010)**

2014 (14. 7.) = jednání občanů Dluhonic, **Občanského sdružení Krajina Dluhonice, z. s.**, vedení Přerova a ministra dopravy Antonína Prachaře o stavu přípravy dálnice D0136 (má být dostavěna do roku 2020): poprvé sdělena nutnost změnit MÚK Přerov-sever na „kruhovou“, takže občané Dluhonic s projektováním nové MÚK žádají vyprojektovat přesun trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova v rámci koridoru (**viz mapy č. 5 a č. 6**), což má řešit pracovní skupina, která sice vznikla, ale nikdy se nesešla

2014 podzim = jednání občanů Dluhonic, **Občanského sdružení Krajina Dluhonice, z. s.**, vedení Přerova a bývalého ministra dopravy Antonína Prachaře o stavu přípravy dálnice D1-0136: zopakována nutnost přepracovat křižovatku MÚK Přerov-sever, takže občané Dluhonic znovu žádají vyprojektovat přesun trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova v rámci schváleného koridoru, neboť stejně bude nutné vydat změnu územního rozhodnutí pro novou MÚK – ke změně MÚK došlo, ale ke změně trasy mimo Dluhonic nikoliv

2015 (14. 7.) = žádost občanů Dluhonic na vedení Přerova o vypracování územní studie, která bude řešit střety nové dopravní infrastruktury, a o přesun trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova

2015 (26. 8.) = vedení Přerova odpovídá na dopis občanů Dluhonic (**14. 7. 2015**): žádost o přesun trasy dálnice zamítá, neboť trasa je v souladu s Územním plánem města Přerova (**1995**) a s územním rozhodnutím (**2006**), přičemž územní studie o řešení střetů nových dopravních staveb na území Dluhonic byla slíbena

2015 (11. 9.) = jednání občanů Dluhonic, **Občanského sdružení Krajina Dluhonice, z. s.**, vedení Přerova, ministrů dopravy Dana Toka, vedení ŘSD ČR (Jan Kroupa a David Fiala) a vedení SŽDC (Miroslav Bocák) o stavu přípravy dálnice D1-0136: občané Dluhonic opět žádají přesun trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova (pokud se mění MÚK Přerov-sever, bude nutné nové územní rozhodnutí): žádost je zamítnuta, neboť trasu nelze měnit

2015 (prosinec) = jednání občanů Dluhonic, vedení ŘSD ČR (David Fiala) a senátorky Jitky Seitlové o stavu přípravy dálnice D1-0136: občané Dluhonic opět žádají přesun trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova, ale žádost je opět zamítnuta – ŘSD ČR může realizovat jen různá kompenzační opatření za výstavbu estakády, které mají občané Dluhonic navrhnout

2016 (30. 11.) = vydání souhlasného závazného stanoviska EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. MŽP bez účasti veřejnosti, včetně občanů Dluhonic, která tak nemohla žádat posouzení variant

2017 (27. 3.) = ŘSD ČR podává žádost o vydání rozhodnutí o změně územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006, neboť MÚK Přerov-sever a související stavebního objekty byly přeprojektovány: nicméně v rámci nových projektových prací nedošlo i ke změně trasy D1-0136 jejím oddálením od Dluhonic aspoň o 150 metrů na východ k centru Přerova

2017 (březen) = jednání občanů Dluhonic a vedení Přerova o stavu přípravy dálnice D1-0136: občané Dluhonic opět žádají přesun trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova, ale žádost je opět zamítnuta

2017 (31. 7.) = jednání vedení Přerova, okolních obcí, Olomouckého kraje, ŘSD ČR a senátorky Jitky Seitlové o stavu výstavby dálnice D1-0137 Přerov – Lipník nad Bečvou a stavu přípravy dálnice D1-0136

2017 (2. 10.) = MŽP v Olomouci potvrzuje rozhodnutí, které vydal Krajský úřad OlK (**24. 5. 2017**) o povolení výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. ke škodlivému zásahu do biotopů 26 zvláště chráněných druhů živočichů trase dálnice D1-0136 na základě žádosti ŘSD ČR (**16. 12. 2016**): ministerstvo zamítlo odvolání **Děti Země (12. 6. 2017)**, v němž mj. žádaly upřesnění 8 podmínek, doložení převahy veřejného zájmu pro dálnici a doložení, že neexistuje jiná trasa, přičemž předložily „západní“ variantu trasy dálnice mimo Dluhonice

2018 (23. 4.) = MŽP vydává ověřující závazné stanovisko EIA podle zákona č. 100/2001 Sb.

2018 (6. 11.) = jednání občanů Dluhonic s předsedou vlády Andrejem Babišem (i za účasti např. vedení ŘSD ČR a primátora Přerova) o stavu přípravy dálnice D1-0136: občané Dluhonic opět žádají přesun trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova: žádost je zamítnuta, nicméně mají předložit soupis kompenzačních požadavků, které by Ministerstva dopravy s ŘSD ČR a společně s vedením kraje a vedením Přerova řešilo

2019 (19. 11.) = MM Olomouce vydává rozhodnutí o změně územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006 na základě žádosti ŘSD ČR (**27. 3. 2017**)

2.2. Nezákonnost procesu EIA a nezákonnost vydání stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č.j. NM700/2934/3812/OPVŽ/00 e.o. a nezákonnost vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/16.

Ministerstvo životního prostředí na základě procesu EIA (6/1999 až 12/2000) vydalo pro stavbu „**Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov**“ stanovisko EIA ze dne **15. 12. 2000, č.j. NM700/2934/3812/OPVŽ/00 e.o.** Na základě tohoto procesu EIA a tohoto stanoviska EIA pak MŽP vydalo závazné stanovisko EIA ze dne **30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/16**. Podklady procesu EIA (dokumentace EIA, posudek EIA, vyjádření veřejnosti apod.) i stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000 jsou tak významným podkladem pro vydání závazného stanoviska dne 30. 11. 2016.

Ve stanovisku EIA ze dne 15. 12. 2000 na str. 2 (řádek 9 a 10) se uvádí: „**Z hlediska města Přerova představuje zároveň významnou obchvatnou komunikaci.**“

Pokud by toto tvrzení bylo pravdivé, procházela by dálnice D1-0136 severně od místní části Penčice a byla by v souladu § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997Sb., o pozemních komunikacích („Dálnice a silnice mohou vést územím zastavěným nebo zastavitelným... pokud se tím převádí převážně průjezdná doprava tímto územím.“), který stanovuje, v jakém případě mohou vést dálnice zastavěným nebo zastavitelným územím. To ale není splněno!

f) Ve stanovisku EIA ze dne 15. 12. 2000 na str. 3 se v bodě 2. (první řádek shora) se uvádí: „Za železniční trať se dálnice dotýká východního okraje zástavby místní části Přerov – Dluhonice.“

Je zřejmé, že trasa dálnice D1-0136 prochází Přerovem, neboť městská část Dluhonice je součástí Přerova, takže nejde o obchvat Přerova, ale o „okrajový průtah“, neboť se dotýká zastavěného území Přerova-Dluhonic.

g) Ve stanovisku EIA ze dne 15. 12. 2000 na str. 3 se v bodu 3. (řádek 8–10) uvádí: „V souvislosti s výstavbou úseku 0136 dálnice D1 by mělo dojít na východním okraji místní části Přerov – Dluhonice k demolici tří obytných objektů a řadových garáží a k dotčení hřiště TJ Sokol Dluhonice.“

Je tedy zřejmé, že trasa dálnice D1-0136 má procházet zastavěným územím Dluhonic, tj. částí Přerova. Ovšem toto tvrzení se v podkladech procesu EIA a ve stanovisku EIA výslovně nikde neuvádí. Navíc pojem „dotčení hřiště“ dálnicí je silně zavádějící, neboť de facto má dojít k likvidaci tohoto hřiště, a to (stále) bez náhrady.

h) Ve stanovisku EIA ze dne 15. 12. 2000 na str. 3 se v bodu 3. (řádek 10–14) uvádí: „Je nutné konstatovat, že bude vhodné, aby investor před definitivní stabilizací výškového a směrového vedení trasy dálnice zvážil možnost posunutí úseku 0136 dálnice D1 v km cca 83,000 až 84,000, resp. 84,500 vpravo (tedy směrem k centru Přerova) a současně vedl do km cca 83,620 dálnici na estakádě, což umožní zachovat hřiště TJ Sokol Dluhonice, tak bytovou zástavbu.“

ŘSD ČR se tímto doporučením neřídilo, tzn. z jeho strany nedošlo ke zvážení posunu trasy dálnice mimo Dluhonice (námet trasy viz níže), takže chybí konkrétní výsledek tohoto odborného zvažování. Přitom občané Dluhonic v procesu EIA předložili různé náměty „východních“ variant dálnice mimo Dluhonice, které mohly být v procesu EIA odborně a veřejně posouzeny. K tomuto posouzení ale během procesu EIA (červen 1999 až prosinec 2000) nedošlo.

O odbornému posouzení různých námětů variant dálnice mimo Dluhonice nedošlo ani po skončení procesu EIA, jak stanovisko EIA (2000) doporučuje, ačkoliv technicky se nabízely varianty „východní“ od Dluhonic (např. přesun dálnice o 150 metrů v rámci koridoru šířky 600 metrů podle územních plánů či ještě východněji směrem k Přerovu mimo tento koridor) nebo „západní“, např. ve stopě dálnice v územním plánu Přerova z roku 1985.

ŘSD ČR s firmou Dopravoprojekt přitom od občanů Dluhonic dostal na jednání dne 20. 12. 2000 náměty na „východní“ trasu dálnice, takže je stačilo technicky zpracovat podle norem. Na dalším jednání s občany Dluhonic (s vedením Přerova pak stačilo předložit 1-3 reálných variant dálnice mimo Dluhonice, které by byly jak v koridoru územních plánů (viz níže námet), tak i mimo tento koridor.

Rozhodní Rady města Přerova ze dne 8. 2. 2001, že se ŘSD ČR a projektant žádnými náměty občanů Dluhonic zabývat nebude (s těmito důvody: jedna z navržených tras v délce cca 800 metrů se nachází mimo koridor šířky 600 metrů schválený v Územním plánu města Přerova a v Územním plánu VÚC Olomoucké aglomerace, došlo by ke zpoždění další přípravy dálnice asi o 3-4 roky, zbytečně by se utratilo asi 12 milionů korun za přípravu již schválené trasy apod.), bylo chybné, nelogické a v rozporu s doporučením stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000.

Je tedy zřejmé, že v letech 1995 až 2019 k žádnému odbornému posouzení reálných variant dálnice D1-0136 mimo zastavěné území Dluhonic (tj. městské části Přerova) a mimo dotčené biotopy 49 cenných druhů organismů, nedošlo, ačkoliv takové náměty byly opakovaně požadovány od cca roku 1994, resp. od roku 2000.

Proces EIA pro dálnici D1-0136 probíhal podle zákona č. 244/1992 Sb. (ten ovšem byl v rozporu s tehdejší směrnicí EIA) nezákonným způsobem, neboť během něho nedošlo na základě připomínek veřejnosti k posouzení variant dálnice, tj. variant, které mohly být také v rozporu s územními plány, neboť tato kolize s ÚPD nemá žádný vliv na vyhodnocování vlivů záměrů na životní prostředí, jelikož je věcí žadatele, aby jeho záměr byl pro řízení podle stavebního zákona v souladu s ÚPD. Tento příp. rozpor záměru s ÚPD nemají orgány ochrany životního prostředí kompetenci řešit.

Naopak orgány ochrany ŽP mají v řádném procesu EIA zajistit splnění účelu zákona, tzn. v mezích zákona a zda je to možné (což v tomto případě bylo) zajistit, aby byly vyhodnoceny navržené varianty záměru, v tomto případě varianty mimo schválený koridor v ÚPN a příp. upravené varianty ve schváleném koridoru, které budou maximálně respektovat návrhy veřejnosti – a ty byly jednoznačné: maximálně odsunout trasu dálnice D1-0136 od východního okraje Dluhonic směrem k centru Přerova.

MŽP tedy v procesu EIA selhalo a vydané stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000 lze tak považovat za nezákonné. Za stejně nezákonné lze pak považovat i závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016, které ze stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 vychází a bylo jedním z podkladů pro jeho vydání, stejně jako podklady z procesu EIA.

Řádnému posouzení variant dálnice mimo Dluhonice nedošlo v těchto hlavních třech případech:

V procesu EIA v letech 1999-2000, neboť ŘSD ČR nepředložilo varianty mimo Dluhonice, ačkoliv v ÚP Přerova (1985) byla trasa navržena západně od Dluhonic a občané Dluhonic v procesu EIA předložili několik návrhů variant směrem k centru Přerova. Stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000 tak bylo vydáno MŽP bez posouzení variant, přitom absurdně až po skončení procesu EIA doporučilo zvážit jiné varianty mimo Dluhonic.

b) V přípravě DÚR pro získání územního rozhodnutí (3. 3. 2006), neboť ve schváleném koridoru v ÚP se mohla navrhnout trasa dálnice D1-0136 mimo Dluhonice, jak také dokládají opakované snahy jejich obyvatel. Bylo totiž jen na ochotě ŘSD ČR (a částečně i vedení Přerova), aby provedlo nepatrnou změnu trasy dálnice D1-0136 jejím oddálením aspoň o 150 metrů od okraje Dluhonic a pro změnu by pak ŘSD ČR požádalo o vydání územního rozhodnutí. Navíc tato změna nemá žádný významný vliv na životní prostředí.

c) Při změně MÚK Přerov-sever na kruhovou v letech 2014-2016, neboť souběžně mohlo dojít i k přesunu trasy dálnice aspoň o 150 metrů východně od Dluhonic, jak její obyvatelé od roku 2000 žádají. ŘSD ČR by pak pro novou MÚK Přerov-sever s touto novou trasou dálnice D1-0136 požádalo v březnu 2017 o změnu územního rozhodnutí, takže by nedošlo k žádnému významnému časovému zpoždění.

Přechem schvalování dálnice D1-0136 tak nedošlo k řádnému a k zákonnému posouzení variant její trasy procesem SEA/EIA mimo území Dluhonic (a příp. dotčených biotopů 49 cenných druhů organismů), ačkoliv to její občané od počátku žádali (od cca 1994) a stále žádají, včetně spolku Občanské sdružení Krajina Dluhonice, z. s. (od roku 2001).

Došlo tak k zásadním chybám a nezákonnostem nejen v procesu EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. v letech 1999-2000 (přitom cit zákon nebyl v souladu s tehdejšími obsahem směrnice EIA), kdy nebyly hodnoceny různé varianty, ale jen jedna přes východní část Dluhonic.

Došlo také k zásadním chybám v dalších fázích povolování dálnice D1-0136, neboť ŘSD ČR odmítlo respektovat doporučení stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 vést diskusi o posunu trasy „východním“ směrem k centru Přerova ve schváleném koridoru ZÚR a ÚP.

Navíc k další chybě a došlo i novelizací zákona č. 100/2001 Sb. (účinný od 1. 4. 2015), neboť nový proces EIA nebyl pro dálnici D1-0136 umožněn, jelikož byla podle § 23a cit. zákona účelově zařazena mezi tzv. prioritní opravní záměry, takže v rozporu s účelem směrnice EIA bylo dne 30. 11. 2016 bez účasti veřejnosti a bez nového procesu EIA s posouzením variant mimo Dluhonice vydáno závazné stanovisko EIA.

Přitom reálné varianty dálnice D1 kolem Přerova mimo Dluhonice existovaly a existují:

1) **Západní varianta** = trasa probíhala západně od Dluhonic dle Územní plán Přerova z roku 1985, přičemž je nyní mimo schválený koridor v ZÚR a ÚP

2) **Střední varianta** = trasa podle ŘSD ČR a schválená územním rozhodnutím ze dne 3. 3. 2006, která je v souladu se ZÚR i s ÚP Přerova, nicméně probíhá přes východní část Dluhonic (viz mapa č. 1)

3) **Východní varianta** = trasa č. 1 podle vyprojektovaného námětu v jejích námitkách ze dne 7. 5. 2018 o vydání změny územního rozhodnutí (také viz **příloha č. 1 s mapou** tohoto odvolání) a trasa č. 2 podle vyprojektovaného námětu pro toto odvolání (viz **příloha č. 2 s mapou** tohoto odvolání); obě trasy jsou v souladu se ZÚR a s ÚP a nezasahají do žádných biotopů neznámých zvláště chráněných druhů organismů

2.3. Námitky proti schváleným požadavkům závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/A6 – žádost je jejich přezkum dle ust. § 149 správního řádu

Pod podmínkou č. 15 napadeného rozhodnutí je uvedeno 6 dílčích požadavků pro fázi přípravy, které jsou uvedeny v závazném stanovisku EIA ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/A6 z celkových 18. MM tak převzal všechny relevantní požadavky závazného stanoviska EIA do napadeného rozhodnutí.

2.3.1. Závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 obsahuje celkem 18 požadavků, z nichž 6 se týká fáze přípravy, 9 požadavků fáze výstavby a 3 požadavky fáze provozu. Toto závazné stanovisko EIA má být podkladem pro vydání stavebního povolení dálnice D0136.

Stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000, na základě kterého byl závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 bez procesu EIA a bez účasti veřejnosti vytvořeno, obsahuje celkem 49 požadavků, z nichž 26 se týká fáze přípravy, 18 požadavků fáze realizace a 5 požadavků fáze provozu. Toto stanovisko EIA bylo podkladem pro vydání územního rozhodnutí dne 3. 3. 2006 a dílčího stavebního povolení ze dne 24. 11. 2009 (6 SO) dálnice D1-0136.

Podle našeho názoru dochází k těmto dvěma rozporům:

- 1) Závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 není určeno jako podklad podle zákona č. 100/2001 Sb. pro **předmětné řízení** o změně územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2016, jak to ostatně také ve svém textu opakovaně uvádí, resp. závazné stanovisko EIA opakovaně tvrdí, že jde o podklad pro vydání stavebního povolení.
- 2) Závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 **obsahuje z původních 49 požadavků jen 18**, tj. téměř 37 % původního počtu stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, aniž lze z jeho obsahu přezkoumatelným způsobem zjistit, proč zbývající požadavky stanoviska EIA nebyly do závazného stanoviska EIA rovněž zahrnuty.

Je tedy zřejmé, že předložené závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 se netýká umísťované stavby dálnice D1-0136, ale až jejího povolování, takže v rozporu se zákonem č. 100/2001 Sb. **chybí relevantní závazné stanovisko EIA pro předmětné řízení o změně územního rozhodnutí**. Podmínky pro fázi přípravy záměru ve stadiu jeho umísťování a ve stadiu jeho povolování jsou totiž zcela rozdílné, a to co do obsahu požadavků i do jejich počtu.

Důkazem je stanovisko EIA, které pro fázi přípravy obsahuje 26 požadavků, kdežto závazné stanovisko obsahuje jen 6 požadavků, tj. více než 4x méně. Závazné stanovisko EIA tak účelově předstírá, že se týká umísťování záměru, nikoliv všechny jeho podklady se týkaly povolování záměru (šlo o DSP).

Podle našeho názoru je nutné, aby bylo vydáno nové závazné stanovisko EIA, které bude skutečně povinným podkladem pro změnu umístění předmětné dálnice D1-0136, nikoliv pro její povolování. Tento rozdíl je přitom podstatný, neboť před umístěním záměru lze ve vybraném koridoru procesem SEA v rámci schvalování ZÚR a ÚP vyhledat optimální variantu záměru procesem EIA právě na základě výsledku procesu EIA podle dalších zpřesňujících projektových prací, resp. před umístěním záměru lze dokonce v rámci schváleného koridoru trasy dálnice jako liniového prvku změnit a provést nový proces EIA (příkladem nového procesu EIA je dálnice D3: viz https://portal.cenia.cz/easea/detail/EIA_MZP491 – zahájen 11. 12. 2019).

V závazném stanovisku EIA dále chybí údaje, proč obsahuje jen 18 požadavků z původních 49 stanoviska EIA.

Podle našeho názoru v závazném stanovisku EIA např. chybějí tyto požadavky pro fázi přípravy
č. 4 o zvážení posunu trasy dálnice D1-036 od Dluhonic směrem do centra Přerova, tak aby bylo zachováno hřiště TJ Sokol a obytné domy, a to hlavně ve vztahu k bodu 3. závěrů posudku EIA (viz str. 3 stanoviska EIA)

- č. 6 o vypracování podrobného IG průzkumu a HG průzkumu
- č. 8 o řešení odvádění dešťových vod z dálnice
- č. 9 o zpracování monitoringu kvality povrchových vod
- č. 12 o vypracování HG průzkumu změny hladiny podzemní vody ve studních apod.
- č. 16 o vypracování projektu na omezení střetů automobilů se živočichy (všude postavit ploty?)
- č. 17 o vypracování projektu na zajištění migrace živočichů přes dálnici a funkčnost prvků ÚSES
- č. 20 o vypracování inventarizace mimolesní zeleně určené ke kácení
- č. 21 o vypracování projektu výsadby vegetace na ochranu krajinného rázu, snížení škodlivin z výfukových plynů a prachu apod.
- č. 23 o provedení měření intenzit hluku u obytných objektů sousedících s dálnicí
- č. 24 o provedení měření imisí u obytných objektů sousedících s dálnicí
- č. 25 o provedení mapování půd s melioracemi

Podle našeho názoru v závazném stanovisku EIA např. chybějí tyto požadavky pro fázi realizace

- č. 2 o provedení opatření proti nárazů ptáků na průhledných PHS
- č. 3 o provedení opatření na ochranu dravců v místech styku dálnice s elektrickým vedením VN a VVN
- č. 5 o zajištění násypových materiálů pro těleso dálnice ze stávajících zdrojů
- č. 6 o zajištění zařízení na očistu vozidel na stavbě
- č. 7 o provedení opatření proti znečištění půdy a povrchových a podzemních vod při parkování vozidel
- č. 8 o zajištění opatření proti zvýšené prašnosti na stavbě (jako se dělo několik let při výstavbě D1-0137)
- č. 14 o zajištění ochrany povrchových vod před znečištěním při výstavbě dálnice
- č. 17 o provedení kácení mimolesních dřevin jen v době vegetačního klidu
- č. 18 o zajištění funkčnosti meliorací po dokončení stavby

Podle našeho názoru výše uvedené požadavky stanoviska EIA měly být k řízení o změně územního rozhodnutí součástí závazného stanoviska EIA jako povinný podklad pro předmětné řízení, neboť se týkají nově umísťovaným stavebních objektů (PHS, dešťová kanalizace, ploty apod.).

3.2. V požadavku č. 18 závazného stanoviska EIA se uvádí: „*Ke kolaudačnímu řízení navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím CHOPAV Kvartér řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.*“

Podle našeho názoru takto uložená podmínky zcela vylučuje efektivní účast spolků, které podle svých stanov mají ochranu životního prostředí (příp. i dotčené části přírody jako např. zvláště chráněné druhy živočichů), ve správním řízení, v němž by se otázka posypových solí pro zimní údržbu a jejich eliminace (organizační, technická či náhražka za jiné druhy a typy materiálu) řešila. Takové spolky nejsou účastníky řízení o vydání kolaudačního souhlasu, takže je nezbytné, aby takový projekt byl předložen již do stavebního řízení, aby se s ním spolky seznámily a mohly se k němu příp. vyjádřit.

Navrhujeme změnu požadavku č. 18 takto: „*Ke stavebnímu řízení předložit vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím CHOPAV Kvartér řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.*“

3.3. K závaznému stanovisku EIA máme ještě tyto další námítky.

3.3.1. Podle rozptylové studie jsou u rodinného domu č.p. 48, Náves 50 v Dluhonicích, který se nachází 40 metrů od dálnice, překračovány denní imisní limity pro P10 a roční imisní limity pro benzo(a)pyren. K tomu překračování by mělo údajně docházet jen při velmi nevhodných povětrnostních podmínkách, odhadem jen dva měsíce v roce.

denní imisní limit = 50 mikrogramů/m³
stávající imisní pozadí = 57,7 mikrogramů/m³
vypočítaný příspěvek dálnice D1-0136 = 6,162 mikrogramů/m³ (10,67 % imisního pozadí)

benzo(a)pyren

roční imisní limit = 1 nanogram/m³
stávající imisní pozadí = 1,89 nanogramů/m³
vypočítaný příspěvek dálnice D1-0136 = 0,0549 nanogramů/m³ (2,9 % imisního pozadí)

Závazné stanovisko EIA pak znečištění ovzduší uzavírá takto (viz str. 19-20):

Na základě výše uvedeného se příslušný úřad ztotožnil se závěrem, že provozem posuzovaného záměru dojde ke zvýšenému imisnímu zatížení v trase záměru, kde jsou již dnes překračovány imisní limity u průměrné denní koncentrace PM10 a průměrné roční koncentrace benzo(a)pyrenu. Současně dojde k odklonění velké části tranzitní dopravy (zejména nákladní) mimo centrum města Přerov (tedy z oblasti s vysokou hustotou obyvatelstva), což bude doprovázeno také odpovídajícím snížením imisní zátěže.

Ostatních sledovaných látek ... budou limity plněny i po realizaci záměru (s výjimkou bodu č. 3, kde může dojít k dosažení limitu u průměrné roční koncentrace PM2,5 – příspěvek záměru je 0,87% imisního pozadí, resp. limitu)... Imisní přetížení v nové trase je možno částečně kompenzovat výsadbou zelených pásů podél dálničního tělesa, čímž dojde k zachytu části prachových částic a také ke snížení koncentrací benzo(a)pyrenu, který je v převážné míře na prachové částice vázán. Dále lze v době provozu zajistit častější čištění povrchu vozovky (nejen po zimním provozu, ale zejména v suchém letním období), což povede opět ke snížení vzniku prašnosti jak unášením syplých přepravovaných nákladů, tak otěrem pneumatik vozidel.

Příslušný úřad se rovněž ztotožnil s tím, že v rámci hodnocení vlivů na veřejné zdraví bylo konstatováno, že ani zvýšením imisních koncentrací nad stávající úroveň nedojde k významnému negativnímu ovlivnění veřejného zdraví a předmětný záměr je při realizaci opatření pro minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na ovzduší akceptovatelný.“

Podle našeho názoru je doloženo, že pobyt u uvedeného rodinného domu v Dluhonicích je z hlediska adlimitního znečištění ovzduší koncentracemi PM10 (denní) a benzo(a)pyrenu (roční) velmi rizikový a že umístěním dálnice D1-0136 přes okraj Dluhonic tomuto nepříznivému stavu rozhodně pomáhá. Podle našeho názoru nic nebrání tomu, aby trasa dálnice byla od Dluhonic odsunuta aspoň o 150 metrů, jak se navrhuje ve východní variantě se subvariantami č. 1 (2018) a č. 2 (2019). Odsunutí dálnice přitom jistě sníží znečištění ovzduší, což je v rámci ČR velmi důležité, neboť ročně předčasně umírá více než 10.000 osob. Navržená opatření, uvedená v závazném stanovisku EIA, totiž nemusejí být účinná. A pokud nebudou, tak stát vědomí zvyšuje riziko znečištění ovzduší v Dluhonicích na úkor zdraví jejich obyvatel, ačkoliv existuje reálná a jednoduché řešení – odsunutí trasy dálnice aspoň o 150 metrů od východní části Dluhonic.

2.3.3.2. V závazném stanovisku EIA na str. 31 se uvádí, že PHS budou z neprůhledného materiálu. A pokud by PHS byly z průhledného materiálu, tak se doporučuje, aby byl jeho povrch zdrsněn „pískováním“, anebo aby byly na průhledných PHS vytvořeny neprůhledné pásy o šířce min. 2,5 cm, které by byly od sebe vzdálené max. 12 cm. tím bude údajně zajištěna ochrana ptáků před nežádoucími nárazy do průhledných stěn (tyto údaje jsou převzaty z Biologického průzkumu z května 2016). Dálnice přitom s průhlednými PHS počítá, a to u SO 701 a SO 702.

S tímto názorem částečně nesouhlasíme, neboť podle aktuálních odborných studií a doporučovaných norem **nezajistí vzdálenost pásů od sebe až 12 cm ochranu malých ptáků před zbytečnými nárazy do příp. průhledných PHS**. Kromě toho je rozdíl, pokud jsou pásy provedeny svisle nebo vodorovně. **U svislých pásů se totiž doporučuje vzdálenost max. 10 cm a u vodorovných pásů jen max. 5 cm.**

V tomto smyslu navrhuje, aby mezi podmínkami závazného stanoviska EIA pro fázi přípravy byla zařazen tento **nový požadavek č. 7**, který se tak stane součástí napadeného rozhodnutí (důvody viz námítka Děti Země č. 3 ze dne 17. 6. 2019 a č. 4 ze dne 16. 9. 2018 a také níže): „**Při realizaci průhledných PHS bude jako opatření proti nárazu ptáků provedeno pískování nebo nalepení pruhů, a to buď svislých o šířce min. 2 cm a v rozestupech od sebe max. 10 cm, nebo vodorovných o šířce min. 2 cm a v rozestupech od sebe max. 5 cm.**“

Žádost o přezkum ostatních závazných stanovisek podle ust. § 149 správního řádu

Podklady pro vydání napadeného rozhodnutí tvoří další závazná stanoviska dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu a dle § 110 odst. 2 písm. d) stavebního zákona. Podle ust. § 149 správního řádu žádáme, aby KÚ zajistil řádný přezkum zákonnosti VŠECH ostatních závazných stanovisek ve spisu příslušnými nadřízenými orgány, přičemž opatrnosti uvádíme „všech“, neboť si nejsme zcela jisti, jaký podklad je závazným stanoviskem a jaký ne.

3.1 Absence přesvědčivých dokladů o souladu záměru se ZÚR – rozpory dotčených orgánů

v závazném stanovisku EIA na str. 37 se uvádí, že záměr dálnice D1-0136 nebyl v listopadu 2016 v souladu se ZÚR Olomouckého kraje, ale je součástí projednávané její Aktualizace č. 2a (záměr je nicméně stále údajně v souladu s ÚP VÚC Olomoucké aglomerace a s ÚP Přerova).

Skutečnost, že dálnice D1-0136 nebyla v listopadu 2016 v souladu se ZÚR je ovšem bizarní, neboť od roku 2000 vedení Přerova i ŘSD ČR proti návrhům obyvatel Dluhonic o posunutí trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ od okraje Dluhonic argumentují, že mu nelze vyhovět, neboť dálnice prý musí být v souladu se schválených koridorem ZÚR, resp. s „krajským plánem“, a s ÚP Přerova. Pokud by nebyla, došlo by k výraznému zpoždění její přípravy.

Např. starosta města Přerova Jindřich Valouch ve svém dopise ze dne 8. 2. 2011 obyvatelům Dluhonic píše, že na 44. zasedání rady města Přerova konaném dne 8. února 2001 byla předložena jejich žádost na prosazení změny trasy dálnice. Rada města tento návrh nepodpořila, neboť by novým projektováním údajně došlo k opoždění přípravy dálnice o 3-4 roky, ke zmaření 12 mil. Kč a schválení změny ÚP města Přerova a ÚP VÚC Olomoucké aglomerace.

Pokud ovšem ŘSD ČR provede takové změny dálnice D1-0136, které nejsou v souladu se ZÚR, takže se musejí nově schválit, pak taková změna je akceptovatelná. Tento rozdílný přístup považujeme za diskriminační a nepatřičný: pokud obyvatelé Dluhonic brání své ústavní právo na příznivé životní prostředí, tak je veřejnou správou toto právo odíráno demagogickými či zástupnými argumenty. A pokud si státní investor de facto z rozmaru vymyslí změnu svého záměru, která je v rozporu se ZÚR, pak je to akceptováno a vedení Přerova nikde neargumentuje, že tím dochází ke zmaření veřejných finančních prostředků a ke zpoždění přípravy dálnice zatím o 6 let (od roku 2014, kdy začaly údajně projektové práce na změně MÚK Přerov-sever).

Podle našeho názoru nebrání žádný zákon, ani žádná ČSN a ani jiná nepřekročitelná právní, technická, organizační či finanční překážka k provedení řádného posouzení variant dálnice D1-0136, včetně Východní varianty dle námětu Děti Země, zvláště pokud je zřejmé, že je v souladu se ZÚR a s ÚP Přerova a nedochází k žádným významným negativním vlivům na životní prostředí (není nutný nový proces EIA) a ani k žádnému škodlivému zásahu do biotopů nových zvláště chráněných druhů organismů v její trase řízením podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. (jejich výskyt nebyl v ve Východní trase prokázán).

Z napadeného rozhodnutí přitom vyplývají tyto rozpory, neboť

MŽP v závazném stanovisku ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/16 tvrdí, že D1-0136 není v souladu se ZÚR KÚ ve svém stanovisku ze dne 30. 8. 2018, č.j. KUOK 90707/2018 tvrdí, že D1-0136 je v souladu se ZÚR stavební úřad v napadeném rozhodnutí ze dne 19. 11. 2019 tvrdí, že D1-0136 je v souladu se ZÚR, které byly schválené již dne 28. 3. 2008 (viz str. 154)

Podle našeho názoru nelze považovat za zcela prokázané, že umístěvaná stavba je skutečně v souladu se ZÚR, neboť z napadeného rozhodnutí nelze jednoznačně doložit, kdy k tomuto souladu došlo. Podle tvrzení MŽP ze

Dne 30. 11. 2016 tento nesoulad ještě existoval, avšak podle tvrzení KÚ ze dne 30. 8. 2018 již tento nesoulad neexistuje. Přitom není zřejmé, kdy a jakým procesně správným úkonem k takové změně došlo.

3.2 Námitky proti uloženým podmínkám napadeného rozhodnutí

Uložená **podmínka č. 12** napadeného rozhodnutí uvádí toto: „V dalším stupni stavebního řízení bude dořešena ochrana ptáků před nárazy do protihlukových průhledných stěn umístěných podél D1. Přesný způsob „vypiskování proužků“ na jejich povrchu bude upřesněn v dalším stupni projektové dokumentace ke stavebnímu řízení.“

Navrhujeme, aby podmínka č. 12 napadeného rozhodnutí byla **změněna** takto: „Při realizaci průhledných PHS bude jako opatření proti nárazu ptáků provedeno pískování nebo nalepení pruhů, a to buď svislých o šířce min. 2 cm a v rozstupech od sebe max. 10 cm, nebo vodorovných o šířce min. 2 cm a v rozstupech od sebe max. 5 cm.“

Děti Země ve svých námitkách č. 3 ze dne 17. 6. 2019 a v námitkách č. 4 ze dne 16. 9. 2019 podrobně upozornily na závažný problém průhledných PHS, které se mohou snadno stát smrtící nebo zraňujícím místem pro ptáky, které je v letu nevidí a narazí do nich.

Součástí umístěvané stavby jsou i tyto dvě PHS, které mají být z části průhledné (viz str. 86 a 87 rozhodnutí):

SO 701 v km 79,200-80,300 vpravo = 1.100 metrů

SO 702 v km 82,693-84,200 vlevo = 1.507 metrů (PHS je součástí estakády v km 82,973 SO 209 přes Bečvu a železniční trať Olomouc – Přerov délky 940,4 metrů)

Navržená změna podmínky č. 12 napadeného rozhodnutí se opírá o tyto podklady:

a) článek „Siluety dravců na protihlukových stěnách nepomáhají. Ptáci hynou dál (23. 10. 2012)“

<http://ekolist.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/siluety-dravcu-na-protihlukovych-stenach-nepomahaji-ptaci-hynou-dal>

Skleněná okna této protihlukové stěny jsou opatřena siluetami dravých ptáků... Podle ornitologů ovšem nejsou účinné, protože realizátoři stavby použili siluety ptáků, kterých se drobní ptáci nebojí.... Ochránci ptáků proto už nedoporučují používání siluet dravců. Průhledné překážky je prý lepší „zviditelnit“ výrazným, nejlépe barevným zorem, který jasně opticky oddělí stěnu nebo velkou skleněnou plochu domu od okolního prostředí. Ideální je prý skleněnou stěnu polepit pruhy, které budou kontrastovat s okolím. Podle ČSO je vyzkoušenou a účinnou metodou dva centimetry široká páska nalepená vertikálně v rozstupech maximálně deset centimetrů. Případně páska široká jeden centimetr v rozteči pět centimetrů. Možné je prý vytvořit i síť nebo jiné obrazce.“

b) publikace ČSO „Kolize ptáků s transparentními a reflexními plochami“:

PHS dostatečně ochrání polepy nebo povrchová úprava výplní z výroby v podobě pásků o šíři min. 20 mm umístěných vertikálně nebo horizontálně. Při vertikálním polepu je doporučena vzdálenost mezi jednotlivými páskami max. 100 mm, v případě horizontálního polepu pak max. 50 mm.“

Velikost přesný popis „vypiskování“ či ochrany ptáků před nárazy do průhledných PHS v DÚR chybí, tak Děti Země ve svých námitkách navrhl, aby bylo z opatrnosti součástí podmínek napadeného rozhodnutí.

Stavební úřad se sice v napadeném rozhodnutí na str. 169 ztotožnil s výše uvedenými připomínkami Děti Země, nicméně nelze přezkoumatelně zjistit, proč odmítl uložit jimi navrženou podmínku, ale její obsah si vytvořil sám. Podle našeho názoru uložená podmínka stavebního úřadu není konkrétní a jednoznačná. Pokud jsou z odborné literatury a z norem požadavky na povrch průhledných PHS známy, pak je vhodnější podmínku uložit jednoznačně.

3 Absence dokladů o reálné aplikaci zákona č. 416/2009 Sb.

MM v napadeném rozhodnutí na různých místech uvádí (např. na str. 122), že předmětné řízení o změně územního rozhodnutí je řízením, na které dopadá zákon č. 416/2009 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2017.

Pokud je řízení skutečně vedeno dle výše cit. zákona, pak jde pro účastníky řízení o závažnou skutečnost, která by znamenala podat příp. správní žalobu jen do 1 měsíce (místo do 2 měsíců) a kasační stížnost jen do 1 týdne (místo do 2 týdnů). Navíc by NSS o kasační stížnosti musel dle s. ř. s. rozhodnout již do 90 dní.

Pokud by ovšem z tohoto řízení a ani z vydaných správních řízení o umístění předmětné stavby dálnice D0136 nebylo prokazatelně zřejmé, že výše cit. zákon byl skutečně pro tuto stavbu aplikován, pak by příp. žalobci mohli správní žalobu podat až do 2 měsíců a příp. kasační stížnost až do 2 týdnů a NSS by o ní rozhodl podle svého uvážení.

Ze sdělení NSS ze dne **11. 12. 2019, č.j. 3 As 304/2019-57** v soudním sporu Děti Země s Ministerstvem dopravy o zákonnosti dlíčího stavebního povolení pro obchvat Frýdku-Místku dálnicí D48 vyplývá, že pokud mají být lhůty pro podání žaloby a kasační stížnosti zkráceny na polovinu a NSS má o kasační stížnosti rozhodnout do 90 dní, pak je nutné, aby **v rámci již příslušného navazujícího správního řízení byl podle zákona č. 416/2009 Sb. nějaký jeho institut aplikován**. A pokud nebyl, jako v případě tohoto stavebního řízení pro dálnici D48, tak tvrzení ŘSD ČR a MM o aplikaci výše cit. zákona jsou zcela irelevantní. NSS proto nemusí dodržet lhůtu 90 dní pro rozhodnutí.

NSS ve svém sdělení ze dne **11. 12. 2019, č.j. 3 As 304/2019-57** k tvrzení Děti Země, že má o kasační stížnosti rozhodnout do 90 dní uvádí, že tomu tak není, a to z těchto důvodů:

V uvedeném kontextu považuje Nejvyšší správní soud za podstatné zdůraznit, že žalovaný použití zákona o urychlení výstavby žádným způsobem nezminil v rámci oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 6. 6. 2014, č. j. 68/2014-910-IPK/2. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že v průběhu předmětného řízení byla vydána dvě stavební povolení. První z nich ze dne 15. 8. 2014, č. j. 68/2014-910-IPK/16 bylo zrušeno k rozkladu podanému stěžovatelem, přičemž zmínku o aplikaci předmětného zákona neobsahovalo, taková zmínka není ani v navazujícím rozkladovém rozhodnutí ze dne 2. 4. 2015, č. j. 38/2014-510-RK/5. Ze spisového materiálu taktéž nevyplývá, že by byl v průběhu stavebního řízení uplatněn jakýkoliv specifický institut upravený v zákoně o urychlení výstavby.

Teprve v poučení druhého stavebního povolení ze dne 11. 8. 2017, č. j. 68/2014-910-IPK/43, a dále v rozhodnutí ministra dopravy ze dne 25. 7. 2018, č. j. 41/2017-510-RK/33, je deklarováno, že daná stavba je součástí dopravní infrastruktury ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o urychlení výstavby.

K kontextu uvedeného je třeba zdůraznit, že podřazení nyní posuzovaného stavebního řízení režimu zákona o urychlení výstavby nelze založit, respektive dovozovat pouze ze skutečnosti, že teprve v jeho průběhu žalovaný deklaroval, že by tomu tak mělo být, jestliže řízení o žádosti osoby zúčastněné na řízení I) o stavební povolení tomuto zákonu nepodřadil již od samotného počátku při současném vyrozumění účastníků řízení o této skutečnosti, respektive kdy tuto okolnost výslovně neuvedl dokonce ani v prvním stavebním povolení.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu není navíc zákon o urychlení výstavby použitelný na příslušná správní řízení, jejichž předmětem jsou stavby dopravní infrastruktury, bez dalšího, ale pouze je-li v takovém řízení aplikován některý z jeho institutů.“

Podle našeho názoru nelze nikde z obsahu řízení i z obsahu napadeného rozhodnutí jednoznačně doložit, že umístěvaná dálnice D0136 probíhá skutečně za aplikace zákona č. 416/2009 Sb., takže příp. žalobu by stačilo podat do 2 měsíců a příp. kasační stížnost do 2 týdnů.

Pokud tedy MM v napadeném rozhodnutí tvrdí, že řízení probíhá podle zákona č. 416/2009 Sb., musí být z rozhodnutí MM i z rozhodnutí KÚ prokazatelně zřejmé, na základě jakých přesvědčivých skutečností tomu tak je a jaké instituty tohoto zákona byly aplikovány. Pokud to nebude prokázáno, tak je irelevantní, že to ŘSD ČR formálně uvádí ve své žádosti a MM to formálně uvádí v napadeném rozhodnutí. Tato jejich tvrzení je nutné prokázat!

3.4 Připomínky k obsahu napadeného rozhodnutí – rozpor a nelogičnosti

3.4.1. V napadeném rozhodnutí se uvádí, že ve spisu jsou mj. i tato vyjádření:

Horní Moštěnice: ze dne 18. 5. 2015 (souhlasné)
Horní Moštěnice: ze dne 10. 2. 2016 (nesouhlas)
Bochoř: ze dne 3. 2. 2016 (souhlasné)
Přestavky: ze dne 17. 2. 2016 (nesouhlas)
PRECHEZA, a. s.: ze dne 11. 2. 2016, čj. 226/446/2016 (souhlas)
Říkovice: ze dne 3. 3. 2016 (nesouhlas)
Přerov: ze dne 4. 3. 2016 (souhlas)
Věžky: 20. 4. 2016 (souhlasné)

Stavební úřad na str. 124 napadeného rozhodnutí uvádí, že výše uvedená nesouhlasná vyjádření tří obcí považuje za právně irelevantní, neboť byla vydána před zahájením předmětného řízení dne 27. 3. 2017, takže nejde o námitky předložené v rámci předmětného řízení.

Stavební úřad na str. 124 napadeného rozhodnutí současně uvádí, že vyjádření soukromé firmy PRECHEZA, a. s., ze dne 11. 2. 2016 považuje naopak za součást spisu, ačkoliv bylo vydáno ještě před zahájením řízení, a navíc požadavky firmy byl nucen odsouhlasit uložením podmínky č. 13 napadeného rozhodnutí.

Podle našeho názoru tímto postupem stavebního úřadu došlo k nedůvodné diskriminaci, neboť stavebnímu úřadu je jisté zřejmé, že ani jedno z výše uvedených vyjádření, a je jedno zda souhlasné bez podmínek či souhlasné s podmínkami (firma PRECHEZA, a. s.) nebo nesouhlasné, nemůže být logicky součástí spisu v řízení o změně územního rozhodnutí, neboť to začalo až o několik měsíců později dne 27. 3. 2017.

Z tohoto pohledu není podle našeho názoru ani jedno výše uvedené vyjádření pro předmětné řízení právně relevantní. Pokud bychom např. my podaly na stavební úřad své námitky k předmětné stavbě již před 27. 3. 2017, jen stěží bychom mohli tvrdit, že jde o řádné námitky a stavební úřad se má s nimi řádně vypořádat. Stavební úřad by je podle zákona musel naopak logicky odmítnout.

Podle našeho názoru stavební úřad uložil podmínku č. 13 napadeného rozhodnutí nezákonným způsobem, neboť podkladem je vyjádření firmy PRECHEZA, a. s., které bylo vydáno více než 1 rok před zahájením předmětného řízení. Firma PRECHEZA, a. s., jako dotčený účastník tohoto řízení tedy žádné námitky v zákonné lhůtě určené stavebním úřadem neposlala, takže jen stěží mohla být podmínka č. 13 uložena.

Pokud ovšem KÚ uzná, že vyjádření firmy PRECHEZA, a. s., ze dne 11. 2. 2016 je relevantní, pak musí logicky říznat i všechna výše uvedená vyjádření obcí vydaná v roce 2016. A pokud tomu tak bude, pak napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro absenci důvodů, neboť není jednoznačně zřejmé, na základě jakých zákonných důvodů se těmito nesouhlasy vypořádal.

3.4.2. V napadeném rozhodnutí se na str. 119-122 uvádí, že součástí spisu jsou mj. i závazná stanoviska, stanoviska a vyjádření MM Přerova (min. 9). Vzhledem k tomu, že KÚ svým usnesením ze dne 20. 6. 2018, č.j. KUOK 52031/2018 vyloučil všechny zaměstnance MM Přerova z předmětného řízení, pak tvrzení stavebního úřadu o tom, že při vydání napadeného rozhodnutí vycházel i z podkladů vydaných MM Přerova odporuje obsahu tohoto usnesení.

Podle našeho názoru je jisté možné, aby ve spisu byla již nashromážděná závazná stanoviska, stanoviska a vyjádření MM Přerova, nicméně za situace zjištění silného rizika tzv. systémové podjatosti všech zaměstnanců MM Přerova, nemůže správní organ ve svém správním rozhodnutí tyto „závadné“ podklady kvádět mezi těmi, na základě kterých dle ust. § 68 správního řádu rozhodoval. Správně měl tyto podklady MM Přerov v napadeném rozhodnutí uvést zvlášť s tím, že se sice nacházejí ve spisu, ale nebyly podkladem pro jeho rozhodování. Postup stavebního zákona je tak v rozporu se zásadami správního řádu.

4.3. V napadeném rozhodnutí se na str. 183 uvádí, že podle § 82 odst. 2 správního řádu mají účastníci svá odvolání zaslat v potřebném množství kusů, aby odvolání dostal stavební úřad a všichni účastníci řízení. Současně je na konci této strany uvedeno, že doručování probíhá podle ust. § 144 správního řádu.

Podle našeho názoru jsou obě tvrzení matoucí a navzájem si rozporná, neboť podle § 144 odst. 5 správního řádu odvolatel není povinen podávat odvolání podle počtu účastníků řízení a pro správní orgán. Podle našeho názoru stačí, aby podatel zaslal jen jeden stejnopis svého odvolání a povinností stavebního úřadu je pak zajistit jeho zveřejnění veřejnou vyhláškou a doručit žadateli přímo (poštou či elektronicky). Uvedený nesprávný postup stavebního úřadu je nutně opravit.

4.5. V napadeném rozhodnutí se na str. 183 uvádí, že jeho součástí jsou i dva situační výkresy, resp. na str. 110 se uvádí, že po nabytí právní bude druhá příloha zaslána žadateli a dotčeným obcí a jedna zůstane stavebnímu úřadu.

Podle našeho názoru došlo asi k porušení zákona, neboť veřejnou vyhláškou bylo zveřejněno jen napadené rozhodnutí (celkem 212 stran), nikoliv i zmiňované 2 mapové přílohy. V tomto smyslu se domníváme, že napadené rozhodnutí nebylo správným způsobem doručeno žádnému účastníku předmětného řízení, takže bude nutné ho znovu a řádně doručit i s oběma přílohami.

1. Absence dokladů o reálné aplikaci zákona č. 416/2009 Sb.

MM v napadeném rozhodnutí na různých místech uvádí (např. na str. 122), že předmětné řízení o změně územního rozhodnutí je řízením, na které dopadá **zákon č. 416/2009 Sb.** ve znění účinném do 31. 12. 2017.

Pokud je řízení skutečně vedeno dle výše cit. zákona, pak jde pro účastníky řízení o závažnou skutečnost, která by znamenala podat příp. správní žalobu jen do 1 měsíce (místo do 2 měsíců) a kasační stížnost jen do 1 týdne (místo do 2 týdnů). Navíc by NSS o kasační stížnosti musel dle s. ř. s. rozhodnout již do 90 dní.

Pokud by ovšem z tohoto řízení a ani z vydaných správních řízení o umístění předmětné stavby dálnice D0136 nebylo prokazatelně zřejmé, že výše cit. zákon byl skutečně pro tuto stavbu aplikován, pak by příp. žalobci mohli správní žalobu podat až do 2 měsíců a příp. kasační stížnost až do 2 týdnů a NSS by o ní rozhodl podle svého uvážení.

Ze sdělení NSS ze dne **11. 12. 2019, č.j. 3 As 304/2019-57** v soudním sporu Děti Země s Ministerstvem dopravy o zákonnosti dílčího stavebního povolení pro obchvat Frýdku-Místku dálnicí D48 vyplývá, že pokud mají být lhůty pro podání žaloby a kasační stížnosti zkráceny na polovinu a NSS má o kasační stížnosti rozhodnout do 90 dní, pak je nutné, aby v rámci již příslušného navazujícího správního řízení byl podle zákona č. 416/2009 Sb. nějaký jeho institut aplikován. A pokud nebyl, jako v případě tohoto stavebního řízení pro dálnici D48, tak tvrzení ŘSD ČR MM o aplikaci výše cit. zákona jsou zcela irelevantní. NSS proto nemusí dodržet lhůtu 90 dní pro rozhodnutí.

NSS ve svém sdělení ze dne **11. 12. 2019, č.j. 3 As 304/2019-57** k tvrzení Děti Země, že má o kasační stížnosti rozhodnout do 90 dní uvádí, že tomu tak není, a to z těchto důvodů:

V uvedeném kontextu považuje Nejvyšší správní soud za podstatné zdůraznit, že žalovaný použití zákona o urychlení výstavby žádným způsobem nezminil v rámci oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 6. 6. 2014, č. j. 68/2014-910-IPK/2. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že v průběhu předmětného řízení byla vydána dvě stavební povolení. První z nich ze dne 15. 8. 2014, č. j. 68/2014-910-IPK/16 bylo zrušeno k rozkladu podanému stěžovatelem, přičemž zmínku o aplikaci předmětného zákona neobsahovalo, taková zmínka není ani v navazujícím rozkladovém rozhodnutí ze dne 2. 4. 2015, č. j. 38/2014-510-RK/5. Ze spisového materiálu taktéž nevyplývá, že by byl v průběhu stavebního řízení uplatněn jakýkoliv specifický institut upravený v zákoně o urychlení výstavby.

Teprve v poučení druhého stavebního povolení ze dne 11. 8. 2017, č. j. 68/2014-910-IPK/43, a dále v rozhodnutí ministra dopravy ze dne 25. 7. 2018, č. j. 41/2017-510-RK/33, je deklarováno, že daná stavba je součástí dopravní infrastruktury ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o urychlení výstavby.

V kontextu uvedeného je třeba zdůraznit, že podřazení nyní posuzovaného stavebního řízení režimu zákona o urychlení výstavby nelze založit, respektive dovozovat pouze ze skutečnosti, že teprve v jeho průběhu žalovaný deklaroval, že by tomu tak mělo být, jestliže řízení o žádosti osoby zúčastněné na řízení I) o stavební povolení tomuto zákonu nepodřadil již od samotného počátku při současném vyrozumění účastníků řízení o této skutečnosti, respektive kdy tuto okolnost výslovně neuvedl dokonce ani v prvním stavebním povolení.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu není navíc zákon o urychlení výstavby použitelný na příslušná správní řízení, jejichž předmětem jsou stavby dopravní infrastruktury, bez dalšího, ale pouze je-li v takovém řízení aplikován některý z jeho institutů.

Podle našeho názoru nelze nikde z obsahu řízení i z obsahu napadeného rozhodnutí jednoznačně doložit, že umístěná dálnice D0136 probíhá skutečně za aplikace zákona č. 416/2009 Sb., takže příp. žalobu by stačilo podat do 2 měsíců a příp. kasační stížnost do 2 týdnů.

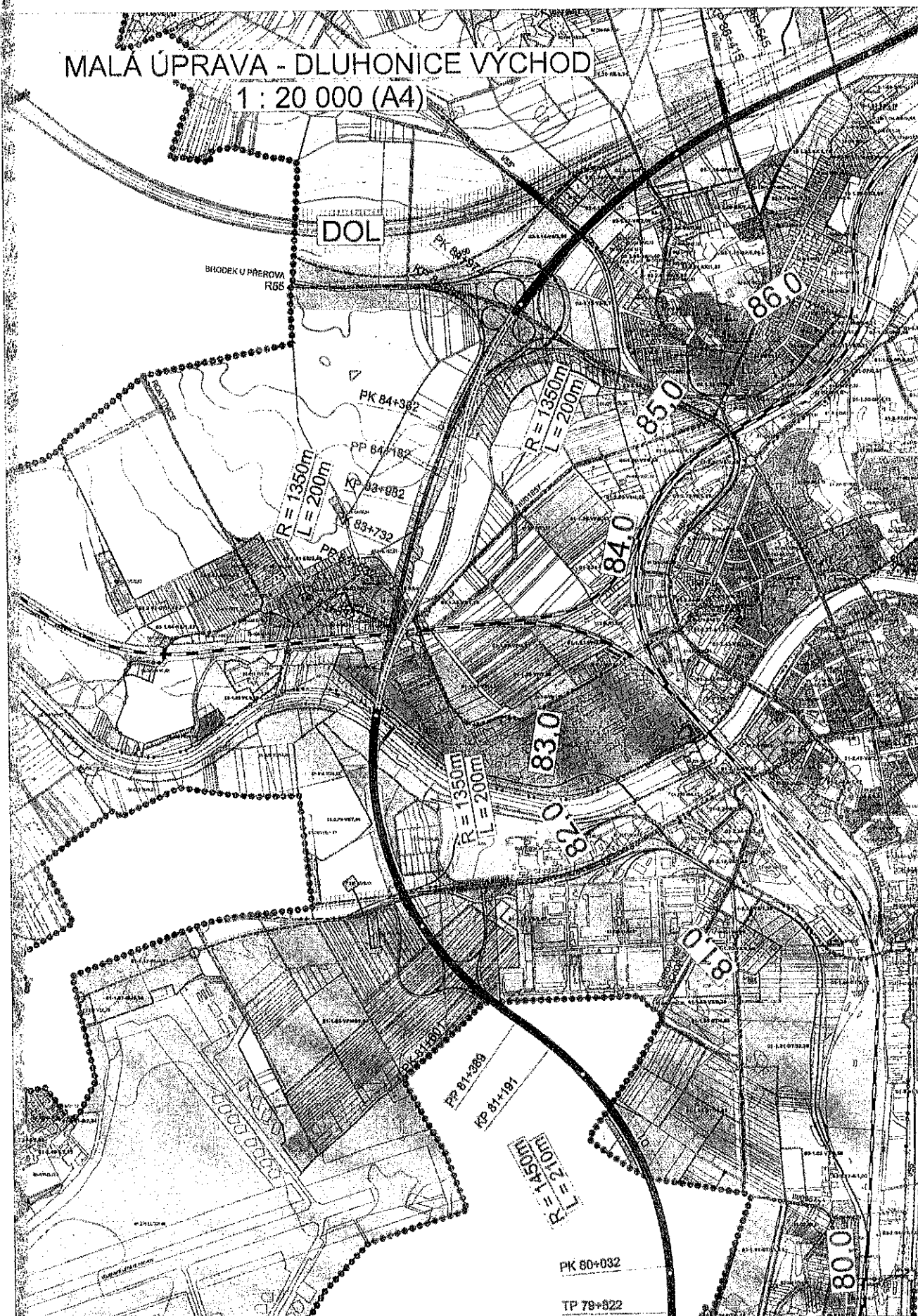
Pokud tedy MM v napadeném rozhodnutí tvrdí, že řízení probíhá podle zákona č. 416/2009 Sb., musí být z rozhodnutí MM i z rozhodnutí KÚ prokazatelně zřejmé, na základě jakých přesvědčivých skutečností tomu tak je a jaké instituty tohoto zákona byly aplikovány. Pokud to nebude prokázáno, tak je irelevantní, že to ŘSD ČR formálně uvádí ve své žádosti a MM to formálně uvádí v napadeném rozhodnutí. Tato jejich tvrzení je nutné prokázat!

Ing. Pavel Ježík
statutární zástupce spolku

Přílohy:

- 1) Námět trasy D1-0136 „Východní varianta 1“ (světle modrá barva)
- 2) Námět trasy D1-0136 „Východní varianta 2“ (oranžová barva)

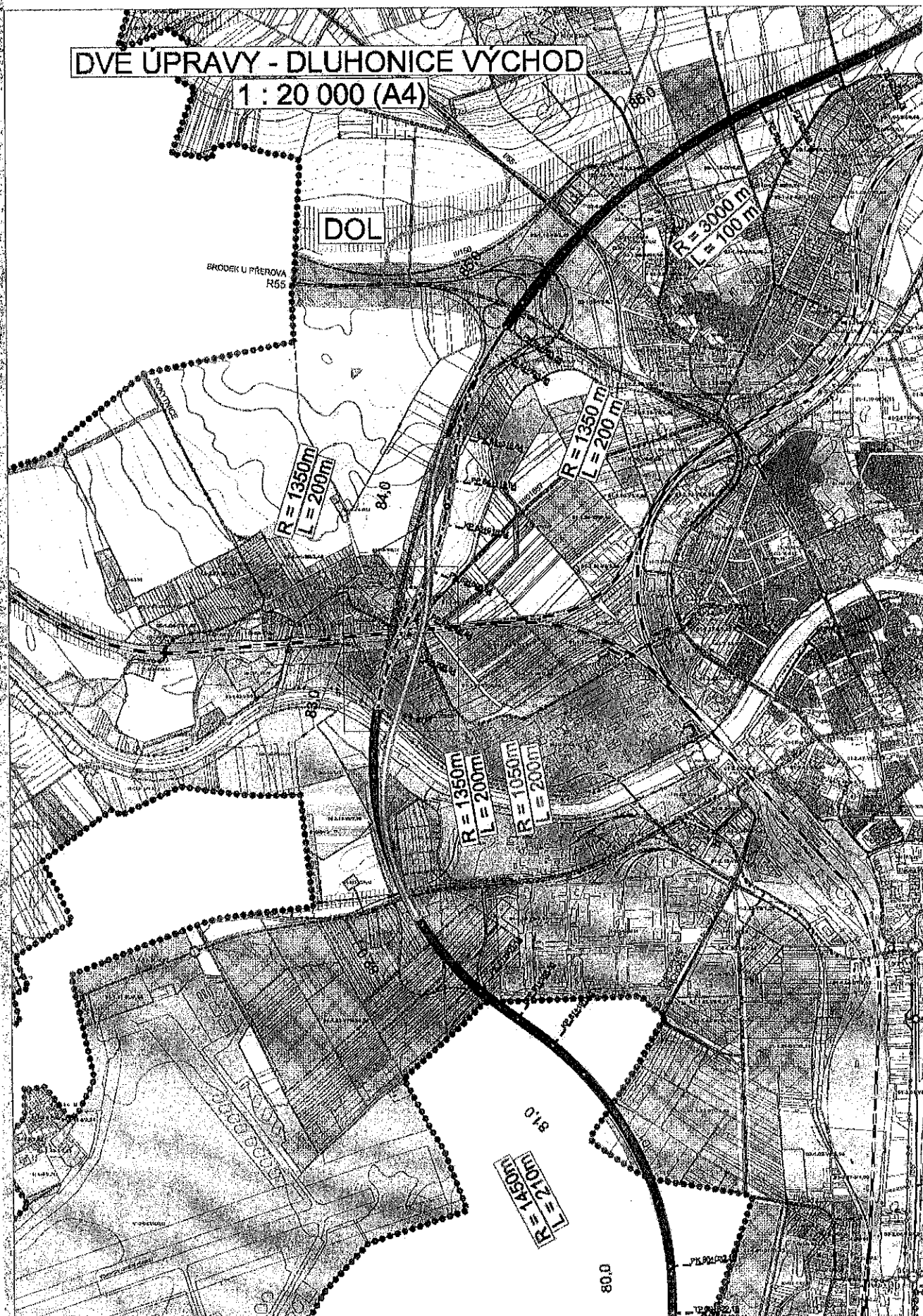
MALÁ ÚPRAVA - DLUHONICE VÝCHOD 1 : 20 000 (A4)

Námět trasy D1-0136 „Východní varianta 1“ (světle modrá barva)

DVĚ ÚPRAVY - DLUHONICE VÝCHOD

1 : 20 000 (A4)

Námět trasy D1-0136 „Východní varianta 2“ (oranžová barva)

Krajský úřad Olomouckého kraje

prostřednictvím

Magistrátu města Olomouce
stavebního úřadu
Hynaisova 34/10
779 00 Olomouc
podatelna@olomouc.eu

E-mail se zaručeným elektronickým podpisem

19. 12. 2019

Odvolání proti rozhodnutí o změně územního rozhodnutí č. 32/2006 ze 3. 3. 2006 o umístění záměru „D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“: k rozhodnutí ze dne 19. 11. 2019, č.j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem (změna umístění 170 SO, zrušení 53 SO, nové umístění 44 SO)

Magistrát města Olomouc, stavební úřad (dále jen MM) veřejnou vyhláškou ze dne **19. 11. 2019**, č.j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, která byla zveřejněna dne **19. 11. 2019**, na základě žádosti ŘSD ČR ze dne **27. 3. 2017**, oznámil vydání změny územního rozhodnutí č. 32/2006 ze dne **3. 3. 2006**, č.j. SÚ3220/3005-KI o umístění záměru „D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ (délky 10,1 km s parametry D26,5/120). Lhůta pro podání odvolání tedy končí ve čtvrtek **19. 12. 2019**.

Řízení o změně územního rozhodnutí dle žádosti ŘSD ČR i podle tvrzení MM probíhalo podle **zákona č. 416/2009 Sb.** (tzn. že žalobu lze podat **do 1 měsíce od doručení konečného správního rozhodnutí**).

Z.
Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu (dále jen Děti Země) se do řízení přihlásily dne **7. 4. 2018**, neboť splňují podmínky **zákona č. 100/2001 Sb.**, tzn. ve smyslu tohoto zákona mohou podávat námítky, připomínky a návrhy, které se týkají vlivů umísťované stavby na životní prostředí (včetně vlivů na přírodu a krajinu, na veřejné zdraví apod.), a to vlivů během **přípravy stavby, výstavby, provozování i při haváriích** během výstavby i během provozování stavby (podrobně viz zákon č. 100/2001 Sb. a jeho účel).

2
Děti Země jako účastník tohoto navazujícího správního řízení se přitom podle § 9d odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. **lze žalobou domáhat zrušení rozhodnutí vydaného v navazujícím řízení a napadat hmotnou nebo procesní zákonnost tohoto rozhodnutí**.

Ř.
Děti Země do řízení zaslaly námítky č. 1 až č. 4, a to ze dne **7. 4. 2018** (k riziku tzv. systémové podjatosti vedení MM Přerova), ze dne **7. 5. 2018**, ze dne **17. 6. 2019** a ze dne **16. 9. 2019**.

E.
Děti Země jako účastník předmětného řízení dle zákona č. 100/2001 Sb. podávají tímto ve lhůtě do **19. 12. 2019** toto

o d v o l á n í

žádají, aby rozhodnutí o změně územního rozhodnutí č. 32/2006 bylo dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušeno a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Napadáno je rozhodnutí v celém rozsahu.

Odůvodnění:

Uvodem si dovoluujeme stručně shrnout stav povolování dálnice D0136 Říkovice – Přerov délky 10,1 km:

15. 12. 2000 = MŽP vydává stanovisko EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. (v rámci procesu EIA) na základě předložení dokumentace EIA (červen 1999)

25. 7. 2006 = KÚ potvrzuje územní rozhodnutí, které vydal MM Přerov (**3. 3. 2006**) na základě žádosti ŘSD ČR (**24. 6. 2005**)

03. 5. 2010 = ministr dopravy potvrzuje stavební povolení, které vydalo Ministerstvo dopravy (**24. 11. 2009**) pro 6 objektů na **360 metrech dálnice v km 75,30-75,66** na základě žádosti ŘSD ČR (**15. 5. 2009**)

28. 12. 2010 = MŽP potvrzuje rozhodnutí, které vydala Správa CHKO Litovelské Pomoraví (**23. 10. 2009**) o povolení výjimky podle § 56 ZOPK ke škodlivému zásahu do biotopů **11 zvláště chráněných druhů živočichů** na základě žádosti ŘSD ČR (**21. 1. 2009**)

06. 6. 2011 = MŽP potvrzuje rozhodnutí, které vydal krajský úřad (**28. 4. 2010**) o povolení výjimky podle § 56 ZOPK ke škodlivému zásahu do biotopů **11 zvláště chráněných druhů živočichů a 1 druhu rostliny** na základě žádosti ŘSD ČR (**5. 2. 2010**)

30. 11. 2016 = MŽP vydává závazné stanovisko EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. (bez procesu EIA)

02. 10. 2017 = MŽP potvrzuje rozhodnutí, které vydal KÚ úřad (**24. 5. 2017**) o povolení výjimky podle § 56 ZOPK ke škodlivému zásahu do biotopů **26 zvláště chráněných druhů živočichů** na základě žádosti ŘSD ČR (**16. 12. 2016**)

23. 4. 2018 = MŽP vydává ověřující závazné stanovisko EIA podle zákona č. 100/2001 Sb.

19. 11. 2019 = MM Olomouc vydává rozhodnutí o změně územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006 na základě žádosti ŘSD ČR (**27. 3. 2017**)

1. Rozpor ust. § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA

Dne **4. 8. 2016** nabyla účinnosti novela zákona č. 100/2001 Sb. (zákon č. 256/2016 Sb.), která obsahuje § 23a o prioritních stavbách. V ust. § 23a odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. se uvádí:

Pro účely tohoto zákona se prioritním dopravním záměrem rozumí záměr,

- a) který se nachází na transevropské dopravní síti,*
- b) pro který bylo vydáno územní rozhodnutí nejpozději 31. března 2015,*
- c) pro který bylo vydáno souhlasné stanovisko o hodnocení vlivů podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, (dále jen „zákon č. 244/1992 Sb.“) a*
- d) který stanoví vláda nařízením.“*

V ust. § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. se uvádí: „Příslušný úřad vydá k prioritnímu dopravnímu záměru **závazné stanovisko** k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, které je **podkladem pro vydání rozhodnutí v navazujících řízeních**. Závazné stanovisko podle věty první obsahuje opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí. Platnost závazného stanoviska podle věty první je 5 let.“

Nařízení vlády ze dne **24. 8. 2016, č. 283/2016 Sb.**, o stanovení prioritních dopravních záměrů nabylo účinnosti dne **2. 9. 2016**, přičemž podle něho je stavba „**D1-0136 Říkovice – Přerov**“ prioritním záměrem ve smyslu § 23a zákona č. 100/2001 Sb. Podle této úpravy musí být pro takový záměr vydáno **závazné stanovisko EIA** podle § 23a odst. 3 a 5 cit. zákona s tím, že výše uvedená argumentace se na tuto situaci vztahuje analogicky.

Jsme přesvědčeni, že vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/A6 (příp. i ověřujícího závazného stanoviska EIA ze dne 23. 4. 2018, č.j. MZP/2017/710/1294) podle ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb. o prioritních dopravních stavbách ČR a podle nařízení vlády č. 283/2016 Sb. je nesprávné, neboť jde o **rozpor s účelem cit. zákona o efektivní účasti dotčené veřejnosti a se směrnicí EIA**.

Proto si níže dovoluujeme předložit stručné námítky proti právnímu rámci o schvalování závazných stanovisek EIA o prioritních dopravních staveb, která se týká i dálnice D0136, a to bez řádného nového procesu EIA s přiměřenými

hnutými, s absencí vyjádření dotčené veřejnosti a bez objektivního posouzení variant (i s účastí veřejnosti), neboť považujeme **zákon č. 256/2016 Sb. za odporující si právu EU**, a to z níže uvedených závažných důvodů.

Zákon č. 256/2016 Sb. o novele zákona č. 100/2001 Sb. umožňuje pro vybrané stavby (včetně D0136), jejichž vlivy na životní prostředí byly posouzeny podle zákona č. 244/1992 Sb., a tedy nikoli v souladu s požadavky směrnice EIA (navíc jsou stanoviska EIA pro tyto záměry vydána před mnoha lety a tedy vesměs neaktuální), provést namísto nového procesu posuzování EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. s účastí veřejnosti pouze vydání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí podle ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb.

Zákon č. 256/2016 Sb. lze považovat za rozporný se směrnicí EIA, neboť jde o účelově schválený zákon vztahující se na předem vybrané konkrétní záměry, které jsou vyjmenovány v jeho důvodové zprávě a v příloze č. I nařízení vlády č. 283/2016 Sb., o stanovení prioritních dopravních záměrů. Jedním z těchto záměrů je i stavba dálnice „**D1-0136 Říkovice – Přerov**“.

Jsme proto přesvědčeni, že zákon č. 256/2016 Sb. byl schválen v rozporu s požadavky směrnice EIA, konkrétně jejích čl. 5, 6 a 8, které vyžadují, aby záměry uvedené v příloze č. I směrnice EIA byly vyhodnoceny z hlediska svých dopadů na životní prostředí. Podle bodu 7 přílohy č. I směrnice EIA patří k takovým záměrům i výstavba dálnic a rychlostních silnic, tedy i předmětný záměr.

Postup zavedený cit. zákonem, tj. platným zněním § 23a zákona č. 100/2001 Sb., přitom vylučuje vyhodnocení vlivů dálnice „**D1-0136 Říkovice – Přerov**“ na životní prostředí, které by bylo provedeno dle požadavku čl. 5 směrnice EIA. Současně toto ust. zákona znemožňuje účast veřejnosti na tomto vyhodnocení ve smyslu čl. 6 směrnice EIA a rovněž zohlednění výstupů vyhodnocení v řízení o povolení záměru podle čl. 8 směrnice EIA.

Současně nejde ani o případ předpokládaný v čl. 1 odst. 4 směrnice EIA, ve znění před schválením její změny směrnicí 2014/52/EU ze dne 16. 4. 2014, ani čl. 2 odst. 4 nebo 5 směrnice EIA ve znění naposledy citované směrnice, neboť nejde o záměr, který by byl přijímán legislativním aktem.

Zhledem k tomu, že schválením zákona č. 256/2016 Sb. podle našeho názoru

došlo k porušení účelu směrnice EIA (2014), zejména jejích čl. 1 odst. 3, čl. 2 odst. 4 a odst. 5 a čl. 5, 6 a 8, došlo k politicky účelovému výběru 9 prioritních dopravních staveb, které nikdy neprošly řádným posouzením v souladu se směrnicí EIA, resp. proces EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. neodpovídal tehdy směrnicí EIA a nový proces EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. (platný od 1. 4. 2015) byl vyloučen, ČR žádnou výjimku ze směrnice EIA oficiálním a zákonným postupem od EU/EK ne získala a judikatura o výkladu výjimek ze směrnice EIA je velmi přísná a silně omezuje jejich široké použití, takže nelze mezi ně zařadit důvody uváděné ČR při předložení výše cit. zákona ke schválení

Jak schválením zákona č. 256/2016 Sb., resp. § 23a zákona č. 100/2001 Sb., byl porušen účel směrnice EIA, takže bude nutné podle čl. 267 Smlouvy o fungování EU předložit spor o souladu zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA Soudnímu dvoru EU k soudnímu přezkoumání.

2. Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/A6, zákonnosti ověřujícího závazného stanoviska EIA ze 23. 4. 2018, č.j. MZP/2017/710/1294, zákonnosti stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č.j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o. a zákonnosti procesu EIA v letech 1999-2000

Součástí spisu jsou mj. i tato dvě závazná stanoviska EIA:

závazné stanovisko EIA ze dne **30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/A6** (vydané dle § 23a zákona č. 100/2001 Sb.)

ověřující závazné stanovisko EIA ze **23. 4. 2018, č.j. MZP/2017/710/1294** (ověřující změny stavby)

Proces EIA pro předmětnou dálnici D0136 probíhal od června 1999, kdy byla předložena dokumentace EIA, a skončil vydáním „odborného“ stanoviska EIA ze dne **15. 12. 2000, č.j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o.**, které je s podklady tohoto procesu EIA i podkladem pro vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016.

V napadeném rozhodnutí je dle závazného stanoviska EIA ze dne **30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/A6** pod podmínkou **15** napadeného rozhodnutí uloženo **6 dílčích podmínek** závazného stanoviska EIA z celkových 18.

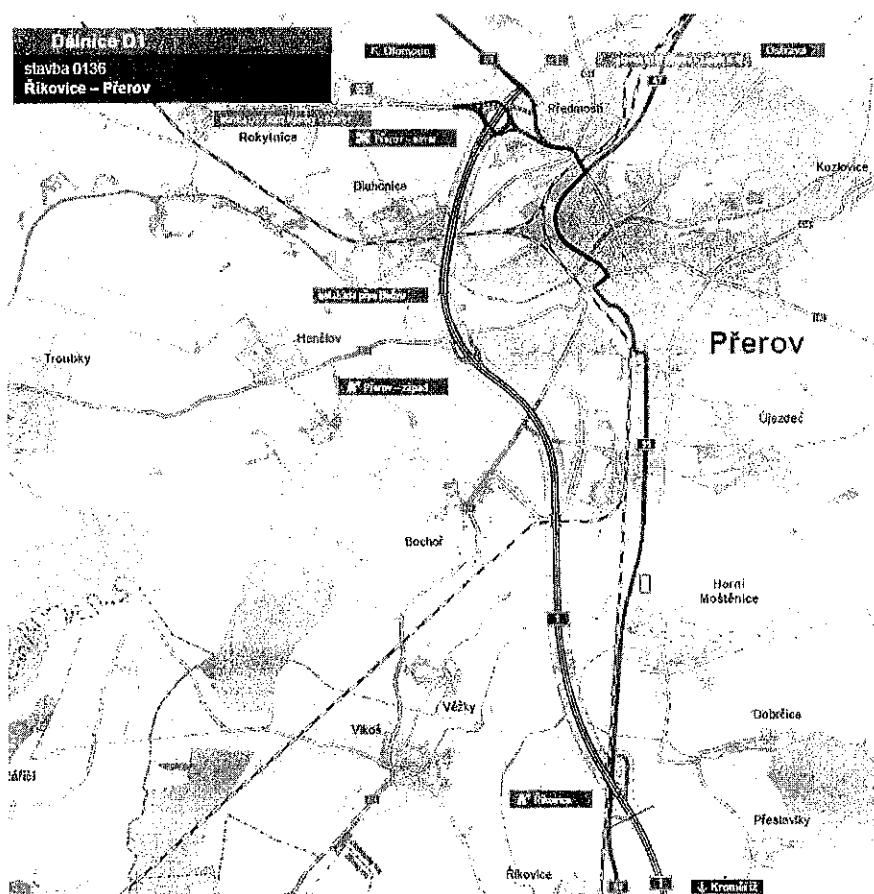
2.1. Přehled historie přípravy a výstavby dálnice D1-0136 Říkovice – Přerov

Dálnice D1-0136 délky 10,1 km prochází západně od Přerova a východně přes Dluhonic a je součástí dálnice D1. Z aktuálních údajů vyplývá (leták ŘSD ČR z června 2019), že dálnice obsahuje 3 mimoúrovňové křižovatky (MÚK): MÚK Říkovice, MÚK Přerov-západ a MÚK Přerov-sever (viz mapa č. 1).

Hlavním rizikovým faktorem přípravy dálnice je skutečnost, že prochází přes obytnou zástavbu Dluhonic (jde o městskou část Přerova), takže se **od roku 2006 nedaří vykoupit všechny pozemky**, a dále to, že se **cca od roku 1994** **zákonným procesem neposoudily žádné technicky reálné varianty dálnice mimo Dluhonic** (západně či východně od nich). Přitom občané Dluhonic, a od května 2001 i spolek **Občanské sdružení Krajina Dluhonic**, z s., toto odborné posouzení žádají po vedení Přerova a ŘSD ČR opakovaně.

Příprava dálnice de facto začala schválením koridoru v územním plánu Přerova v prosinci 1995, na který od června 1999 navazoval proces EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. s vydáním stanoviska EIA v prosinci 2000 a územní řízení s vydáním pravomocného územního rozhodnutí pro celou trasu březnu 2006. Trasa přitom také **škodlivě zasahuje (zatím) do biotopů 49 zvláště chráněných druhů organismů**, pro které byly povoleny tři výjimky dle ZOPK, a to v letech 2010, 2011 a 2017.

Od března 2017 probíhá řízení o změně územního rozhodnutí z března 2006, neboť v letech 2014-6 došlo ke změně MÚK Přerov-sever na „kruhovou“ (ke změně trasy u Dluhonic jejím oddálením aspoň o 150 metrů na východ ale nedošlo!). Pokud se podaří vykoupit všechny pozemky (chybí údajně 2 %), tak by mělo proběhnout stavební řízení. Nicméně je zřejmé, že zahájení výstavby během roku 2020 podle infoletáku ŘSD ČR z června 2019 je nereálné.

Mapa č. 1: Aktuální trasa obchvatu Přerova dálnicí D1-0136 (zdroj: leták ŘSD ČR z června 2019)

1985 = Směrný územní plán města Přerova obsahuje koridor dálnice západně od Dluhonic

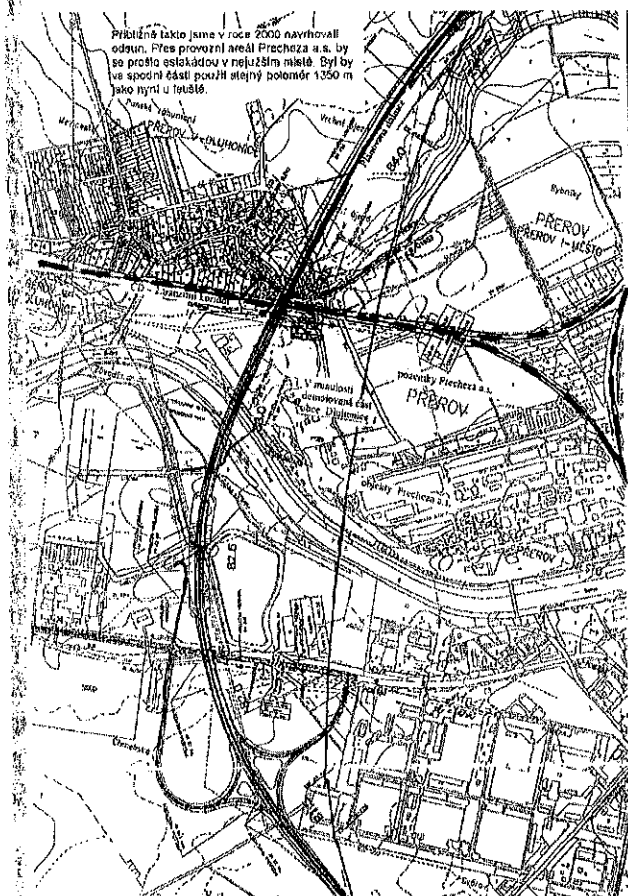
1993 = občané Dluhonic v referendu hlasují pro samostatnost obce, ale Ministerstvo vnitra výsledek zamítá

1995 (prosinec) = schválení nového Územního plánu města Přerova s koridorem dálnice přes východní okraj Dluhonic; občané zasílají nesouhlasná stanoviska s požadavkem přesunu trasy dálnice mimo Dluhonic, např. na východ směrem k centru Přerova

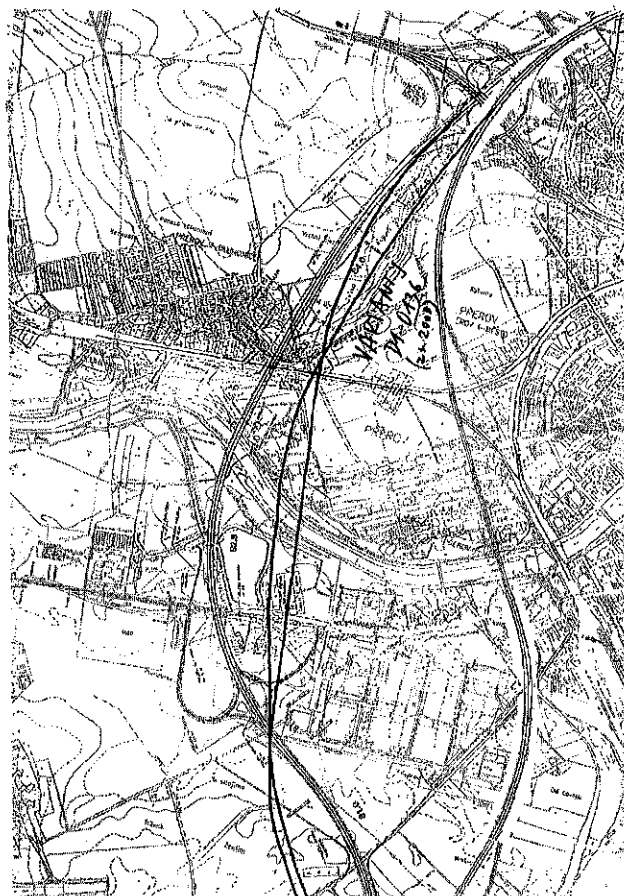
1997 (červenec) = schválení Územního plánu VÚC Olomoucké aglomerace s koridorem dálnice šířky 600 metrů u východního okraje Dluhonic

1999 (červen) = zahájení procesu EIA předložením dokumentace EIA, která obsahuje jen 1 variantu dálnice podle Územního plánu Přerova; zaslána petice občanů a stanoviska spolků a občanů Dluhonic s požadavkem na přesun trasy dálnice mimo Dluhonic

2000 (15. 12.) = vydání stanoviska EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. s trasou dálnice délky 10,1 km (viz mapa č. 1) přes východní okraj Dluhonic (červenec = posudek EIA, září = veřejné projednání); na veřejném projednání občani a spolky Dluhonic požadovali posouzení varianty trasy dálnice mimo Dluhonic, tzn. přesun trasy směrem k centru Přerova podle předloženého námětu trasy (viz mapa č. 2)

Mapa č. 2: Návrh trasy obchvatu Přerova dálnicí D1 obcí Dluhonic (2000) v procesu EIA (východně od Dluhonic)

Mapa č. 3: Návrh trasy obchvatu Přerova dálnicí D1 obcí Dluhonic (2003) v územním řízení

2000 (20. 12.) = jednání občanů Dluhonic, vedení Přerova, firmy Dopravoprojekt a ŘSD ČR o možnosti přesunu trasy dálnice mimo Dluhonic podle jejich námětu z procesu EIA

2001 (8. 2.) = Rada Přerova zamítá návrh občanů Dluhonic na přesun trasy dálnice z Dluhonic směrem na východ k centru Přerova (dopis ze dne **9. 2. 2001**), neboť trasa je v délce cca 800 metrů mimo koridor šířky 600 metrů schválený v Územním plánu města Přerova a v Územním plánu VÚC Olomoucké aglomerace, došlo by ke zpoždění další přípravy dálnice asi o 3-4 roky, zbytečně by se utratilo asi 12 miliónů korun za přípravu schválené trasy a navíc jsou zde rizika na území firmy PRECHEZA: vedení Přerova přitom samo nepodalo žádost o změnu trasy dálnice mimo Dluhonic, která by byla v souladu s územním plánem

2006 (25. 7.) = Krajský úřad OlK potvrzuje územní rozhodnutí pro dálnici D1-0136, které vydal Městský úřad Přerov (**3. 3. 2006**) na základě žádosti ŘSD ČR (**24. 6. 2005**): krajský úřad zamítnul odvolání **Děti Země** (**7. 4. 2006**), přičemž občané Dluhonic žádají přesun trasy dálnice mimo Dluhonic (**viz mapa č. 3**), což je zamítnuto

2006 až 2017 = občané Dluhonic a **Občanské sdružení Krajina Dluhonic, z. s.**, opět žádají přesunout trasu dálnice z Dluhonic (např. aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova), ale vedení Přerova tyto žádosti zamítá s tvrzením, že od roku 2006 existuje platné územní rozhodnutí, takže se trasa měnit nebude

2008 (7. 2.) = Krajský soud v Ostravě svým rozsudkem **č.j. 22 Ca 371/2006 – 54** zamítá žalobu (**11. 10. 2006**) **Děti Země** a jedné osoby proti vydání územního rozhodnutí pro dálnici D1-0136 (pozn.: následně se ukázalo, že územní rozhodnutí bylo vydáno nezákonně, neboť chybělo rozhodnutí o výjimce podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. o povolení k zásahu do biotopů 22 zvláště chráněných druhů živočichů a 1 druhu rostliny)

2010 (28. 12.) = MŽP v Olomouci potvrzuje rozhodnutí, které vydala Správa CHKO Litovelské Pomoraví (**23. 10. 2009**) o povolení výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. ke škodlivému zásahu do biotopů 11 zvláště chráněných druhů živočichů v trase dálnice D1-0136 na základě žádosti ŘSD ČR (**21. 1. 2009**): MŽP zamítlo odvolání **Děti Země** (**16. 11. 2009**)

2010 (3. 5.) = ministr dopravy potvrzuje stavební povolení, které vydalo Ministerstvo dopravy (**24. 11. 2009**) pro 6 stavebních objektů dálnice D1-0136 na základě žádosti ŘSD ČR (**15. 5. 2009**): ministerstvo zamítlo rozklad **Děti Země** (**28. 12. 2009**)

2011 (6. 6.) = MŽP v Olomouci potvrzuje rozhodnutí, které vydal Krajský úřad OlK (**28. 4. 2010**) o povolení výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. ke škodlivému zásahu do biotopů 11 zvláště chráněných druhů živočichů a 1 druhu rostliny v trase dálnice D1-0136 na základě žádosti ŘSD ČR (**5. 2. 2010**): ministerstvo zamítlo odvolání **Děti Země** (**20. 5. 2010**)

2014 (14. 7.) = jednání občanů Dluhonic, **Občanského sdružení Krajina Dluhonic, z. s.**, vedení Přerova a ministra dopravy Antonína Prachaře o stavu přípravy dálnice D0136 (má být dostavěna do roku 2020): poprvé sdělena nutnost změnit MÚK Přerov-sever na „kruhovou“, takže občané Dluhonic s projektováním nové MÚK žádají vyprojektovat přesun trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova v rámci koridoru, což má řešit pracovní skupina, která sice vznikla, ale nikdy se nesešla

2014 podzim = jednání občanů Dluhonic, **Občanského sdružení Krajina Dluhonic, z. s.**, vedení Přerova a bývalého ministra dopravy Antonína Prachaře o stavu přípravy dálnice D1-0136: zopakována nutnost přepracovat křižovatku MÚK Přerov-sever, takže občané Dluhonic znovu žádají vyprojektovat přesun trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova v rámci schváleného koridoru, neboť stejně bude nutné vydat změnu územního rozhodnutí pro novou MÚK – ke změně MÚK došlo, ale ke změně trasy mimo Dluhonic nikoliv

2015 (14. 7.) = žádost občanů Dluhonic na vedení Přerova o vypracování územní studie, která bude řešit střety nové dopravní infrastruktury, a o přesun trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova

2015 (26. 8.) = vedení Přerova odpovídá na dopis občanů Dluhonic (**14. 7. 2015**): žádost o přesun trasy dálnice zamítá, neboť trasa je v souladu s Územním plánem města Přerova (**1995**) a s územním rozhodnutím (**2006**), přičemž územní studie o řešení střetů nových dopravních staveb na území Dluhonic byla slíbena

2015 (11. 9.) = jednání občanů Dluhonic, **Občanského sdružení Krajina Dluhonice, z. s.**, vedení Přerova, ministra dopravy Dana Ťoka, vedení ŘSD ČR (Jan Kroupa a David Fiala) a vedení SŽDC (Miroslav Bocák) o stavu přípravy dálnice D1-0136: občané Dluhonic opět žádají přesun trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova (pokud se mění MÚK Přerov-sever, bude nutné nové územní rozhodnutí); žádost je zamítnuta, neboť trasu nelze měnit

2015 (prosinec) = jednání občanů Dluhonic, vedení ŘSD ČR (David Fiala) a senátorky Jitky Seitlové o stavu přípravy dálnice D1-0136: občané Dluhonic opět žádají přesun trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova, ale žádost je opět zamítnuta – ŘSD ČR může realizovat jen různá kompenzační opatření za výstavbu estakády, které mají občané Dluhonic navrhnout

2016 (30. 11.) = vydání souhlasného závazného stanoviska EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. MŽP bez účasti veřejnosti, včetně občanů Dluhonic, která tak nemohla žádat posouzení variant

2017 (27. 3.) = ŘSD ČR podává žádost o vydání rozhodnutí o změně územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006, neboť MÚK Přerov-sever a související stavebního objekty byly přeprojektovány: nicméně v rámci nových projektových prací nedošlo i ke změně trasy D1-0136 jejím oddálením od Dluhonic aspoň o 150 metrů na východ k centru Přerova

2017 (březen) = jednání občanů Dluhonic a vedení Přerova o stavu přípravy dálnice D1-0136: občané Dluhonic opět žádají přesun trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova, ale žádost je opět zamítnuta

2017 (31. 7.) = jednání vedení Přerova, okolních obcí, Olomouckého kraje, ŘSD ČR a senátorky Jitky Seitlové o stavu výstavby dálnice D1-0137 Přerov – Lipník nad Bečvou a stavu přípravy dálnice D1-0136

2017 (2. 10.) = MŽP v Olomouci potvrzuje rozhodnutí, které vydal Krajský úřad OIK (**24. 5. 2017**) o povolení výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. ke škodlivému zásahu do biotopů 26 zvláště chráněných druhů živočichů trase dálnice D1-0136 na základě žádosti ŘSD ČR (**16. 12. 2016**): ministerstvo zamítlo odvolání **Děti Země (12. 6. 2017)**, v němž mj. žádaly upřesnění 8 podmínek, doložení převahy veřejného zájmu pro dálnici a doložení, že neexistuje jiná trasa, přičemž předložily „západní“ variantu trasy dálnice mimo Dluhonice

2018 (23. 4.) = MŽP vydává ověřující závazné stanovisko EIA podle zákona č. 100/2001 Sb.

2018 (6. 11.) = jednání občanů Dluhonic s předsedou vlády Andrejem Babišem (i za účasti např. vedení ŘSD ČR a primátora Přerova) o stavu přípravy dálnice D1-0136: občané Dluhonic opět žádají přesun trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ směrem k centru Přerova: žádost je zamítnuta, nicméně mají předložit soupis kompenzačních požadavků, které by Ministerstva dopravy s ŘSD ČR a společně s vedením kraje a vedením Přerova řešilo

2019 (19. 11.) = MM Olomouce vydává rozhodnutí o změně územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006 na základě žádosti ŘSD ČR (**27. 3. 2017**)

2.2. Nezákonnost procesu EIA a nezákonnost vydání stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č.j. NM700/2934/3812/OPVŽ/00 e.o. a nezákonnost vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/16.

Ministerstvo životního prostředí na základě procesu EIA (6/1999 až 12/2000) vydalo pro stavbu „**Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov**“ stanovisko EIA ze dne **15. 12. 2000, č.j. NM700/2934/3812/OPVŽ/00 e.o.** Na základě tohoto procesu EIA a tohoto stanoviska EIA pak MŽP vydalo závazné stanovisko EIA ze dne **30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/16**. Podklady procesu EIA (dokumentace EIA, posudek EIA, vyjádření veřejnosti apod.) i stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000 jsou tak významným podkladem pro vydání závazného stanoviska dne 30. 11. 2016.

Ve stanovisku EIA ze dne 15. 12. 2000 na str. 2 (řádek 9 a 10) se uvádí: „**Z hlediska města Přerova představuje zároveň významnou obchvatnou komunikaci.**“

Pokud by toto tvrzení bylo pravdivé, procházela by dálnice D1-0136 severně od místní části Penčice a byla by v souladu § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997Sb., o pozemních komunikacích („Dálnice a silnice mohou vést územím zastavěným nebo zastavitelným... pokud se tím převádí převážně průjezdná doprava tímto územím.“), který stanovuje, v jakém případě mohou vést dálnice zastavěným nebo zastavitelným územím. To ale není splněno!

b) Ve stanovisku EIA ze dne 15. 12. 2000 na str. 3 se v bodě 2. (první řádek shora) se uvádí: „Za železniční trať se dálnice dotýká východního okraje zástavby místní části Přerov – Dluhonice.“

Je zřejmé, že trasa dálnice D1-0136 prochází Přerovem, neboť městská část Dluhonice je součástí Přerova, takže nejde o obchvat Přerova, ale o „okrajový průtah“, neboť se dotýká zastavěného území Přerova-Dluhonice.

c) Ve stanovisku EIA ze dne 15. 12. 2000 na str. 3 se v bodu 3. (řádek 8–10) uvádí: „V souvislosti s výstavbou úseku 0136 dálnice D1 by mělo dojít na východním okraji místní části Přerov – Dluhonice k demolici tří obytných objektů a řadových garáží a k dotčení hřiště TJ Sokol Dluhonice.“

Je tedy zřejmé, že trasa dálnice D1-0136 má procházet zastavěným územím Dluhonice, tj. částí Přerova. Ovšem toto tvrzení se v podkladech procesu EIA a ve stanovisku EIA výslovně nikde neuvádí. Navíc pojem „dotčení hřiště“ dálnicí je silně zavádějící, neboť de facto má dojít k likvidaci tohoto hřiště, a to (stále) bez náhrady.

d) Ve stanovisku EIA ze dne 15. 12. 2000 na str. 3 se v bodu 3. (řádek 10–14) uvádí: „Je nutné konstatovat, že bude vhodné, aby investor před definitivní stabilizací výškového a směrového vedení trasy dálnice zvážil možnost posunutí úseku 0136 dálnice D1 v km cca 83,000 až 84,000, resp. 84,500 vpravo (tedy směrem k centru Přerova) a současně vedl do km cca 83,620 dálnici na estakádě, což umožní zachovat hřiště TJ Sokol Dluhonice, tak bytovou zástavbu.“

ŘSD ČR se tímto doporučením neřídilo, tzn. z jeho strany nedošlo ke zvážení posunu trasy dálnice mimo Dluhonice (námet trasy viz níže), takže chybí konkrétní výsledek tohoto odborného zvažování. Přitom občané Dluhonice v procesu EIA předložili různé náměty „východních“ variant dálnice mimo Dluhonice, které mohly být v procesu EIA odborně a veřejně posouzeny. K tomuto posouzení ale během procesu EIA (červen 1999 až prosinec 2000) nedošlo.

K odbornému posouzení různých námětů variant dálnice mimo Dluhonice nedošlo ani po skončení procesu EIA, jak stanovisko EIA (2000) doporučuje, ačkoliv technicky se nabízely varianty „východní“ od Dluhonice (např. přesun dálnice o 150 metrů v rámci koridoru šířky 600 metrů podle územních plánů či ještě východněji směrem k Přerovu mimo tento koridor) nebo „západní“, např. ve stopě dálnice v územním plánu Přerova z roku 1985.

ŘSD ČR s firmou Dopravoprojekt přitom od občanů Dluhonice dostal na jednání dne 20. 12. 2000 náměty na „východní“ trasu dálnice, takže je stačilo technicky zpracovat podle norem. Na dalším jednání s občany Dluhonice s vedením Přerova pak stačilo předložit 1-3 reálných variant dálnice mimo Dluhonice, které by byly jak v koridoru územních plánů (viz níže námet), tak i mimo tento koridor.

Rozhodní Rady města Přerova ze dne 8. 2. 2001, že se ŘSD ČR a projektant žádnými náměty občanů Dluhonice zabývat nebude (s těmito důvody: jedna z navržených tras v délce cca 800 metrů se nachází mimo koridor šířky 600 metrů schválený v Územním plánu města Přerova a v Územním plánu VÚC Olomoucké aglomerace, došlo by ke zpoždění další přípravy dálnice asi o 3-4 roky, zbytečně by se utratilo asi 12 miliónů korun za přípravu již schválené trasy apod.), bylo chybné, nelogické a v rozporu s doporučením stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000.

Je tedy zřejmé, že v letech 1995 až 2019 k žádnému odbornému posouzení reálných variant dálnice D1-0136 mimo zastavěné území Dluhonice (tj. městské části Přerova) a mimo dotčené biotopy 49 cenných druhů organismů, nedošlo, ačkoliv takové náměty byly opakovaně požadovány od cca roku 1994, resp. od roku 2000.

Proces EIA pro dálnici D1-0136 probíhal podle zákona č. 244/1992 Sb. (ten ovšem byl v rozporu s tehdejší směrnicí EIA) nezákonným způsobem, neboť během něho nedošlo na základě připomínek veřejnosti k posouzení variant dálnice, tj. variant, které mohly být také v rozporu s územními plány, neboť tato kolize s ÚPD nemá žádný vliv na

Vyhodnocování vlivů záměrů na životní prostředí, jelikož je věcí žadatele, aby jeho záměr byl pro řízení podle Stavebního zákona v souladu s ÚPD. Tento příp. rozpor záměru s ÚPD nemají orgány ochrany životního prostředí v kompetenci řešit.

Naopak orgány ochrany ŽP mají v řádném procesu EIA zajistit splnění účelu zákona, tzn. v mezích zákona a zda je to možné (což v tomto případě bylo) zajistit, aby byly vyhodnoceny navržené varianty záměru, v tomto případě varianty mimo schválený koridor v ÚPN a příp. upravené varianty ve schváleném koridoru, které budou maximálně respektovat návrhy veřejnosti – a ty byly jednoznačné: maximálně odsunout trasu dálnice D1-0136 od východního okraje Dluhonic směrem k centru Přerova.

MŽP tedy v procesu EIA selhalo a vydané stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000 lze tak považovat za nezákonné. Stejně nezákonné lze pak považovat i závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016, které ze stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 vychází a bylo jedním z podkladů pro jeho vydání, stejně jako podklady z procesu EIA.

K řádnému posouzení variant dálnice mimo Dluhonic nedošlo v těchto hlavních třech případech:

- 1) V procesu EIA v letech 1999-2000, neboť ŘSD ČR nepředložilo varianty mimo Dluhonic, ačkoliv v ÚP Přerova (1985) byla trasa navržena západně od Dluhonic a občané Dluhonic v procesu EIA předložili několik návrhů variant směrem k centru Přerova. Stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000 tak bylo vydáno MŽP bez posouzení variant, přitom absurdně až po skončení procesu EIA doporučilo zvážit jiné varianty mimo Dluhonic.
- 2) V přípravě DÚR pro získání územního rozhodnutí (3. 3. 2006), neboť ve schváleném koridoru ÚP se mohla navrhnout trasa dálnice D1-0136 mimo Dluhonic, jak také dokládají opakované snahy jejich obyvatel. Bylo totiž jen na ochotě ŘSD ČR (a částečně i vedení Přerova), aby provedlo nepatrnou změnu trasy dálnice D1-0136 jejím oddálením aspoň o 150 metrů od okraje Dluhonic a pro změnu by pak ŘSD ČR požádalo o vydání územního rozhodnutí. Navíc tato změna nemá žádný významný vliv na životní prostředí.
- 3) Při změně MÚK Přerov-sever na kruhovou v letech 2014-2016, neboť souběžně mohlo dojít i k přesunu trasy dálnice aspoň o 150 metrů východně od Dluhonic, jak její obyvatelé od roku 2000 žádají. ŘSD ČR by pak pro novou MÚK Přerov-sever s touto novou trasou dálnice D1-0136 požádalo v březnu 2017 o změnu územního rozhodnutí, takže by nedošlo k žádnému významnému časovému zpoždění.

Během schvalování dálnice D1-0136 tak nedošlo k řádnému a k zákonnému posouzení variant její trasy procesem EIA/EIA mimo území Dluhonic (a příp. dotčených biotopů 49 cenných druhů organismů), ačkoliv to její občané od počátku žádali (od cca 1994) a stále žádají, včetně spolku Občanské sdružení Krajina Dluhonic, z. s. (od roku 2001).

Došlo tak k zásadním chybám a nezákonnostem nejen v procesu EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. v letech 1999-2000 (přitom cit. zákon nebyl v souladu s tehdejšími obsahem směrnice EIA), kdy nebyly hodnoceny různé varianty, ale jen jedna přes východní část Dluhonic.

Došlo také k zásadním chybám v dalších fázích povolování dálnice D1-0136, neboť ŘSD ČR odmítlo respektovat doporučení stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 vést diskusi o posunu trasy „východním“ směrem k centru Přerova ve schváleném koridoru ZÚR a ÚP.

Navíc k další chybě a došlo i novelizací zákona č. 100/2001 Sb. (účinný od 1. 4. 2015), neboť nový proces EIA nebyl pro dálnici D1-0136 umožněn, jelikož byla podle § 23a cit. zákona účelově zařazena mezi tzv. prioritní dopravní záměry, takže v rozporu s účelem směrnice EIA bylo dne 30. 11. 2016 bez účasti veřejnosti a bez nového procesu EIA s posouzením variant mimo Dluhonic vydáno závazné stanovisko EIA.

Přitom reálné varianty dálnice D1 kolem Přerova mimo Dluhonic existovaly a existují:

- 1) **Západní varianta** = trasa probíhala západně od Dluhonic dle Územní plán Přerova z roku 1985, přičemž je nyní mimo schválený koridor v ZÚR a ÚP
- 2) **Střední varianta** = trasa podle ŘSD ČR a schválená územním rozhodnutím ze dne 3. 3. 2006, která je v souladu se ZÚR i s ÚP Přerova, nicméně probíhá přes východní část Dluhonic (viz mapa č. 1)
- 3) **Východní varianta** = trasa č. 1 podle vyprojektovaného námětu Děti Země v jejich námitkách ze dne 7. 5. 2018 o vydání změny územního rozhodnutí (také viz příloha č. 1 s mapou tohoto odvolání) a trasa č. 2 podle

vyprojektovaného námětu Děti Země pro toto odvolání (viz příloha č. 2 s mapou tohoto odvolání): obě trasy jsou v souladu se ZÚR a s ÚP a nezasahají do žádných biotopů neznámých zvláště chráněných druhů organismů

2.3. Námitky proti schváleným požadavkům závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/A6 – žádost o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu

Pod podmínkou č. 15 napadeného rozhodnutí je uvedeno 6 dílčích požadavků pro fázi přípravy, které jsou uvedeny v závazném stanovisku EIA ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/A6 z celkových 18. MM tak převzal všechny relevantní požadavky závazného stanoviska EIA do napadeného rozhodnutí.

2.3.1. Závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 obsahuje celkem 18 požadavků, z nichž 6 se týká fáze přípravy, 9 požadavků fáze výstavby a 3 požadavky fáze provozu. Toto závazné stanovisko EIA má být podkladem pro vydání stavebního povolení dálnice D0136.

Stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000, na základě kterého byl závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 bez procesu EIA a bez účasti veřejnosti vytvořeno, obsahuje celkem 49 požadavků, z nichž 26 se týká fáze přípravy, 18 požadavků fáze realizace a 5 požadavků fáze provozu. Toto stanovisko EIA bylo podkladem pro vydání územního rozhodnutí dne 3. 3. 2006 a dílčího stavebního povolení ze dne 24. 11. 2009 (6 SO) dálnice D1-0136.

Podle našeho názoru dochází k těmto dvěma rozporům:

- 1) Závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 **není určeno jako podklad podle zákona č. 100/2001 Sb. pro předmětné řízení** o změně územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2016, jak to ostatně také ve svém textu opakovaně uvádí, resp. závazné stanovisko EIA opakovaně tvrdí, že jde o podklad pro vydání stavebního povolení.
- 2) Závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 **obsahuje z původních 49 požadavků jen 18**, tj. téměř 37 % původního počtu stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, aniž lze z jeho obsahu přezkoumatelným způsobem zjistit, proč zbývající požadavky stanoviska EIA nebyly do závazného stanoviska EIA rovněž zahrnuty.

Je tedy zřejmé, že předložené závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016 se netýká umístěvané stavby dálnice D1-0136, ale až jejího povolování, takže v rozporu se zákonem č. 100/2001 Sb. **chybí relevantní závazné stanovisko EIA pro předmětné řízení o změně územního rozhodnutí**. Podmínky pro fázi přípravy záměru ve stadiu jeho umístění a ve stadiu jeho povolování jsou totiž zcela rozdílné, a to co do obsahu požadavků i do jejich počtu.

Důkazem je stanovisko EIA, které pro fázi přípravy obsahuje 26 požadavků, kdežto závazné stanovisko obsahuje jen 6 požadavků, tj. více než 4x méně. Závazné stanovisko EIA tak účelově předstírá, že se týká umístění záměru, ačkoliv všechny jeho podklady se týkaly povolování záměru (šlo o DSP).

Podle našeho názoru je nutné, aby bylo vydáno nové závazné stanovisko EIA, které bude skutečně povinným podkladem pro změnu umístění předmětné dálnice D1-0136, nikoliv pro její povolení. Tento rozdíl je přitom podstatný, neboť před umístěním záměru lze ve vybraném koridoru procesem SEA v rámci schvalování ZÚR a ÚP vyhledat optimální variantu záměru procesem EIA právě na základě výsledku procesu EIA podle dalších zpřesňujících projektových prací, resp. před umístěním záměru lze dokonce v rámci schváleného koridoru trasy dálnice jako liniového prvku změnit a provést nový proces EIA (příkladem nového procesu EIA je dálnice D3 přes Posázaví: viz https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP491 – zahájen 11. 12. 2019).

V závazném stanovisku EIA dále chybí údaje, proč obsahuje jen 18 požadavků z původních 49 stanoviska EIA.

Podle našeho názoru v závazném stanovisku EIA např. chybějí tyto požadavky **pro fázi přípravy**

- č. 4** o zvážení posunu trasy dálnice D1-036 od Dluhonic směrem do centra Přerova, tak aby bylo zachováno hřiště TJ Sokol a obytné domy, a to hlavně ve vztahu k bodu 3. závěru posudku EIA (viz str. 3 stanoviska EIA)
- č. 6** o vypracování podrobného IG průzkumu a HG průzkumu
- č. 8** o řešení odvádění dešťových vod z dálnice
- č. 9** o zpracování monitoringu kvality povrchových vod

č. 12 o vypracování HG průzkumu změny hladiny podzemní vody ve studních apod.

č. 16 o vypracování projektu na omezení střetů automobilů se živočichy (všude postavit ploty?)

č. 17 o vypracování projektu na zajištění migrace živočichů přes dálnici a funkčnost prvků ÚSES

č. 20 o vypracování inventarizace mimolesní zeleně určené ke kácení

č. 21 o vypracování projektu výsadby vegetace na ochranu krajinného rázu, snížení škodlivin z výfukových plynů a prachu apod.

č. 23 o provedení měření intenzit hluku u obytných objektů sousedících s dálnicí

č. 24 o provedení měření imisí u obytných objektů sousedících s dálnicí

č. 25 o provedení mapování půd s melioracemi

Podle našeho názoru v závazném stanovisku EIA např. chybějí tyto požadavky pro fázi realizace

č. 2 o provedení opatření proti nárazů ptáků na průhledných PHS

č. 3 o provedení opatření na ochranu dravců v místech styku dálnice s elektrickým vedením VN a VVN

č. 5 o zajištění násypových materiálů pro těleso dálnice ze stávajících zdrojů

č. 6 o zajištění zařízení na očistu vozidel na stavbě

č. 7 o provedení opatření proti znečištění půdy a povrchových a podzemních vod při parkování vozidel

č. 8 o zajištění opatření proti zvýšené prašnosti na stavbě (jako se dělo několik let při výstavbě D1-0137)

č. 14 o zajištění ochrany povrchových vod před znečištěním při výstavbě dálnice

č. 17 o provedení kácení mimolesních dřevin jen v době vegetačního klidu

č. 18 o zajištění funkčnosti meliorací po dokončení stavby

Podle našeho názoru výše uvedené požadavky stanoviska EIA měly být k řízení o změně územního rozhodnutí součástí závazného stanoviska EIA jako povinný podklad pro předmětné řízení, neboť se týkají nově umístěvaným stavebních objektů (PHS, dešťová kanalizace, ploty apod.).

2.3.2. V požadavku č. 18 závazného stanoviska EIA se uvádí: „*Ke kolaudačnímu řízení navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím CHOPAV Kvarter řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.*“

Podle našeho názoru takto uložená podmínky zcela vylučuje efektivní účast spolků, které podle svých stanov mají ochranu životního prostředí (příp. i dotčené části přírody jako např. zvláště chráněné druhy živočichů), ve správním řízení, v němž by se otázka posypových solí pro zimní údržbu a jejich eliminace (organizační, technická či náhražka za jiné druhy a typy materiálu) řešila. Takové spolky nejsou účastníky řízení o vydání kolaudačního souhlasu, takže je nezbytné, aby takový projekt byl předložen již do stavebního řízení, aby se s ním spolky seznámily a mohly se k němu příp. vyjádřit.

Navrhujeme změnu požadavku č. 18 takto: „*Ke stavebnímu řízení předložit vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím CHOPAV Kvarter řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.*“

2.3.3. K závaznému stanovisku EIA máme ještě tyto další námítky.

2.3.3.1. Podle rozptylové studie jsou u rodinného domu č.p. 48, Náves 50 v Dluhonicích, který se nachází 40 metrů od dálnice, překračovány denní imisní limity pro P10 a roční imisní limity pro benzo(a)pyren. K tomu překračování by mělo údajně docházet jen při velmi nevhodných povětrnostních podmínkách, odhadem jen dva měsíce v roce.

PM10

denní imisní limit = 50 mikrogramů/m³

stávající imisní pozadí = 57,7 mikrogramů/m³

vypočítaný příspěvek dálnice D1-0136 = 6,162 mikrogramů/m³ (10,67 % imisního pozadí)

benzo(a)pyren

roční imisní limit = 1 nanogram/m³

stávající imisní pozadí = 1,89 nanogramů/m³

vypočítaný příspěvek dálnice D1-0136 = 0,0549 nanogramů/m³ (2,9 % imisního pozadí)

Závazné stanovisko EIA pak znečištění ovzduší uzavírá takto (viz str. 19-20):

Na základě výše uvedeného se příslušný úřad ztotožnil se závěrem, že provozem posuzovaného záměru dojde ke zvýšenému imisnímu zatížení v trase záměru, kde jsou již dnes překračovány imisní limity u průměrné denní koncentrace PM10 a průměrné roční koncentrace benzo(a)pyrenu. Současně dojde k odklonění velké části tranzitní dopravy (zejména nákladní) mimo centrum města Přerov (tedy z oblasti s vysokou hustotou obyvatelstva), což bude doprovázeno také odpovídajícím snížením imisní zátěže.

U ostatních sledovaných látek ... budou limity plněny i po realizaci záměru (s výjimkou bodu č. 3, kde může dojít k dosažení limitu u průměrné roční koncentrace PM2,5 – příspěvek záměru je 0,87% imisního pozadí, resp. limitu)...

Imisní přetížení v nové trase je možno částečně kompenzovat výsadbou zelených pásů podél dálničního tělesa, čímž dojde k zachytu části prachových částic a také ke snížení koncentrací benzo(a)pyrenu, který je v převážné míře na prachové částice vázán. Dále lze v době provozu zajistit častější čištění povrchu vozovky (nejen po zimním provozu, ale zejména v suchém letním období), což povede opět ke snížení vzniku prašnosti jak unášením syplých přepravovaných nákladů, tak otěrem pneumatik vozidel.

Příslušný úřad se rovněž ztotožnil s tím, že v rámci hodnocení vlivů na veřejné zdraví bylo konstatováno, že ani zvýšením imisních koncentrací nad stávající úroveň nedojde k významnému negativnímu ovlivnění veřejného zdraví a předmětný záměr je při realizaci opatření pro minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na ovzduší akceptovatelný.

Podle našeho názoru je doloženo, že pobyt u uvedeného rodinného domu v Dluhonicích je z hlediska nadlimitního znečištění ovzduší koncentracemi PM10 (denní) a benzo(a)pyrenu (roční) velmi rizikový a že umístěním dálnice D1-0136 přes okraj Dluhonic tomuto nepříznivému stavu rozhodně pomáhá. Podle našeho názoru nic nebrání tomu, aby trasa dálnice byla od Dluhonic odsunuta aspoň o 150 metrů, jak Děti Země navrhuje ve své Východní variantě se subvariantami č. 1 (2018) a č. 2 (2019). Odsunutí dálnice přitom jistě sníží znečištění ovzduší, což je v rámci ČR velmi důležité, neboť ročně předčasně umírá více než 10.000 osob. Navržená opatření, uvedená v závazném stanovisku EIA, totiž nemusejí být účinná. A pokud nebudou, tak stát vědomí zvyšuje riziko znečištění ovzduší v Dluhonicích na úkor zdraví jejich obyvatel, ačkoliv existuje reálná a jednoduché řešení – odsunutí trasy dálnice aspoň o 150 metrů od východní části Dluhonic.

3.3.2. V závazném stanovisku EIA na str. 31 se uvádí, že PHS budou z neprůhledného materiálu. A pokud by PHS byly z průhledného materiálu, tak se doporučuje, aby byl jeho povrch zdrsněn „pískováním“, anebo aby byly na průhledných PHS vytvořeny neprůhledné pásy o šířce min. 2,5 cm, které by byly od sebe vzdálené max. 12 cm. Tím bude údajně zajištěna ochrana ptáků před nežádoucími nárazy do průhledných stěn (tyto údaje jsou převzaty z Biologického průzkumu z května 2016). Dálnice přitom s průhlednými PHS počítá, a to u SO 701 a SO 702.

S tímto názorem částečně nesouhlasíme, neboť podle aktuálních odborných studií a doporučovaných norem **nezajistí vzdálenost pásů od sebe až 12 cm ochranu malých ptáků** před zbytečnými nárazy do příp. průhledných PHS. Kromě toho je rozdíl, pokud jsou pásy provedeny svisle nebo vodorovně. U svislých pásů se totiž doporučuje vzdálenost max. 10 cm a u vodorovných pásů jen max. 5 cm.

V tomto smyslu navrhuje, aby mezi podmínkami závazného stanoviska EIA pro fázi přípravy byla zařazen tento nový požadavek č. 7, který se tak stane součástí napadeného rozhodnutí (důvody viz námítka Děti Země č. 3 ze dne 17. 6. 2019 a č. 4 ze dne 16. 9. 2018 a také níže): „**Při realizaci průhledných PHS bude jako opatření proti nárazu ptáků provedeno pískování nebo nalepení pruhů, a to buď svislých o šířce min. 2 cm a v rozestupech od sebe max. 10 cm, nebo vodorovných o šířce min. 2 cm a v rozestupech od sebe max. 5 cm.**“

3. Žádost o přezkum ostatních závazných stanovisek podle ust. § 149 správního řádu

Podklady pro vydání napadeného rozhodnutí tvoří další závazná stanoviska dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu a dle § 110 odst. 2 písm. d) stavebního zákona. Podle ust. § 149 správního řádu žádáme, aby KÚ zajistil řádný přezkum zákonnosti VŠECH ostatních závazných stanovisek ve spisu příslušnými nadřízenými orgány, přičemž opatrnosti uvádíme „všech“, neboť si nejsme zcela jisti, jaký podklad je závazným stanoviskem a jaký ne.

3.1. Konkrétně k závaznému stanovisku MM Olomouc ze dne 24. 1. 2019, č.j.

SMOL/014660/2019/OZP/VH/Huc – souhlas dle § 17 odst. 1 písm. a), c) a d) vodního zákona

napadeném rozhodnutí jsou pod **podmínkou č. 7** uloženy požadavky závazného stanoviska MM Olomouc ze dne 24. 1. 2019, č.j. SMOL/014660/2019/OZP/VH/Huc na ochranu vod. Stavební úřad uložil „15 bodů“ z tohoto závazného stanoviska s tím, že z původních závazného stanoviska vybral jen tyto, jak také uvádí v pojmu „zejména“.

3.1.1. Postup stavebního úřadu, který vybral jen některé požadavky výše cit. závazného stanoviska nepovažujeme za souladný se zákonem, neboť povinností stavebního úřadu bylo všechny uložené požadavky specializovaného správního úřadu na ochranu tohoto veřejného zájmu, tj. ochrany vod. Dotyčné závazné stanovisko totiž obsahuje daleko více požadavků, které měly být podle našeho názoru uloženy mezi podmínky napadeného rozhodnutí.

Podle našeho názoru nelze postup stavebního úřadu považovat za souladný se zákonem, pokud ze závazného stanoviska MM Olomouc ze dne 24. 1. 2019, č.j. SMOL/014660/2019/OZP/VH/Huc vybral jen některé jeho požadavky, které pak zahrnul do podmínky č. 7 napadeného rozhodnutí. Podle našeho názoru měl zahrnout všechny požadavky tohoto závazného stanoviska. Současně v napadeném rozhodnutí chybí i řádné odůvodnění, proč tak postupoval a výběrově si sám určil, které požadavky zahrne a které nikoliv.

3.1.2. Děti Země se domnívají, že uložené požadavky MM Olomouc v jeho závazném stanovisku nejsou pro ochranu vod věcně i procesně důsledné, proto žádají, aby KÚ toto závazné stanovisko **dle ust. § 149 správního řádu změnil** tak, že bude upraveno dle níže uvedených návrhů. Tím bude zaručeno, že ochrana vod bude pečlivě a jednoznačně kontrolovatelná.

A. Děti Země navrhuje, aby **bod č. 8 uloženého požadavku byl z podmínky č. 7 odstraněn**, neboť je stejný bodem č. 6 uloženého požadavku v podmínce č. 7. Podle našeho názoru jde jen o písařskou chybu. Je totiž nadbytečné, aby jeden uložený požadavek byl v podmínce napadeného rozhodnutí uveden 2x.

B. Děti Země navrhuje do cit. závazného stanoviska a do napadeného rozhodnutí **doplnit** tyto požadavky:
„Stavba bude realizována tak, jak je zakresleno v předložené dokumentaci a v podrobné situaci stavby, která je součástí žádosti.“

„Provádění stavebních prací během výstavby nesmí negativně ovlivnit odtokové poměry v dotčeném území.“
„Během výstavby nesmí dojít k poškození břehů a koryta vodních toků nad rámec nezbytných stavebních prací, znečištění toku stavebním odpadem a dalšími látkami nebezpečnými vodám.“

„Závadné látky, lehce odplavitelný materiál ani stavební odpad nebudou volně skladovány na břehu do vzdálenosti 100 metrů od okraje vodního toku.“

„Po dokončení stavebních prací bude odklizen veškerý materiál, který byl v souvislosti se stavbou uložen na dotčeném území.“

3.2. Konkrétně k závaznému stanovisku Drážního úřadu ze dne 30. 5. 2016, zn. MO-OO0750/16-2/Eh – souhlas dle § 7 odst. 3 a § 9 odst. 1 zákona o drahách

napadeném rozhodnutí jsou pod **podmínkou č. 10** uloženy požadavky závazného stanoviska Drážního úřadu ze dne 30. 5. 2016, č.j. zn. MO-SOO0750/16-2/Eh DUCR-33483/16/Eh na ochranu drah. Stavební úřad uložil „7 bodů“ z tohoto závazného stanoviska. Nicméně závazné toto stanovisko obsahuje daleko více požadavků.

Postup stavebního úřadu, který vybral jen některé požadavky výše cit. závazného stanoviska nepovažujeme za souladný se zákonem, neboť povinností stavebního úřadu bylo všechny uložené požadavky specializovaného správního úřadu na ochranu tohoto veřejného zájmu, tj. ochrany dráhy. Dotyčné závazné stanovisko totiž obsahuje daleko více požadavků, které měly být podle našeho názoru uloženy mezi podmínky napadeného rozhodnutí.

Podle našeho názoru nelze postup stavebního úřadu považovat za souladný se zákonem, pokud ze závazného stanoviska Drážního úřadu ze dne 30. 5. 2016, č.j. zn. MO-SOO0750/16-2/Eh DUCR-33483/16/Eh vybral jen některé jeho požadavky, které pak zahrnul do podmínky č. 10 napadeného rozhodnutí. Podle našeho názoru měl zahrnout všechny požadavky tohoto závazného stanoviska. Současně v napadeném rozhodnutí chybí řádné odůvodnění, proč tak postupoval a výběrově si sám určil, které požadavky zahrne a které nikoliv.

3. Konkrétně k závaznému stanovisku Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje ze dne 20. 4. 2016, č.j. KHSOC/30513/2015/PR/HOK a ze dne 26. 10. 2017, č.j. KHSOC/27895/2017/PR/HOK – souhlas dle § 77 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví

V napadeném rozhodnutí je pod podmínkou č. 17 uložen jeden požadavek závazného stanoviska KHS OlK ze dne 20. 4. 2016, č.j. KHSOC/30513/2015/PR/HOK na ochranu veřejného zdraví před nadlimitními intenzitami hluku (pozn.: jeho aktualizace ze dne 26. 10. 2017, č.j. KHSOC/27895/2017/PR/HOK neobsahuje žádné požadavky).

V závazném stanovisku KHS OlK ze dne 20. 4. 2016 se mezi podklady uvádí, že jimi byla např. Hluková studie z června 2014 a z června 2015. V závazném stanovisku KHS OlK ze dne 26. 10. 2017 se mezi podklady uvádí, že jimi byla aktualizovaná DÚR z prosince 2016. Stavební úřad na str. 119 napadeného rozhodnutí uvádí, že ve spisu mezi podklady jsou Hlukové studie a jejich aktualizace, a to z června 2014, z června 2015 a z června 2016.

Podle našeho názoru není v aktualizovaném závazném stanovisku KHS OlK ze dne 26. 10. 2017 jednoznačněřejmé, zda při jeho vydání měla k dispozici i aktualizovanou Hlukovou studii z června 2016. V rámci přezkumu zákonnosti obou napadených závazných stanovisek KHS OlK nadřízeným Ministerstvem zdravotnictví proto žádáme, aby bylo prověřeno, na základě jakých konkrétních podkladů KHS OlK v roce 2017 rozhodovala a zda mezi nimi byla i Hluková studie z června 2016. Pokud nikoliv, tak je podle našeho názoru nutné napadené závazné stanovisko zrušit a vydat nové i s tímto důležitým odborným podkladem.

4. Konkrétně k závaznému stanovisku Ministerstva životního prostředí ze dne 6. 1. 2017, č.j. 2442/570/16 90526/ENV/16 – souhlas dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší

V napadeném rozhodnutí je pod podmínkou č. 18 uložen jeden požadavek závazného stanoviska MŽP v Olomouci ze dne 6. 1. 2017, č.j. 2442/570/16 90526/ENV/16 na ochranu ovzduší.

Čeští Země se domnívají, že uložený 1 požadavek MŽP v Olomouci v jeho závazném stanovisku není pro ochranu ovzduší důsledný, proto žádají, aby nadřízený ministr životního prostředí toto závazné stanovisko dle ust. § 149 správního řádu změnil tak, že bude upraveno dle níže uvedeného návrhu. Tím bude zaručeno, že ochrana ovzduší bude pečlivě a jednoznačně kontrolovatelná.

Požadavek č. 1 MŽP v Olomouci zní takto:

V lokalitách s obytnou zástavbou sousedící s navrhovanou trasou předmětného úseku dálnice D1 bude provedeno v době provozu (předčasné užívání stavby nebo zkušební provoz) měření imisních koncentrací hlavních polutantů (PM10, PM2,5; NOx, benzo(a)pyren). Měření bude provedeno tak, aby bylo možno vyloučit sezónní vlivy vytápění. Na základě výsledků měření bude navrženo a v dohodě s orgánem ochrany přírody a krajiny a s dotčenými samosprávnými celky realizováno další opatření pro minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na ovzduší. (např. výsadba zeleně v širším území, v gesci provozovatele zvýšena četnost provozního čištění vozovky dálnice apod.).“

Čeští Země navrhuji tuto **ZMĚNU** uloženého požadavku č. 1 o měření imisních koncentrací hlavních nečistiujících látek během provozování stavby (v předčasném užívání stavby či ve zkušebním provozu) upřesnit, neboť není zřejmé, kdy má toto měření proběhnout, tzn. zda za 1 rok či za 10 let, a to takto:

V lokalitách s obytnou zástavbou sousedící s navrhovanou trasou předmětného úseku dálnice D1 bude provedeno době provozu (předčasné užívání stavby nebo zkušební provoz) měření imisních koncentrací hlavních polutantů PM10, PM2,5; NOx, benzo(a)pyren, a to nejdříve jeden rok a nejpozději do tří let po zprovoznění stavby, kdy dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti. Měření bude provedeno tak, aby bylo možno vyloučit sezónní vlivy vytápění. Na základě výsledků měření bude navrženo a v dohodě s orgánem ochrany přírody a krajiny a s dotčenými samosprávnými celky realizováno další opatření pro minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na ovzduší. (např. výsadba zeleně v širším území, v gesci provozovatele zvýšena četnost provozního čištění vozovky dálnice apod.).“

ŘSD ČR a stavební úřady totiž opakovaně zneužívají institutu „zkušebního provozu“ k dodatečnému řešení očekávaných nadlimitních intenzit hluku a škodlivých imisí, které se časově „táhnou“ dlouhé roky. Např. Ministerstvo dopravy prohrálo i soudní spor o stavební povolení pro část silnice R4901, neboť bylo ve stavebním řízení odbornými posudky doloženo, že stavba nemůže splnit limity hluku – viz rozsudek ze dne **14. 12. 2011, č. j. 10A 149/2010 – 74-80**.

Kromě toho např. na stavbě Silničního okruhu kolem Prahy (dále jen SOKP) došlo v roce 2010 v jeho JZ části ke zkušebnímu provozu, nicméně i po více než 6 letech dochází k nadlimitním intenzitám hluku. Přitom bylo logické zajistit provoz tak, aby k překračování limitů hluku nedocházelo. Dotčené orgány (zejména KHS a Ministerstvo zdravotnictví) jsou ale k této svévoli ŘSD ČR spíše nečinné, jak dokazuje níže uvedený článek a rozsudek NSS.

Hrozí zavření klíčových silnic. Protahujete zkušební provoz, vytýká ministerstvu soud (6. 9. 2016)

<http://www.rozhlas.cz/zpravy/politika/zprava/hrozi-zavreni-klicovych-silnic-protahujete-zkusebni-provoz-vytyka-ministerstvu-soud--1647369>

Před ministerstvem dopravy se otevírá závažný problém. Správcům českých silnic a železnic totiž hrozí, že budou muset dočasně zavřít některé klíčové komunikace – například nedávno dokončené úseky dálnic, zánovní železniční koridory nebo třeba Pražský okruh. Konkrétně jde o stavby, které jsou v takzvaném zkušebním provozu déle než tři roky a stále mají tak vážné vady, že je stavební úřad nemůže zkolaudovat. Nejvyšší správní soud totiž rozhodl, že zkušební provoz delší než tři roky je neúměrně dlouhý. Na jihozápadní část obchvatu Prahy vjela auta poprvé v září 2010. Stavba tehdy začala fungovat v takzvaném zkušebním provozu. Úřady tedy měly – slovy zákona – ověřit, jestli silnice vznikla v souladu s projektem, a měly zajistit neprodleně odstranění případných závad.... Už v prvních týdnech provozu bylo jasné, že auta z Pražského okruhu obtěžují obyvatele okolních obcí nepřiměřeně vysokým hlukem. Proto tedy nepřicházelo (a kvůli chybějícím protihlukovým stěnám dodnes nepřichází) úvahu, že by stavební úřad obchvat zkolaudoval. Krajské úřady ani ministerstvo dopravy si s tím ale hlavu nelámaly a pouze opakovaně nechávaly zkušební provoz prodlužovat. V tomto režimu totiž může být stavba provozována i s nedostatky. Obyvatelé obcí na periferii hlavního města ale postup státních úřadů napadli u soudů.... Nejvyšší správní soud totiž opakovaně schvalování zkušebního provozu pravomocně zrušil a vynesl precedenční rozhodnutí. „Zkušební provoz v délce tří let lze považovat za poměrně dlouhý a je tedy na místě odůvodnit, zda tato doba nepřesahuje dobu potřebnou pro ověření vlastností provedené stavby. To platí tím spíš, jestliže bylo zřejmé, že užívání stavby bude mít negativní vliv na veřejné zájmy dotčených osob.“ napsala do odůvodnění rozsudku, který má zpravodajský web Českého rozhlasu k dispozici, soudkyně Dagmar Vygrínová. Zjednodušeně řečeno: protahování zkušební doby na tři roky a víc není přípustné, pokud k němu nejsou závažné důvody. A platí to tím spíš, pokud kvůli němu navíc trpí lidé žijící v okolí.“

Rozsudek NSS ze dne **31. 5. 2016, č.j. 4 As 17/2016–44**, který řešil povolení zkušebního provozu pro JZ části SOKP a nadlimitní hluk uvádí mj. následující: „Účelem zkušebního provozu není odstranit existující vady a nedodělky stavby „za pochodu“, ale ověřit, zda je realizace stavby v souladu s projektovou dokumentací a odstranit případné závady... Žalovaný tak svým postupem fakticky umožnil užívání stavby v režimu zkušebního provozu bez provedení protihlukových opatření a to za situace, kdy mu bylo z obsahu spisu známo, že již v rámci předchozího předčasného užívání stavby dlouhodobě docházelo k překračování hygienických limitů hluku... Zkušební provoz v délce téměř tří let lze považovat za poměrně dlouhý a bylo tedy namístě odůvodnit, zda tato doba nepřesahuje dobu potřebnou pro ověření vlastností provedené stavby. Odůvodnění napadeného rozhodnutí však neobsahuje v souvislosti se stanovením doby zkušebního provozu žádnou úvahu správního orgánu kromě toho, že tato doba zkušebního provozu byla stanovena v souladu se žádostí stavebníka. Takové odůvodnění nelze považovat v daném případě za dostatečné.“

Ministr životního prostředí by tedy měl tento požadavek MŽP upřesnit podle našeho návrhu jeho změnou, podle které by k měření imisí došlo v období 1-3 let od zahájení zkušebního provozu. Podle odborných odhadů zkušeností dochází ke stabilizaci dopravních intenzit již po 1 roce zkušebního provozu, takže není na co čekat.

Děti Země současně z opatrnosti upozorňují, že tento jejich návrh na upřesnění jednoho požadavku napadeného závazného stanoviska se týká jen **doplnění časového údaje, od kdy do kdy má ŘSD ČR zajistit měření imisí škodlivých látek** na zprovozněné dálnici D1-0136. Jejich návrh se tedy **netýká stanovení délky zkušebního provozu**, neboť to není v kompetenci MŽP (vydává jen podkladové závazné stanovisko), ale je to v kompetenci stavebního řádu (vydává správní rozhodnutí).

Podle našeho názoru je v závazném stanovisku MŽP v Olomouci **stanovení maximální délky doby pro měření imisí** během zkušebního provozu na dálnici **na 3 roky dostačující a logické**, a to jak pro ochranu veřejného zdraví, tak i pro ŘSD ČR, který bude muset taková měření skutečně v této lhůtě provést a neodkládat je. V případě nutnosti realizovat nějaká eliminační či kompenzační opatření má konkrétní maximálně stanovená lhůta 3 let pro měření ovšem účinný preventivní efekt.

ŘSD ČR (i stavebník) tak již v územním rozhodnutí budou dopředu vědět, že dálnice D1-0136 bude muset být postavena skutečně realisticky, než na ní bude spuštěn automobilový provoz (buď na základě žádosti ŘSD ČR v režimu předčasného užívání či v režimu zkušebního provozu).

Podstatou tohoto našeho návrhu je tedy časově omezit měření imisí škodlivin na období od 1-3 let od zahájení automobilového provozu (po jeho ustálení), nikoliv časově omezit délku zkušebního provozu na 3 roky.

5. Konkrétně k závaznému stanovisku MM Olomouc ze dne 7. 2. 2019, č.j.

SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin – koordinované závazné stanovisko

Napadeném rozhodnutí jsou pod **podmínkou č. 19** uloženy požadavky koordinovaného závazného stanoviska MM Olomouc ze dne **7. 2. 2019, č.j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin** na ochranu různých veřejných zájmů (vliv na přírodu a krajinu, tj. na VKP, na ochranu vod). Stavební úřad uložil „**17 bodů**“ z tohoto závazného stanoviska s tím, že z původních závazného stanoviska vybral jen tyto, jak také uvádí v pojmu „**zejména**“.

5.1. Postup stavebního úřadu, který vybral jen některé požadavky výše cit. závazného stanoviska nepovažujeme za souladný se zákonem, neboť povinností stavebního úřadu bylo všechny uložené požadavky specializovaného správního úřadu na ochranu tohoto veřejného zájmu, tj. ochrany vod. Dotyčné závazné stanovisko totiž obsahuje daleko více požadavků, které měly být podle našeho názoru uloženy mezi podmínky napadeného rozhodnutí.

Podle našeho názoru **nelze postup stavebního úřadu považovat za souladný se zákonem, pokud ze závazného stanoviska MM Olomouc ze dne 7. 2. 2019, č.j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin vybral jen některé jeho požadavky, které pak zahrnul do podmínky č. 19 napadeného rozhodnutí. Podle našeho názoru měl zahrnout všechny požadavky tohoto závazného stanoviska. Současně v napadeném rozhodnutí chybí i řádné odůvodnění, proč tak postupoval a výběrově si sám určil, které požadavky zahrne a které nikoliv.**

5.2. Děti Země se domnívají, že uložené požadavky MM Olomouc v jeho koordinovaném závazném stanovisku nejsou pro ochranu veřejných zájmů (zejména VKP) věcně i procesně důsledné, proto žádají, aby KÚ toto závazné stanovisko **dle ust. § 149 správního řádu změnil** tak, že bude **doplněno** dle níže uvedených návrhů. Tím bude zaručeno, že ochrana veřejných zájmů bude pečlivá a jednoznačně kontrolovatelná.

Děti Země navrhuji do cit. závazného stanoviska a do napadeného rozhodnutí **doplnit** tyto požadavky:

„*Na dotčených pozemcích VKP nesmějí být povoleny žádné účelové komunikace, trasy pro stavební dopravu a ani parkovací plochy pro stavební stroje a dopravní prostředky.*“

„*Stavba bude realizována tak, aby na území VKP nedocházelo ke znečištění půdy a vody nebezpečnými látkami.*“

„Kácení dřevin rostoucích mimo les bude na pozemcích VKP provedeno jen v mimovegetačním období.“
„Pozemky VKP, včetně koryt vodních toků dotčené stavbou, budou po dokončení stavebních prací a do zahájení automobilového provozu uvedeny do původního či přírodě blízkého stavu.“

3.6. Konkrétně k závaznému stanovisku Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje ze dne 28. 1. 2016, č.j. HSOL-7857-2/2015 – souhlas dle § 31 odst. 4 a § 95 zákona o požární ochraně

3.6.1. Mezi poklady ve spise je i závazné stanovisko HZS OIK ze dne 28. 1. 2016, č.j. HSOL-7857-2/2015, který na základě předložené DÚR z října 2015 vydal tento souhlas. Závazné stanovisko přitom neobsahuje žádný požadavek. Napadeném rozhodnutí se uvádí, že podkladem pro jeho vydání je DÚR z roku 2016, nikoliv DÚR z roku 2015.

Podle našeho názoru chybí mezi podklady relevantní závazné stanovisko HZS OIK, které by bylo vydáno na základě DÚR z roku 2016, nikoliv na základě irelevantní DÚR z roku 2015. Podle zákona a judikatury právních soudů je totiž povinností správních orgánů si ověřit, zda předložená podkladová závazná stanoviska skutečně týkají žádosti a předložené stavby a pokud nikoliv, mají si od žadatele vyžádat relevantní závazná stanoviska. To se v tomto případě nestalo, neboť HZS OIK se vyjadřoval k úplně jiné DÚR, než na základě které byla stavba D1-0136 napadeným rozhodnutím umístěna. Je tedy nutné do spisu vložit nové závazné stanovisko HZS OIK a zajistit, aby se s ním účastníci řízení mohli seznámit a příp. podat opravný prostředek.

V této souvislosti Děti Země připomínají, že jako účastníci řízení podle zákona č. 100/2001 Sb. a podle svých stanov mohou ve správním řízení věcně i procesně namítat rizika znečištění ovzduší, vod a půdy, a to i při haváriích během výstavby a provozování stavby. Požáry při výstavbě a provozování dálnice mají významný vliv např. na stav ovzduší, resp. na jeho intenzitu znečištění (a podobně i na stav povrchových a podzemních vod a na stav půdy).

Děti Země si v tomto smyslu dovoluují upozornit na případ **hořícího auta na dálnici D1**, jak uvádějí uvedené zdroje:

1) Tragická hromadná nehoda zablokovala dálnici D1, shořela cisterna i osobní auta (13.10.2019)

<https://www.novinky.cz/krimi/clanek/hromadna-nehoda-blokuje-dalnici-d1-hori-cisterna-i-osobni-auta-40299698>

Hromadná nehoda cisterny a pěti osobních aut uzavřela v neděli večer dálnici D1 na 49. kilometru ve směru na Brno. Na místě shořela cisterna a čtyři osobní auta. Zranilo se deset lidí, jeden člověk nehodu nepřežil. Podle ŘSD bude dálnice uzavřena až do pondělního rána.

2) Nehoda na D1: Kamion s olejem mohl na dálnici i v neděli, měl výjimku (14.10.2019)

<https://www.seznamzpravy.cz/clanek/nehoda-na-d1-kamion-s-olejem-mohl-na-dalnici-i-v-nedeli-mel-vyimku-80901>

Cisterna a bourající automobily poškodily svodidla. Na komunikaci se také vylil palmový olej, který začal tuhnout, pro hasiče nebylo snadné ho odčerpávat. Kvůli požáru navíc popraskaly betonové desky dálnice. Silničáři je proto museli asfaltovat... Pro experty bude důležité zjistit, jak velký žár na povrch dálnice působil a jak dlouho. Od toho se bude podle odborníka Petra Bureše z laboratoře Vialab odvíjet míra poškození a způsob opravy... „Obecně při požáru dochází k degradaci povrchu dálnice. Vlivem vysokých teplot mohou na cementobetonových krytech vznikat trhliny a u asfaltových povrchů dochází k degradaci asfaltových vrstev, v extrémním případě může dojít ke shoření asfaltového pojiva,“ vysvětluje Petr Bureš z centrální laboratoře firmy Eurovia pro pozemní stavitelství.

Je tedy zřejmé, že požáry a havárie aut na dálnicích se dotýkají stavu různých životního prostředí, přičemž dálnice povinně procházejí procesem EIA, v nichž se řeší i jejich vlivy nejen během výstavby a běžného provozu, ale i vlivy při haváriích a dotčení těchto složek ŽP, tzn. ovzduší, půdy, vody, horninové prostředí, veřejné zdraví apod.

3.6.2. Děti Země se domnívají, že v závazném stanovisku HZS OIK chybí požadavek pro vypracování DSP a pro stavební řízení, aby ochrana složek životního prostředí před riziky požárů byla důsledná. Proto žádají, aby bylo toto závazné stanovisko dle ust. § 149 správního řádu **změněno** tak, že bude **doplněno** o níže uvedený jejich návrh. Tím bude zaručeno, že ochrana veřejných zájmů bude pečlivá a jednoznačně kontrolovatelná.

Děti Země navrhuji do cit. závazného stanoviska a do napadeného rozhodnutí **doplnit** tento jeden požadavek:

Před podáním žádosti o vydání stavebního povolení požadujeme předložit podrobnější projektovou dokumentaci, ve které bude uveden harmonogram stavebních prací s podrobným uvedením zabezpečení organizace výstavby ohledem na dopravní trasy, objízdné trasy, uzavírky, oplocení apod., včetně zabezpečení možnosti příjezdu nebo průjezdu vozidel jednotek požární ochrany."

1. Absence přezkoumatelných důvodů o vypořádání námitek č. 2 ze dne 7. 5. 2018

Děti Země ve svých námitkách č. 2 ze dne 7. 5. 2018 v bodě č. 1. uvádějí následující:

Stavební úřad by měl před vydáním rozhodnutí provést přezkum či zajistit následující:

- 1) soulad se ZÚR Olomouckého kraje (zda skutečně všechny SO jsou v souladu)
- 2) soulad s ÚP Přerova (zda skutečně všechny SO jsou v souladu)
- 3) řádný a podrobný přezkum navržených změn po stavebních objektech
- 4) stav plnění uložených podmínek podkladových rozhodnutí dle zákona č. 114/1992 Sb., zejména výjimek dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. z let 2009, 2010 a 2018 (zde zvláště podmínky č. 12-17)
- 5) vložení do spisu všech povinných vyjádření, stanovisek, závazných stanovisek a podkladových rozhodnutí
- 6) přezkum časové platnosti všech podkladů ve vztahu k DÚR (12/2016)
- 7) přezkum věcné relevance všech podkladů ve vztahu k DÚR (12/2016), nikoliv k jiné DÚR či k DSP
- 8) posoudit rizikovost MÚK Přerov-sever dle bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dle veřejného kritického stanoviska senátorky Jitky Seitlové, vložení do spisu ji cit. 2 podkladů, vložení do spisu aktuálních odborných stanovisek k těmto rizikům nové MÚK Přerov-sever doložení
- 9) doložení závazného stanoviska EIA k DÚR 12/2016, nikoliv ze dne 30. 11. 2016 k DSP"

Stavební úřad se ke všem věcným podaným námitkám Děti Země (č. 2, č. 3 a č. 4) vyjadřuje stručně na horní polovině str. 169 napadeného rozhodnutí. Nicméně k výše uvedenému bodu č. 1 námitek č. 2 Děti Země se nijak nikde přezkoumatelně a konkrétně nevyjadřuje, jen uvádí následující: „Námítky uvedené pod bodem 1. a 2. jsou naprosto totožné s námitkami, které do řízení uplatnil spolek Občanské sdružení Krajina Dluhonice, z. s. V tomto tedy stavební úřad v plném rozsahu odkazuje na odůvodnění námitek viz shora.“

Podle našeho názoru nelze v napadeném rozhodnutí nikde řádně dohledat, že by bod č. 1 námitek č. 2 ze dne 7. 5. 2018 byl zcela totožný s námitkami spolku Občanské sdružení Krajina Dluhonice, z. s. Sice se některé námítky tohoto spolku věcně shodují s našimi námitkami, nicméně nelze tvrdit, že jde o totožné námítky.

Stavební úřad např. neprovedl řádné posouzení námítky č. 1.4. (viz dále odvolací bod) a částečně ani č. 1.5. (až po podání námitek č. 3 ze dne 17. 6. 2019 stavební úřad uznal, že ve spise chybí studie o vlivu na krajinný ráz závazné stanovisko MM Olomouc k zásahu do krajinného rázu, které bylo vydáno až 8. 8. 2019; nicméně jeho obsah není součástí podmínek napadeného rozhodnutí). Dále není zřejmé, jak se stavební úřad vypořádal s námitkou č. 1.9., podle které je nutné mít ve spise závazné stanovisko EIA pro DÚR, nikoliv pro DSP. Působ vypořádání bodu č. 1 námitek č. 2 tak považujeme za nepřezkoumatelný a v rozporu se zákonem.

5. Absence uložení pěti požadavků závazného stanoviska MM Olomouc ze dne 8. 8. 2019, č.j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci

Na základě námitek Děti Země zajistil stavební úřad vypracování studie o vlivu umístěvané stavby na krajinný ráz a vydání závazného stanoviska MM Olomouc ze dne 8. 8. 2019, č.j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci. Toto závazné stanovisko obsahuje 5 závazných požadavků, přičemž je povinným podkladem žádosti o vydání rozhodnutí.

Napadeného rozhodnutí ovšem nelze nikde nijak zjistit, proč uložených 5 požadavků závazného stanoviska vydaného dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k umístění předmětné části dálnice D1-1036 není součástí uložených podmínek napadeného rozhodnutí, ačkoliv jde o zásadní povinnost stavebních úřadů.

Podle našeho názoru je napadené rozhodnutí vydáno v rozporu se zákonem, neboť mezi jeho uloženými podmínkami (celkem jich je 20) chybí 5 závazných požadavků závazného stanoviska MM Olomouc ze dne 8. 8. 2019, č.j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci, které se týkají ochrany krajinného rázu umístěvané stavby. Současně lze napadené rozhodnutí považovat za nepřezkoumatelné, neboť není z něho zřejmé, proč tak stavební úřad postupoval, ačkoliv bylo jeho povinností tyto požadavky zahrnout do napadeného rozhodnutí.

6. Absence dokladů o plnění rozhodnutí KÚ ze 24. 5. 2017, č.j. KUOK 25422/2017 výjimce

Děti Země ve svých námitkách č. 2 ze dne 7. 5. 2018 v bodě č. 1.4. uvádějí následující: „Stavební úřad by měl před vydáním rozhodnutí provést přezkum či zajistit následující stav plnění uložených podmínek podkladových rozhodnutí dle zákona č. 114/1992 Sb., zejména výjimek dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. z let 2009, 2010 a 2018 a zvláště podmínky č. 12-17).“

Obdobnou námitku zaslal i spolek Voda z Tetčic, kterou stavební úřad cituje na str. 178 napadeného rozhodnutí takto: „8) Plnění podmínky rozhodnutí o ochraně přírody. V územním řízení požadujeme doložit jak byla splněna podmínka č. 17 výroku výjimky č.j. KUOK 25422/2017 datované 24.05.2017. Podmínkou požadovaný Projekt ochranných opatření ovlivní technické řešení stavebních objektů dokumentace pro stavební povolení a měl být předložen nejpozději do 31.12.2017. Je proto podivné, že podkladem Stanoviska EIA vydané MŽP dne 30.11.2016 byla, podle jeho strany 1, dokumentace pro stavební povolení 05/2016, nikoli tedy dokumentace pro územní řízení.“

KÚ ve svém rozhodnutí ze dne 24. 5. 2017, č.j. KUOK 25422/2017 povolil výjimku dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. ke škodlivému zásahu do biotopů 26 zvláště chráněných druhů živočichů. Proti tomuto rozhodnutí podaly Děti Země dne 12. 6. 2017 odvolání, které MŽP svým rozhodnutím ze dne 2. 10. 2017, č.j. MŽP/2017/570/119 zamítlo. Děti Země pak proti tomuto rozhodnutí MŽP podaly dne 4. 12. 2017 správní žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci svým rozsudkem ze dne 28. 2. 2018, č.j. 65 A 95/2017-96 zamítl. Rozsudek pak potvrdil i NSS, který kasační stížnost Děti Země z 12. 4. 2018 svým rozsudkem ze dne 21. 5. 2018, č.j. 4 As 126/2018-70 zamítl.

Požadavek č. 17 rozhodnutí KÚ ze dne 24. 5. 2017 ukládá ŘSD ČR toto: „Pro další stupeň přípravy stavby bude vypracován dokument Projekt ochranných opatření (POO) pro zasažené citlivé lokality, který stanoví přesná opatření pro realizaci jednotlivých stavebních objektů v těchto citlivých lokalitách. Investor zajistí zaslání tohoto dokumentu v tištěné nebo elektronické podobě povolujícímu orgánu ochrany přírody, nejpozději do 31. 12. 2017.“

ŘSD ČR v bodě III. svého vyjádření ze dne 2. 5. 2018 ke kasační stížnosti Děti Země ze dne 12. 4. 2018 mj. uvádí, že projekt ochranných opatření „je podkladem změny územního rozhodnutí o umístění stavby“.

Děti Země ovšem z obsahu napadeného rozhodnutí nikde nenašly doklad, že by tento POO byl skutečně součástí spisu, jak tvrdí ŘSD ČR ze dne 2. 5. 2018, a ani nikde nenašly, jakým přezkoumatelným a konkrétním způsobem se stavební úřad vypořádal s obdobnou námitkou spolku Voda z Tetčic (viz výše a str. 178 napadeného rozhodnutí).

Podle našeho názoru je napadené rozhodnutí vydáno v rozporu s požadavkem č. 17 rozhodnutí KÚ ze dne 24. 5. 2017, č.j. KUOK 25422/2017 o povolení výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. ke škodlivému zásahu do biotopů 26 vzácných druhů živočichů, neboť ve spisu chybí Projekt ochranných opatření, který měl být vypracovaný do 31. 12. 2017 a o kterém ŘSD ČR ve svém vyjádření ze dne 2. 5. 2018 tvrdí, že má být součástí spisu. Z rozhodnutí se přitom nikde neuvádí, že tento projekt je ve spisu a že na základě něho stavební úřad rozhodoval. Je tedy zřejmé, že ve spisu není a ŘSD ČR tak informovalo NSS zřejmě nepravdivě.

Současně podle našeho názoru stavební úřad porušil i ust. § 68 správního řádu a jeho zásady, neboť se žádným přezkoumatelným a konkrétním způsobem nezabýval námitkou spolku Voda z Tetčic o doložení projektu ochranných opatření ve spisu, ačkoliv se dle požadavku č. 17 rozhodnutí KÚ týká zájmů ochrany přírody a který „stanoví přesná opatření pro realizaci jednotlivých stavebních objektů v těchto citlivých lokalitách“, což se týká i působení stavebního zákona a předmětného řízení.

7. Námitky proti uloženým podmínkám napadeného rozhodnutí

Uložená **podmínka č. 12** napadeného rozhodnutí uvádí toto: „V dalším stupni stavebního řízení bude dořešena ochrana ptáků před nárazy do protihlukových průhledných stěn umístěných podél D1. Přesný způsob „vypiskování proužků“ na jejich povrchu bude upřesněn v dalším stupni projektové dokumentace ke stavebnímu řízení.“

Navrhujeme, aby podmínka č. 12 napadeného rozhodnutí byla **změněna** takto: „Při realizaci průhledných PHS bude jako opatření proti nárazu ptáků provedeno pískování nebo nalepení pružů, a to buď svislých o šířce min. 2 cm a v rozestupech od sebe max. 10 cm, nebo vodorovných o šířce min. 2 cm a v rozestupech od sebe max. 5 cm.“

Děti Země ve svých námitkách č. 3 ze dne 17. 6. 2019 a v námitkách č. 4 ze dne 16. 9. 2019 podrobně upozornily na závažný problém průhledných PHS, které se mohou snadno stát smrtící nebo zraňujícím místem pro ptáky, které je letu nevidí a narazí do nich.

Součástí umístěvané stavby jsou i tyto dvě PHS, které mají být z části průhledné (viz str. 86 a 87 rozhodnutí):

SO 701 v km 79,200-80,300 vpravo = 1.100 metrů

SO 702 v km 82,693-84,200 vlevo = 1.507 metrů (PHS je součástí estakády v km 82,973 SO 209 přes Bečvu a železniční trať Olomouc – Přerov délky 940,4 metrů)

Navržená změna podmínky č. 12 napadeného rozhodnutí se opírá o tyto podklady:

1) článek „Siluety dravců na protihlukových stěnách nepomáhají. Ptáci hynou dál (23. 10. 2012)“

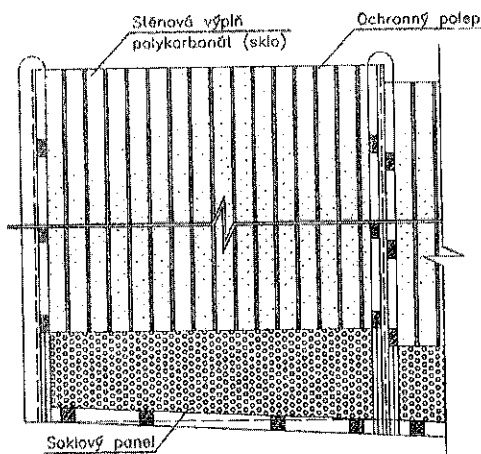
<http://ekolist.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/siluety-dravcu-na-protihlukovych-stenach-nepomahaji-ptaci-hynou-dal>

Skleněná okna této protihlukové stěny jsou opatřena siluetami dravých ptáků... Podle ornitologů ovšem nejsou účinné, protože realizátoři stavby použili siluety ptáků, kterých se drobní ptáci nebojí... Ochránci ptáků proto už nedoporučují používání siluet dravců. Průhledné překážky je prý lepší „zviditelnit“ výrazným, nejlépe barevným vzorem, který jasně opticky oddělí stěnu nebo velkou skleněnou plochu domu od okolního prostředí. Ideální je prý skleněnou stěnu polepit pruhy, které budou kontrastovat s okolím. Podle ČSO je vyzkoušenou a účinnou metodou dva centimetry široká páska nalepená vertikálně v rozestupech maximálně deset centimetrů. Případně páska široká jeden centimetr v rozteči pět centimetrů. Možné je prý vytvořit i síť nebo jiné obrazce.“

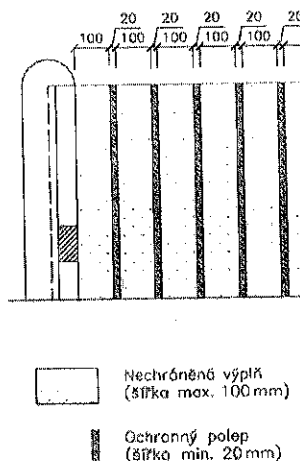
2) publikace ČSO „Kolize ptáků s transparentními a reflexními plochami“:

PHS dostatečně ochrání polepy nebo povrchová úprava výplně z výroby v podobě pásek o šíři min. 20 mm umístěných vertikálně nebo horizontálně. Při vertikálním polepu je doporučena vzdálenost mezi jednotlivými páskami max. 100 mm, v případě horizontálního polepu pak max. 50 mm.“

Rozvržení 1:15

Detail rozvržení:

Grafický popis správného polepení PHS, který efektivně ochrání ptáky před nárazy

Jelikož přesný popis „vypískování“ či ochrany ptáků před nárazy do průhledných PHS v DÚR chybí, tak Děti Země ve svých námitkách navrhl, aby bylo z opatrnosti součástí podmínek napadeného rozhodnutí.

Stavební úřad se sice v napadeném rozhodnutí na str. 169 ztotožnil s výše uvedenými připomínkami Děti Země, nicméně nelze přezkoumatelně zjistit, proč odmítl uložit jimi navrženou podmínku, ale její obsah si vytvořil sám. Podle našeho názoru uložená podmínka stavebního úřadu není konkrétní a jednoznačná. Pokud jsou z odborné literatury a z norem požadavky na povrch průhledných PHS známy, pak je vhodnější podmínku uložit jednoznačně.

8. Absence přesvědčivých dokladů o souladu záměru se ZÚR – rozporů dotčených orgánů

V závazném stanovisku EIA na str. 37 se uvádí, že záměr dálnice D1-0136 nebyl v listopadu 2016 v souladu se ZÚR Olomouckého kraje, ale je součástí projednávané její Aktualizace č. 2a (záměr je nicméně stále údajně v souladu s ÚP VÚC Olomoucké aglomerace a s ÚP Přerova).

Skutečnost, že dálnice D1-0136 nebyla v listopadu 2016 v souladu se ZÚR je ovšem bizarní, neboť od roku 2000 vedení Přerova i ŘSD ČR proti návrhům obyvatel Dluhonic o posunutí trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ od okraje Dluhonic argumentují, že mu nelze vyhovět, neboť dálnice prý musí být v souladu se schválených koridorem ZÚR, resp. s „krajským plánem“, a s ÚP Přerova. Pokud by nebyla, došlo by k výraznému zpoždění její přípravy.

Např. starosta města Přerova Jindřich Valouch ve svém dopise ze dne 8. 2. 2011 obyvatelům Dluhonic píše, že na 24. zasedání rady města Přerova konaném dne 8. února 2001 byla předložena jejich žádost na prosazení změny trasy dálnice. Rada města tento návrh nepodpořila, neboť by novým projektováním údajně došlo k opoždění přípravy dálnice o 3-4 roky, ke zmaření 12 mil. Kč a schválení změny ÚP města Přerova a ÚP VÚC Olomoucké aglomerace.

Pokud ovšem ŘSD ČR provede takové změny dálnice D1-0136, které nejsou v souladu se ZÚR, takže se musejí nově schválit, pak taková změna je akceptovatelná. Tento rozdílný přístup považujeme za diskriminační a nepatřičný: pokud obyvatelé Dluhonic brání své ústavní právo na příznivé životní prostředí, tak je veřejnou správou toto právo odíráno demagogickými či zástupnými argumenty.

Pokud si státní investor de facto vymyslí změnu svého záměru, která je v rozporu se ZÚR, pak je to akceptováno a vedení Přerova nikde neargumentuje, že tím dochází ke zmaření veřejných finančních prostředků a ke zpoždění přípravy dálnice zatím o 6 let (od roku 2014, kdy začaly údajně projektové práce na změně MÚK Přerov-sever).

Podle našeho názoru nebrání žádný zákon, ani žádná ČSN a ani jiná nepřekročitelná právní, technická, organizační či finanční překážka k provedení řádného posouzení variant dálnice D1-0136, včetně Východní varianty dle námětu Děti Země, zvláště pokud je zřejmé, že je v souladu se ZÚR a s ÚP Přerova a nedochází k žádným významným negativním vlivům na životní prostředí (není nutný nový proces EIA) a ani k žádnému škodlivému zásahu do biotopů nových zvláště chráněných druhů organismů v její trase řízením podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. (jejich výskyt nebyl v ve Východní trase prokázán).

napadeného rozhodnutí přitom vyplývají tyto rozporů, neboť

MŽP v závazném stanovisku ze dne 30. 11. 2016, č.j. 63946/ENV/16 tvrdí, že D1-0136 není v souladu se ZÚR
KÚ ve svém stanovisku ze dne 30. 8. 2018, č.j. KUOK 90707/2018 tvrdí, že D1-0136 je v souladu se ZÚR
stavební úřad v napadeném rozhodnutí ze dne 19. 11. 2019 tvrdí, že D1-0136 je v souladu se ZÚR, které byly
schválené již dne 28. 3. 2008 (viz str. 154)

Podle našeho názoru nelze považovat za zcela prokázané, že umísťovaná stavba je skutečně v souladu se ZÚR, neboť z napadeného rozhodnutí nelze jednoznačně doložit, kdy k tomuto souladu došlo. Podle tvrzení MŽP ze dne 30. 11. 2016 tento nesoulad ještě existoval, avšak podle tvrzení KÚ ze dne 30. 8. 2018 již tento nesoulad neexistuje. Přitom není zřejmé, kdy a jakým procesně správným úkonem k takové změně došlo.

9. Absence dokladů o reálné aplikaci zákona č. 416/2009 Sb.

MM v napadeném rozhodnutí na různých místech uvádí (např. na str. 122), že předmětné řízení o změně územního rozhodnutí je řízením, na které dopadá **zákon č. 416/2009 Sb.** ve znění účinném do 31. 12. 2017.

Pokud je řízení skutečně vedeno dle výše cit. zákona, pak jde pro účastníky řízení o závažnou skutečnost, která by znamenala podat příp. správní žalobu jen do 1 měsíce (místo do 2 měsíců) a kasační stížnost jen do 1 týdne (místo do 2 týdnů). Navíc by NSS o kasační stížnosti musel dle s. ř. s. rozhodnout již do 90 dní.

Pokud by ovšem z tohoto řízení a ani z vydaných správních řízení o umístění předmětné stavby dálnice D0136 nebylo prokazatelně zřejmé, že výše cit. zákon byl skutečně pro tuto stavbu aplikován, pak by příp. žalobci mohli správní žalobu podat až do 2 měsíců a příp. kasační stížnost až do 2 týdnů a NSS by o ní rozhodl podle svého uvážení.

Ze sdělení NSS ze dne **11. 12. 2019, č.j. 3 As 304/2019-57** v soudním sporu Děti Země s Ministerstvem dopravy o zákonnosti dílčího stavebního povolení pro obchvat Frýdku-Místku dálnicí D48 vyplývá, že pokud mají být lhůty pro podání žaloby a kasační stížnosti zkráceny na polovinu a NSS má o kasační stížnosti rozhodnout do 90 dní, pak je nutné, aby **v rámci již příslušného navazujícího správního řízení byl podle zákona č. 416/2009 Sb. nějaký jeho institut aplikován.** A pokud nebyl, jako v případě tohoto stavebního řízení pro dálnici D48, tak tvrzení ŘSD ČR a MM o aplikaci výše cit. zákona jsou zcela irelevantní. NSS proto nemusí dodržet lhůtu 90 dní pro rozhodnutí.

NSS ve svém sdělení ze dne **11. 12. 2019, č.j. 3 As 304/2019-57** k tvrzení Děti Země, že má o kasační stížnosti rozhodnout do 90 dní uvádí, že tomu tak není, a to z těchto důvodů:

V uvedeném kontextu považuje Nejvyšší správní soud za podstatné zdůraznit, že žalovaný použití zákona o urychlení výstavby žádným způsobem nezminil v rámci oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 6. 6. 2014, č. j. 68/2014-910-IPK/2. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že v průběhu předmětného řízení byla vydána dvě stavební povolení. První z nich ze dne 15. 8. 2014, č. j. 68/2014-910-IPK/16 bylo zrušeno k rozkladu podanému stěžovatelem, přičemž zmínku o aplikaci předmětného zákona neobsahovalo, taková zmínka není ani v navazujícím rozkladovém rozhodnutí ze dne 2. 4. 2015, č. j. 38/2014-510-RK/5. Ze spisového materiálu taktéž nevyplývá, že by byl v průběhu stavebního řízení uplatněn jakýkoliv specifický institut upravený v zákoně o urychlení výstavby.

Teprve v poučení druhého stavebního povolení ze dne 11. 8. 2017, č. j. 68/2014-910-IPK/43, a dále v rozhodnutí ministra dopravy ze dne 25. 7. 2018, č. j. 41/2017-510-RK/33, je deklarováno, že daná stavba je součástí dopravní infrastruktury ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o urychlení výstavby.

V kontextu uvedeného je třeba zdůraznit, že podřazení nyní posuzovaného stavebního řízení režimu zákona o urychlení výstavby nelze založit, respektive dovozovat pouze ze skutečnosti, že teprve v jeho průběhu žalovaný deklaroval, že by tomu tak mělo být, jestliže řízení o žádosti osoby zúčastněné na řízení I) o stavební povolení tomuto zákonu nepodřadil již od samotného počátku při současném vyrozumění účastníků řízení o této skutečnosti, respektive kdy tuto okolnost výslovně neuvedl dokonce ani v prvním stavebním povolení.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu není navíc zákon o urychlení výstavby použitelný na příslušná správní řízení, jejichž předmětem jsou stavby dopravní infrastruktury, bez dalšího, ale pouze je-li v takovém řízení aplikován některý z jeho institutů.“

Podle našeho názoru nelze nikde z obsahu řízení i z obsahu napadeného rozhodnutí jednoznačně doložit, že umístěvaná dálnice D0136 probíhá skutečně za aplikace zákona č. 416/2009 Sb., takže příp. žalobu by stačilo podat do 2 měsíců a příp. kasační stížnost do 2 týdnů.

Pokud tedy MM v napadeném rozhodnutí tvrdí, že řízení probíhá podle zákona č. 416/2009 Sb., musí být z rozhodnutí MM i z rozhodnutí KÚ prokazatelně zřejmé, na základě jakých přesvědčivých skutečností tomu tak je a jaké instituty tohoto zákona byly aplikovány. Pokud to nebude prokázáno, tak je irelevantní, že to ŘSD ČR formálně uvádí ve své žádosti a MM to formálně uvádí v napadeném rozhodnutí. Tato jejich tvrzení je nutné prokázat!

10. Přípomínky k obsahu napadeného rozhodnutí – rozpory a nelogičnosti

Děti Země si nad rámec svých procesních i hmotných práv a bez ohledu na obsah svých stanov dovolují KÚ předložit pro jeho úřední činnost při posuzování zákonnosti napadeného rozhodnutí i níže uvedené rozpory a nelogičnosti.

10.1. Stavební úřad na jedné straně v napadeném rozhodnutí na str. 173-180 cituje rozsáhlé a podrobné námitky spolku Voda z Tetčic, nicméně na straně druhé se s těmito námitkami vypořádává jen v malém textovém rozsahu de facto na pouhé polovině str. 181, a to jen obecnými či irelevantními tvrzeními.

Podle našeho rozsahu lze postup stavebního úřadu hodnotit jako nezákonný, neboť správní řád mu ukládá se řádným způsobem zabývat každou zásadní námitkou účastníka řízení, v tomto případě spolku, který je účastníkem tohoto řízení podle zákona č. 100/2001 Sb. (nikoliv podle zákona č. 114/1992 Sb., jak nesprávně tvrdí a rozvíjí stavební úřad). Správní úřady mají námitky účastníků řízení vypořádávat tak, aby bylo zcela zřejmé, jakými úvahami bylo postupováno, na základě jakých podkladů a tvrzení, včetně odkazů na příslušné zákony, bylo rozhodováno apod. Vypořádání námitek spolku Voda z Tetčic je tak nepřezkoumatelný pro absenci jakýchkoliv relevantních a konkrétních důvodů, takže napadené rozhodnutí by tak mělo být zrušeno.

10.2. Součástí spisu je mj. také vyjádření Českého rybářského svazu (pro severní Moravu a Slezsko) ze dne 25. 10. 2018, zn. 1918/18, které s umístěním dálnice souhlasí, nicméně předkládá dvě připomínky. Stavební úřad toto vyjádření také uvádí v napadeném rozhodnutí, nicméně z jeho obsahu, včetně uložených podmínek, nelze nikde přezkoumatelně dohledat, jakým způsobem bylo s obsahem tohoto vyjádření naloženo.

Podle našeho názoru stavební úřad porušil zákon, pokud na jedné straně mezi podklady uvádí vyjádření Českého rybářského svazu ze dne 25. 10. 2018, které obsahuje dvě zásadní připomínky/námitky, nicméně na straně druhé v napadeném rozhodnutí není nikde doloženo, jak s tímto vyjádřením přezkoumatelně naložil.

10.3. V napadeném rozhodnutí se uvádí, že ve spisu jsou mj. i tato vyjádření:

Horní Moštěnice: ze dne 18. 5. 2015 (souhlasné)

Horní Moštěnice: ze dne 10. 2. 2016 (nesouhlas)

Bochoř: ze dne 3. 2. 2016 (souhlasné)

Přestavlký: ze dne 17. 2. 2016 (nesouhlas)

PRECHEZA, a. s.: ze dne 11. 2. 2016, čj. 226/446/2016 (souhlas, viz také uložená podmínka č. 13)

Říkovice: ze dne 3. 3. 2016 (nesouhlas)

Přerov: ze dne 4. 3. 2016 (souhlas)

Věžky: 20. 4. 2016 (souhlasné)

Stavební úřad na str. 124 napadeného rozhodnutí uvádí, že výše uvedená nesouhlasná vyjádření tří obcí považuje za právně irelevantní, neboť byla vydána před zahájením předmětného řízení dne 27. 3. 2017, takže nejde o námitky předložené v rámci předmětného řízení.

Stavební úřad na str. 124 napadeného rozhodnutí současně uvádí, že vyjádření soukromé firmy PRECHEZA, a. s., ze dne 11. 2. 2016 považuje naopak za součást spisu, ačkoliv bylo vydáno ještě před zahájením řízení, a navíc požadavky firmy byl nucen odsouhlasit uložením podmínky č. 13 napadeného rozhodnutí.

Podle našeho názoru tímto postupem stavebního úřadu došlo k nedůvodné diskriminaci, neboť stavebnímu úřadu je jistě zřejmé, že ani jedno z výše uvedených vyjádření, a je jedno zda souhlasné bez podmínek či souhlasné s podmínkami (firma PRECHEZA, a. s.) nebo nesouhlasné, nemůže být logicky součástí spisu řízení o změně územního rozhodnutí, neboť to začalo až o několik měsíců později dne 27. 3. 2017.

Z tohoto pohledu není podle našeho názoru ani jedno výše uvedené vyjádření pro předmětné řízení právně relevantní. Pokud bychom např. my podaly na stavební úřad své námitky k předmětné stavbě již před 27. 3. 2017, jen stěží bychom mohli tvrdit, že jde o řádné námitky a stavební úřad se má s nimi řádně vypořádat. Stavební úřad by je podle zákona musel naopak logicky odmítnout.

Podle našeho názoru stavební úřad uložil podmínku č. 13 napadeného rozhodnutí nezákonným způsobem, neboť podkladem je vyjádření firmy PRECHEZA, a. s., které bylo vydáno více než 1 rok před zahájením předmětného řízení. Firma PRECHEZA, a. s., jako dotčený účastník tohoto řízení tedy žádné námitky zákonné lhůtě určené stavebním úřadem neposlala, takže jen stěží mohla být podmínka č. 13 uložena.

Pokud ovšem KÚ uzná, že vyjádření firmy PRECHEZA, a. s., ze dne 11. 2. 2016 je relevantní, pak musí logicky uznat i všechna výše uvedená vyjádření obcí vydaná v roce 2016. A pokud tomu tak bude, pak napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro absenci důvodů, neboť není jednoznačně zřejmé, na základě jakých zákonných důvodů se těmito nesouhlasly vypořádal.

0.4. V napadeném rozhodnutí se na str. 119-122 uvádí, že součástí spisu jsou i závazná stanoviska, stanoviska vyjádření MM Přerova (min. 9). Vzhledem k tomu, že KÚ svým usnesením ze dne 20. 6. 2018, č.j. KUOK 2031/2018 vyloučil všechny zaměstnance MM Přerova z předmětného řízení, pak tvrzení stavebního úřadu o tom, že při vydání napadeného rozhodnutí vycházel i z podkladů vydaných MM Přerova odporuje obsahu tohoto usnesení.

Podle našeho názoru je jisté možné, aby ve spisu byla již nashromážděná závazná stanoviska, stanoviska vyjádření MM Přerova, nicméně za situace zjištění silného rizika tzv. systémové podjatosti všech zaměstnanců MM Přerova, nemůže správní orgán ve svém správním rozhodnutí tyto „závadné“ podklady uvádět mezi těmi, na základě kterých dle ust. § 68 správního řádu rozhodoval. Správně měl tyto podklady MM Přerov v napadeném rozhodnutí uvést zvlášť s tím, že se sice nacházejí ve spisu, ale nebyly podkladem pro jeho rozhodování. Postup stavebního zákona je tak v rozporu se zásadami správního řádu.

0.5. V napadeném rozhodnutí se na str. 183 uvádí, že podle § 82 odst. 2 správního řádu mají účastníci svá odvolání zaslat v potřebném množství kusů, aby odvolání dostal stavební úřad a všichni účastníci řízení. Současně je na konci této strany uvedeno, že doručování probíhá podle ust. § 144 správního řádu.

Podle našeho názoru jsou obě tvrzení matoucí a navzájem si rozporná, neboť podle § 144 odst. 5 správního řádu odvolatel není povinen podávat odvolání podle počtu účastníků řízení a pro správní orgán. Podle našeho názoru stačí, aby podatel zaslal jen jeden stejnopis svého odvolání a povinností stavebního úřadu je pak zajistit jeho zveřejnění veřejnou vyhláškou a doručit žadateli přímo (poštou či elektronicky). Uvedený nesprávný postup stavebního úřadu je nutné opravit.

0.6. V napadeném rozhodnutí se na str. 183 uvádí, že jeho součástí jsou i dva situační výkresy, resp. na str. 110 se uvádí, že po nabytí právní bude druhá příloha zaslána žadateli a dotčeným obcí a jedna zůstane stavebnímu úřadu.

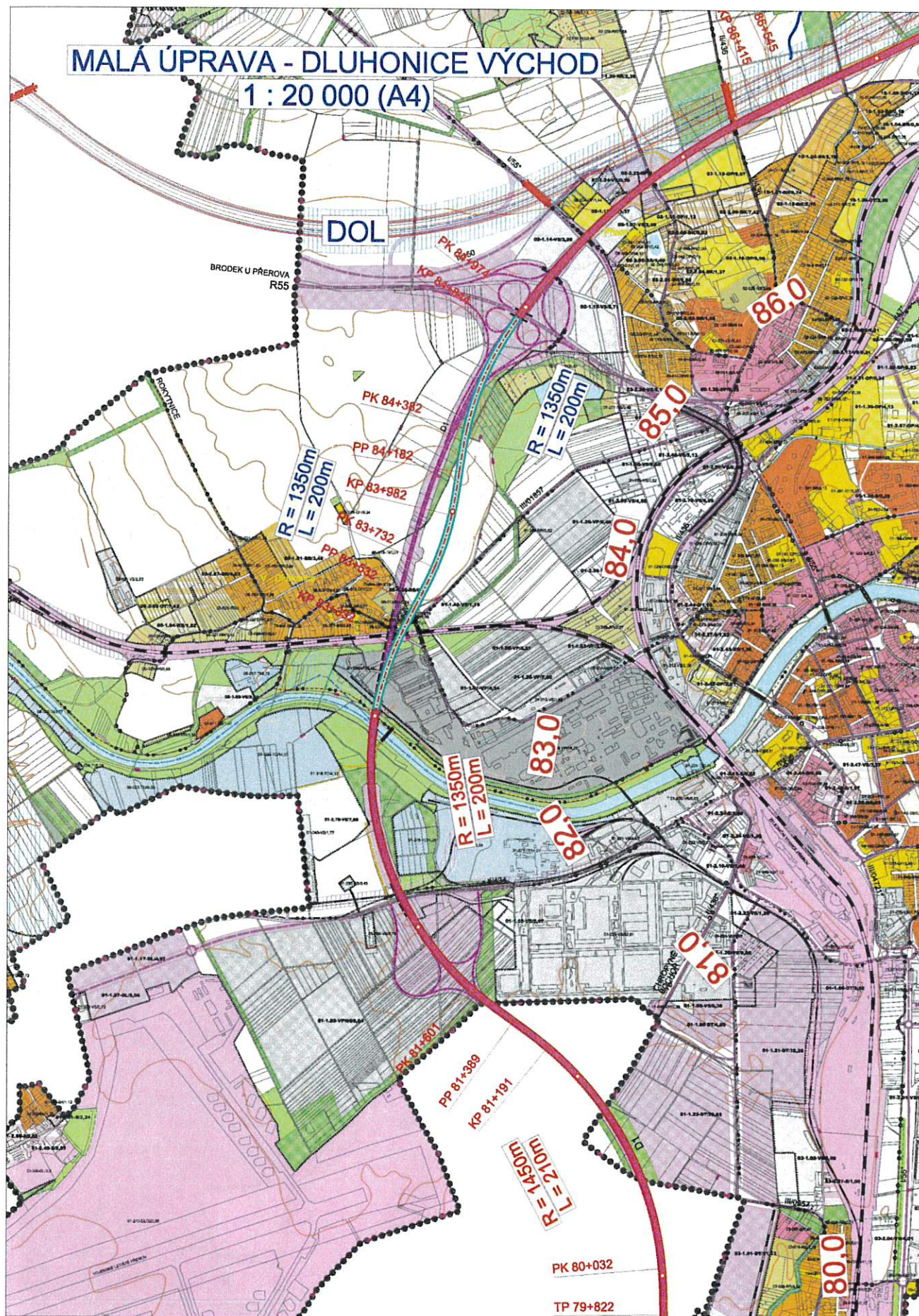
Podle našeho názoru došlo asi k porušení zákona, neboť veřejnou vyhláškou bylo zveřejněno jen napadené rozhodnutí (celkem 212 stran), nikoliv i zmiňované 2 mapové přílohy. V tomto smyslu se domníváme, že napadené rozhodnutí nebylo správným způsobem doručeno žádnému účastníkovi předmětného řízení, takže bude nutné ho znovu a řádně doručit i s oběma přílohami.

RNDr. Miroslav Patrik
statutární zástupce klubů

Přílohy:

- 1) Námet trasy D1-0136 „Východní varianta 1“ (světle modrá barva) – námitky Děti Země ze dne 7. 5. 2018
- 2) Námet trasy D1-0136 „Východní varianta 2“ (oranžová barva) – odvolání Děti Země ze dne 19. 11. 2019

Tento dopis byl zaslán e-mailem z adresy dz.brno@ecn.cz a podepsán elektronickým podpisem. Kvalifikovaný certifikát sériové číslo 5147575 vydala Certifikační autorita PostSignum Qualified CA 3 (ověření osobních certifikátů na http://www2.postsignum.cz/icz_szng_pcu/certSearch).

Námět trasy D1-0136 „Východní varianta 1“ (světle modrá barva) – námítky Děti Země ze dne 7. 5. 2018

MAGISTRÁT MĚSTA OLOMOUCE
ODBOR STAVEBNÍ
Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc

Statutární město Olomouc
Doručeno: 19.12.2019
SMOL/333255/2019
listy: 5
druh: přílohy:

Dne 17. prosinec 2019
Věc Odvolání ve věci Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov
Zn. 43 / 2019

V souladu s ustanovením § 81 správního řádu podáváme odvolání proti vydanému rozhodnutí
sp.zn. S-SMOL/175637/2018/OS, č.j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, datovanému 19.11.2019,
kterým

... podle ust. § 94 odst. 1 stavebního zákona a podle ust. § 94 odst. 4 stavebního zákona s přihlédnutím k ust. § 79 odst. 1, § 90, § 92 odst. 1 a odst. 5 stavebního zákona stavební úřad povoluje změnu územního rozhodnutí č. 32/2006, vydaného Městským úřadem Přerov, stavebním úřadem dne 03.03.2006 pod č.j. SÚ3229/2005-KI, pod názvem "Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov", kterým byla umístěna stavba pozemní komunikace - dálnice D1, úsek Říkovice - Přerov II - Předmostí, staničení v km 75,300 - 85,400, včetně souvisejících a doplňkových staveb, a které nabylo právní moci dne 12.08.2006 (dále také jen "územní rozhodnutí č. 32/2006").

Od strany 180 odvoláním napadené rozhodnutí uvádí :

Spolek Voda z Tetčic z.s. je zájmovým spolkem s právem účastnit se územního řízení za podmínek § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Zájmy ochrany přírody a krajiny, k jejichž ochraně jsou spolky s tímto předmětem činnosti povolány, se přitom podle § 2 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny rozumí péče o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i vzhled a přístupnost krajiny. Podle § 2 odst. 2 písm.g) zákona o ochraně přírody a krajiny se tato ochrana zajišťuje spoluúčastí v procesu územního plánování a stavebního řízení s cílem prosazovat vytváření ekologicky vyrovnané a esteticky hodnotné krajiny. Je-li namítající účastník spolkem založeným za účelem ochrany přírody a krajiny, může v územním řízení vznášet připomínky či námítky jen v rozsahu předmětu své činnosti. **Proto námítky spolku Voda z Tetčic z.s., které se výše uvedeného netýkají, jako např. námítka z důvodu údajného rozporu s územně plánovací dokumentací, rozporu se stavebním zákonem, nesplnění požadavků dotčeného orgánu, nebezpečnosti křižovatky, jsou proto nepřipustné a stavební úřad se jimi proto nezabýval,** podobně jak je již uvedeno v odůvodnění výše v rozhodnutí o námítkách spolku Občanské sdružení Krajina Dluhonice, z. s., spolku Děti Země-Klub za udržitelnou dopravu,z.s.

Jak je uvedeno již jednou výše, na námítku, která se týká závazného stanoviska EIA vydaného dne 30.11.2016 stavební úřad sděluje, že Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence vydalo dne 23.4.2018 pod č.j. MZP/2017/710/1294 souhlasné závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru se závěrem, že po prostudování obdržených podkladů dospělo k závěru, že **prioritní dopravní záměr v rozsahu předmětu navazujícího řízení nedoznal změn realizace záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví.** S ohledem na tuto skutečnost bylo v souladu s § 23a odst.8 a §9a odst.6 zákona vydáno souhlasné závazné stanovisko.

Námítce napadající posouzení vlivu stavby na krajinný ráz z července 2019 jako chybné a územní rozhodnutí nemůže být z toho důvodu vydáno, se nevyhovuje. Námítkám proti závaznému stanovisku Magistrátu města Olomouce, odboru životního prostředí ohledně podmínek souhlasu podle ustanovení §12 zák.č. 114/1992Sb. a proti závaznému stanovisku Magistrátu města Olomouce, odboru životního prostředí, č.j. SMOL/201947/2019/OZP/PKZ/Ci, sp.zn. S-SMOL/198486/2019/OZP, ze dne 8.8.2019, ohledně podmínek souhlasu podle ustanovení §42 zák.č. 114/1992 Sb., se nevyhovuje. V ustanovení § 4 odst. 2 stavební zákon stanoví, že stavební úřad postupuje ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních předpisů. Stavební úřad při zkoumání žádosti ze závazných stanovisek dotčených orgánů vycházel a hodnotil je ve správním řízení jako důkazy. **Rozpor se zákony či jinými obecně závaznými právními předpisy nezjistil a tak nemá důvod se zabývat námítkami proti závazným stanoviskům.** Stavební úřad má k dispozici všechna potřebná závazná stanoviska dotčených orgánů, na základě kterých mohl vydat předmětnou změnu územního rozhodnutí, přičemž neshledal žádný právní důvod či překážky, pro které by předmětnou žádost na vydání územního rozhodnutí zamítl.

Přitom na straně 211 rozhodnutí je zcela jasně uveden důvod odvolatelské účasti v územním řízení :

Účastníci územního řízení veřejnou vyhláškou - § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona -

(dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2 zákona č. 100/2001 Sb.):

Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, se sídlem na adrese Cejl 866/50a, Zábřovice, 602 00 Brno

Zelená pro Pardubicko z.s., se sídlem na adrese Bartoňova 831, Studánka, 530 12 Pardubice

Spolek Obchvat, z.s., se sídlem na adrese Stojanova 766/7, 669 02 Znojmo

Občanské sdružení Krajina Dluhonice, se sídlem na adrese U zbrojnice 46/3, Přerov V-Dluhonice, 750 02 Přerov

VODA Z TETČIC z.s., se sídlem na adrese Hybešova 178, 664 17 Tetčice

Odvoláním napadené rozhodnutí samozřejmě správně argumentuje skutečností, že ...

... Spolek Voda z Tetčic z.s. je zájmovým spolkem s právem účastnit se územního řízení za podmínek § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. ...

ovšem v takové argumentaci zcela opomíjí skutečnost, že spolek Voda z Tetčic z.s. je v předmětném řízení účastníkem na základě zákona EIA 100/2001 Sb. jako dotčená veřejnost. Spolku tedy nelze upřít právo podat námitku v rozsahu ustanovení § 2 zákona 100/2001 Sb.

§ 2 Rozsah posuzování

Posuzují se vlivy na obyvatelstvo a veřejné zdraví a vlivy na životní prostředí, zahrnující vlivy na živočichy a rostliny, ekosystémy, biologickou rozmanitost, půdu, vodu, ovzduší, klima a krajinu, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní dědictví, vymezené zvláštními právními předpisy a na jejich vzájemné působení a souvislosti. Vlivy na biologickou rozmanitost se posuzují se zvláštním zřetelem na evropsky významné druhy, ptáky a evropská stanoviště.

tedy námitku ke všem podkladům řízení a k samotnému řízení, vzhledem k šíři posuzování EIA tedy zcela obecnou. Spolek samozřejmě disponuje právem napadat závazná stanoviska, která se zabývají životním prostředím.

Navíc spolek správnímu orgánu ve svém podání zn. 04/2018 ze dne 17.04.2018 oznámil ...

Spolek prohlašuje, že splňuje podmínky uvedené v § 3 písmeno i) bod 2 zákona 100/2001 Sb. pro účast v předmětném řízení. Předmětem činnosti spolku je mimo jiné ochrana životního prostředí, hlavní činností není podnikání ani jiná výdělečná činnost a spolek existuje déle než tři roky. Důkazem výše uvedeného prohlášení jsou stanovy, registrace občanského sdružení MV ke dni 19.03.2008 a další údaje, všechny zapsané Krajským soudem v Brně v lednu 2014 do veřejného rejstříku, kde jsou, včetně stanov, přístupné každému.

Do řízení o změně územního rozhodnutí jsme se přihlásili z důvodu vydání závazného stanoviska EIA č.j. 63946/ENV/16 datovaného 30.11.2016 bez účasti veřejnosti a nemožnosti podat naše připomínky ve veřejném řízení EIA.

K tomu lze ještě dodat, že v oddílu C) Účel spolku stanov spolku je uvedeno ...

Spolek je založen pro ochranu přírody a krajiny ; pro ochranu životního prostředí ;

pro prosazování a ochranu veřejných zájmů ; pro ochranu zvířat.

Cílem činnosti spolku je soustavně sledovat dění v zájmovém území ; účastnit se správních řízení a jim odpovídajících postupů ; účastnit se procesu vydávání opatření obecné povahy ; účastnit se procesu EIA a SEA ; vyjadřovat se k činnostem a záměrům, které by mohly negativně ovlivnit přírodu a krajinu, životní prostředí, veřejné zájmy obecně.

Zájmovým územím činnosti spolku je celé území České republiky.

Do územního řízení jsme podali námitky, které byly výše citovaným textem na straně 180 odůvodnění odmítnuty, případně zamítnuty.

Součástí tohoto odvolání tedy jsou námitky podané do územního řízení, konkrétně námitky uvedené v podáních zn. 04/2018 ze dne 17.04.2018, zn. 05/2018 ze dne 04.05.2018, zn. 33/2019 ze dne 16.09.2019. Tyto námitky nebudeme opisovat do odvolání, uvedeme pouze názvy námitek, některé námitky pouze rozvíjíme o další argumenty. Odvolací orgán musí vycházet přímo z podaných námitek, nikoli z jejich kopie v rozhodnutí.

1) Námitka podjatosti - **není součástí odvolání**

2) Trasa přes zastavěné území obce

3) Nové územní řízení

4) Proces územního řízení - **žádost o změnu koncentrační podmínky**

5) Proces územního řízení - **žádost o informaci o řízení - není součástí odvolání**

6) Rozpor s územně plánovací dokumentací, 6a) Rozpor se ZÚR OLK, 6b) Rozpor s ÚPD obcí

Na stránkách 154 až 155 rozhodnutí uvádí stavební úřad pouze svůj názor na soulad záměru a ÚPD, konkrétně ZÚR Olomouckého kraje a ÚP obcí. Námitku odvolatele 6) *Rozpor s územně plánovací dokumentací* ale v řízení vůbec nevypořádal.

Na straně 162 rozhodnutí stavební úřad k námitce spolku Krajina Dluhonice píše :

... Kromě toho námitky účastníka řízení týkající se nesouladu s územně plánovací dokumentací a právními předpisy jsou natolik obecné a nekonkrétní, že stavebnímu úřadu neumožňují na ně blíže reagovat.

Což se o námitce 6) *Rozpor s územně plánovací dokumentací* odvolatele rozhodně nedá tvrdit.

Zanedbání povinnosti řádně vypořádat zcela konkrétní obsáhlou námitku odvolatele může mít za následek nezákonnost rozhodnutí.

Naši odvolací námitku **6a) Rozpor se ZÚR OLK** doplňujeme takto :

Na straně 37 Prioritního stanoviska je uvedeno :

Pořadí variant (pokud byly předloženy) z hlediska vlivu na životní prostředí :

Záměr není v současné době plně v souladu s platnými Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje (ZÚR OLK), ale je součástí projednávané aktualizace č. 2a ZÚR OLK.

Vzhledem k datu Prioritního stanoviska 30.11.2016 a vzhledem k datu rozhodnutí 19.11.2019 a k textu na straně 154 rozhodnutí :

Opatřením obecné povahy č. j. KUOK/8832/2008/OSR-1-1/274, které nabylo účinností dne 28.3.2008, vydalo zastupitelstvo Olomouckého kraje územně plánovací dokumentaci ve formě zásad územního rozvoje, která byla aktualizována v roce 2011. Změna územního rozhodnutí plně koresponduje se Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje, ve znění pozdějších aktualizací. Tento stupeň územně plánovací dokumentace dotčené území vymezuje jako koridor pro dálnici D1, která je veřejně prospěšnou stavbou, pod označením „D018 Úprava plochy koridoru a označení stavby D1, hranice kraje (Říkovice – Lipník n/B)“. Pro dálnice a rychlostní komunikace je zde stanoven koridor o šířce 300 m od osy komunikace na obě strany. Umístění stavebních objektů dle tohoto rozhodnutí o změně územního rozhodnutí tak odpovídá účelu budoucího využití dotčeného území a umístění stavebních objektů nepřesahuje za šířkovou hranici vymezeného koridoru. Úvaha stavebního úřadu je v tomto směru podpořena i stanoviskem úřadu územního plánování Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru strategického rozvoje kraje, oddělení územního plánování č.j. KUOK 90707/2018, které stavební úřad obdržel dne 30.08.2018.

si lze povšimnout zcela zásadního rozporu mezi podklady řízení, Prioritním stanoviskem a stanoviskem č.j. **KUOK 90707/2018** úřadu územního plánování KrÚ OLK, které tímto napadáme pro jeho **nesprávnost**. Správní úvaha stavebního úřadu tedy může být zcela chybná. **Odvolací orgán se musí těmito rozpory v podkladech a také možným rozporem stavby dálnice D1 s ÚPD řádně zabývat.**

Naši odvolací námitku **6b) Rozpor s ÚPD obcí** doplňujeme takto :

Navíc je na straně 155 seznam stavebních objektů dálnice D1, které přesahují mimo vymezené koridory dálnice D1 v jednotlivých územních plánech obcí. Fakticky jde o důkaz, že předmět územního řízení **Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov** je umístěn v rozporu s územně plánovací dokumentací.

Navíc v dalším pokračování je na straně 163 uvedeno :

... Pro dálnice a rychlostní komunikace je stanoven koridor o šířce 300 m od osy na obě strany. Podmiňující stavby u veřejně prospěšných staveb zasahující mimo vymezený koridor pro D1 o šířce 600 m se považují za nedílnou součást hlavní veřejně prospěšné stavby. ...

Na straně 182 rozhodnutí je dále uvedeno :

K námitkám paní Aleny Žáčkové nemůže stavební úřad vyhovět. Trasa kanalizace vedená po pozemcích parc. č. 6497/18 a parc.č. 6629/2 kat. území Přerov je v souladu s Územním plánem Přerova. Jedná se o plochu P - plochy zemědělské, které v sobě zahrnují i pozemky související dopravní a technické infrastruktury. V daném případě se jedná o vodohospodářský objekt SO 312 - Dešťová kanalizace ze záchytné usazovací nádrže č.14 SO 344, která oba pozemky ve spoluvlastnictví paní Žáčkové šikmo přetíná. V daném případě se jedná o podmiňující stavbu pro stavbu dálnice D1. Podmiňující stavby u veřejně prospěšných staveb zasahující mimo vymezený koridor pro D1 se považují za nedílnou součást hlavní veřejně prospěšné stavby. Stavební úřad ...

což jsou jen další důkazy, že předmět územního řízení **Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov** je umístěn mimo vymezený koridor pro dálnici D1, a tedy v rozporu s územně plánovací dokumentací.

Zanedbání těchto skutečností má za následek nezákonnost rozhodnutí.

- 7) Předmět územního řízení o změně územního rozhodnutí a rozpor se stavebním zákonem
- 8) Nesplnění požadavků DOSS pro ochrany přírody
- 9) Plnění podmínky rozhodnutí o ochraně přírody

10) Podklady rozhodnutí se nevztahují k předmětné DÚR

Naši námitku **10) Podklady rozhodnutí se nevztahují k předmětné DÚR** doplňujeme takto :

Na straně 163 rozhodnutí k námitce Krajina Dluhonice uvádí :

Podmínky stanovené dotčenými orgány jsou zpracovány v projektové dokumentaci stavby "Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov". Stavební úřad všechny dotčené orgány vyrozuměl v souladu se stavebním zákonem o zahájení územního řízení a vzhledem k tomu, že žádný z dotčených orgánů v průběhu řízení nevyužil své právo podat další nové připomínky popřípadě žádat doplnění obsahu záměru, stavební úřad má za to, že s vydáním změny územního rozhodnutí souhlasí.

V předmětném případě, který je dostatečně popsán v námitce 10), je tato správní úvaha stavebního úřadu zcela nesprávná.

11) Námitka nebezpečnosti křižovatky

12) K Posouzení vlivu stavby na krajinný ráz z července 2019

Vypořádání této námítky pouhými slovy na straně 181 :

Námitce napadající posouzení vlivu stavby na krajinný ráz z července 2019 jako chybné a územní rozhodnutí nemůže být z toho důvodu vydáno se nevyhovuje.

Takové konstatování bez uvedení jakéhokoli důvodu, proč nebylo námitce možno vyhovět, je důkazem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí.

13) K závaznému stanovisku ohledně podmínek souhlasu podle ustanovení § 12 zákona 114/1992 Sb.

Závazná stanoviska napadáme tímto odvoláním.

Obecně k nevypořádání námitek účastníka řízení tvrdíme, že odvoláním napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Námitky, které nebyly vypořádány v prvním stupni nelze zákonně vypořádat v rámci odvolání, tedy v druhém stupni řízení, protože by účastníkovi řízení byl znemožněn výkon práva odvolat se proti vypořádání jeho námitek v prvním stupni řízení.

Další odvolací námitky :

14) Obecně pak platí, že podáváme odvolání proti všem závazným stanoviskům, které jsou třeba jen zmíněny v jednotlivých námitkách do prvního stupně řízení, fakticky tedy v námitkách odvolacích.

15) Odvolání proti Stanovisku k vlivům prioritního dopravního záměru

V námitce 4) se podrobně rozepisujeme o povinnostech, které vyplývají ze zákona o EIA, 100/2001 Sb. Protože závazná stanoviska lze zákonně napadat až v odvolání proti rozhodnutí, napadáme tímto Stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru č.j. 63946/ENV/16 datované 30.11.2016, které považujeme za nezákonné. Dále jen *Prioritní stanovisko*.

15.1)

Na straně 1 prioritního stanoviska EIA je uvedeno, že podklad stanoviska byla dokumentace pro stavební povolení 05/2016, nikoli tedy předmětná dokumentace pro územní řízení 12/2016.

Dole na straně 9 Prioritního stanoviska je uvedeno :

Další opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí příslušný úřad nestanovil, neboť jsou součástí přímo DSP a jejich příloh nebo byla stanovena v závazných stanoviscích dotčených úřadů a jejich splnění je tedy zajištěno.

Tato správní úvaha příslušného úřadu je přímým důkazem nezákonnosti Prioritního stanoviska.

15.1.1) Rozdíly mezi podkladem prioritního stanoviska a podkladem předmětného řízení, tedy rozdíly v obsahu dokumentací, vyplývají přímo ze stavebního zákona a jeho prováděcích vyhlášek. Podrobnost řešení stavby DSP je zcela jiná než podrobnost řešení stavby v DÚR. Obě dokumentace jsou zpracovány z jiných důvodů a sledují rozdílné cíle jejich použití.

15.1.2) Podklady pro vydání Prioritního stanoviska určuje zákon 100/2001 Sb. a nejsou jimi závazná stanoviska vydaná k DSP ani k DÚR. Příslušný úřad se nemůže o tato závazná stanoviska opírat také z toho důvodu, že tato závazná stanoviska mohou být měněna bez vlivu a bez vědomí příslušného úřadu EIA. Podmínky v nich obsažené tak mohou být zrušeny či změněny.

15.1.3) Přitom předmětem řízení pro vydání Ověřovacího stanoviska není zjišťování změn v podrobnosti zpracování DSP a předmětné DÚR, takže některá řešení v DSP nemusí být obsahem předmětné DÚR.

Předmětem řízení pro vydání Ověřovacího stanoviska není ani zjišťování změn v závazných stanoviscích. Také připomínáme, že Prioritní stanovisko vychází ze stavu závazných stanovisek před jeho vydáním 30.11.2016, kdežto většina závazných stanovisek pro územní řízení byla vydána po tomto datu (důkazem je specifikace závazných stanovisek a jiných podkladů v napadeném územním rozhodnutí).

Prioritní stanovisko je tak zcela nedostatečné a navíc nepřezkoumatelné, protože v něm chybí specifikace, o které podmínky závazných stanovisek a o která závazná stanoviska se Prioritní stanovisko opírá.

Lze si také povšimnout velmi výrazného rozdílu mezi textem Prioritního stanoviska a textem Ověřovacího stanoviska. V Prioritním stanovisku totiž zcela absentuje výpis stavebních objektů jednotlivých součástí záměru, který v Ověřovacím stanovisku zabírá celých 6 stran textu. Fakticky tak tato dvě stanoviska nelze vůbec zákonně srovnávat, zda jsou vydána ke shodnému záměru.

Prioritní stanovisko nemůže být podkladem předmětného řízení ani podkladem Ověřovacího stanoviska. Viz také další bod 16) odvolání.

15.2)

Musíme zde konstatovat rozpor výroku závazného stanoviska s jeho odůvodněním. Například na straně 31 Prioritního stanoviska je uvedeno :

Pro minimalizaci vlivů na ÚSES jsou stanovena následující opatření :

- Zabezpečit pravou stranu mostu přes řeku Bečvu alespoň 3,5 m vysokými
- Oplocení silnice provést pletivem, které bude vysoké alespoň 160 cm.
- Protihlukové stěny budovat z neprůhledného materiálu
- Dodržet

Tato opatření ovšem zcela chybí ve výroku, tedy v podmínkách stanoviska. Výrok je v rozporu s jeho odůvodněním.

15.3)

Na straně 37 Prioritního stanoviska je uvedeno :

Pořadí variant (pokud byly předloženy) z hlediska vlivu na životní prostředí :

Záměr není v současné době plně v souladu s platnými Zásadami územního rozvoje Olomouckého kraje (ZÚR OLK), ale je součástí projednávané aktualizace č. 2a ZÚR OLK.

Na straně 38 Prioritního stanoviska je dále uvedeno :

Dle územního rozhodnutí, které vydal Městský úřad v Přerově dne 3.3.2006, je možné konstatovat, že stavba je doposud projektována v souladu se stanoviskem o hodnocení vlivů záměru na životní prostředí ze dne 15.12.2000 pod č.j. NM7002934/OPVŽP/00 e.o., a že v dokumentaci pro stavební řízení nedošlo ke změně navrhované trasy D1.

Změny trasy předmětného záměru D1 však přímo vyplývají ze změn ZÚR OLK. Tuto záležitost je třeba znovu prověřit.

K veškerým dalším argumentům na stranách 37 až 39 Prioritního stanoviska musíme také poznamenat, že příslušný úřad opomněl, že každé řízení musí respektovat platnou a účinnou právní úpravu v době jeho vedení. Nelze se tedy opírat o stanovisko z roku 2000, stanovisko vydané podle zákona 244/1992 Sb. ani o jakoukoli dřívější studii, kde byly různé varianty záměru hodnoceny.

15.4)

Podmínka 18 Prioritního stanoviska je alibistická a naprosto nedostatečná. Základní problém účinné ochrany vodního zdroje pitné vody a také zdroje minerálních vod odsouvá až do kolaudačního řízení bez ohledu na skutečnost, že většina novostaveb dálnic je dlouhodobě (až desetiletí) v předčasném či zkušebním provozu.

V kolaudačním řízení se může navíc ukázat, že podmínkou 18 požadovaný "vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí" neexistuje. Otázka musí být vyřešena již v podkladech posouzení, nejpozději pak přímo v Prioritním stanovisku EIA.

Na straně 39 Prioritního stanoviska je k tomu text :

Potenciální negativní vlivy tak negativním ovlivněním jejich kvality, zejména solením nebo při průchodu trasy rizikovým územím. Pro prevenci znečištění podzemních a povrchových vod byl v projektové dokumentaci navržen systém monitorovacích vrtů.

Příslušný úřad zde zcela chybně zaměnil pojmy, *Monitorování* kvality vod slouží pouze ke zjištění zhoršení kvality vod, zásadně neslouží k *prevenci* znečištění vod. Pokud bude zjištěno negativní zhoršení kvality vod, mohou být jímací území pitné vody a minerální vody dále zcela nepoužitelné.

Stavební řešení dálnice musí být navrženo takovým způsobem, který možné zhoršení kvality podzemních vod v jímacích územích pitné a minerální vody zcela vyloučí. Podle vodního zákona je ochrana jímacích území vodních zdrojů veřejným zájmem.

16) Odvolání proti Stanovisku k ověření změn

V námitce 4) se podrobně rozepisujeme o povinnostech, které vyplývají ze zákona o EIA, 100/2001 Sb. Protože závazná stanoviska lze zákonně napadat až v odvolání proti rozhodnutí, napadáme tímto Stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru č.j. MZP/2017/710/1294 datované 23.04.2018, které považujeme za nezákonné. Dále jen *Ověřovací stanovisko*.

16.1) Nekomplexnost Ověřovacího stanoviska

Stanovisko k ověření změn na straně 7 uvádí :

Součástí územního řízení nejsou nové nebo měněné stavební objekty, které podle § 79 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. nevyžadují rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas (SO 020) Dále předmětem tohoto řízení nejsou odstraňované stavby ...

Již v námitce 7) *Předmět územního řízení o změně územního rozhodnutí a rozpor se stavebním zákonem* však uvádíme, že z ustanovení § 79 stavebního zákona plyne, že
(4) *Ustanovení odstavce 2 se nevztahuje na záměry posuzované z hlediska vlivů na životní prostředí.*

Z absolutně nedostatečného odůvodnění Ověřovacího stanoviska není vůbec zřejmé, zda se příslušný úřad MŽP zabýval vlivy změn těch částí záměru, které podle výše uvedené citace nejsou součástí předmětného územního řízení. Záměr musí být v každém řízení vedeném podle zákona 100/2001 Sb. posouzen či jinak vyhodnocen vždy jako jeden celek, protože každá jeho část, nová výstavba či demolice stávajících staveb má vždy negativní vliv na životní prostředí.

16.2) Nepřezkoumatelnost Ověřovacího stanoviska

Na straně 10 Stanoviska k ověření změn je dále uvedeno :

SO 516 - Přeložka VTL plynovodu Stavební objekt nebyl součástí záměru, ke kterému bylo vydáno prioritní stanovisko.

Na straně 11 Stanoviska k ověření změn je v úplném závěru uvedeno :

Ostatní aktuálně navrhované nebo upravované části záměru oproti prioritnímu dopravnímu záměru, který byl předmětem prioritního stanoviska, nedoznaly dle předložené DÚR žádných změn, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. Tuto skutečnost deklaruje oznamovatel v předmětné žádosti a MŽP, OPVIP ji ověřilo porovnáním DÚR, která byla k žádosti přiložena, s podklady, na základě kterých bylo vydáno prioritní stanovisko.

S ohledem na výše uvedené MŽP, OPVIP konstatuje a proto bylo vydáno toto souhlasné závazné stanovisko podle ...

Na straně 163 odvoláním napadené rozhodnutí argumentuje :

K námitce směřující do aktuálnosti závazné stanovisko EIA, stavební úřad uvádí, že Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence vydalo dne 23.4.2018 pod č.j. MZP/2017/710/1294 souhlasné závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru se závěrem, že po prostudování obdržенých podkladů dospělo k závěru, že prioritní dopravní záměr v rozsahu předmětu navazujícího řízení nedoznal změn realizace záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. S ohledem na tuto skutečnost bylo v souladu s § 23a odst.8 a §9a odst.6 zákona vydáno souhlasné závazné stanovisko.

Což odpovídá vypořádání námitek odvolatele na straně 180 rozhodnutí.

Z důvodu naprosté nedostatečnosti konkretizace důvodů pro závěr Ověřovacího stanoviska ... **nedoznaly dle předložené DÚR žádných změn, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví** ... pro tak masivní rozsah změn, když pouhý výpis názvů stavebních objektů změn je na stranách 1 až 7 Ověřovacího stanoviska, je toto stanovisko č.j. MZP/2017/710/1294 datované 23.04.2018 nepřekoumatelné pro nedostatek důvodů.

Lze si také povšimnout velmi výrazného rozdílu mezi textem Prioritního stanoviska a textem Ověřovacího stanoviska. V Prioritním stanovisku totiž zcela absentuje výpis stavebních objektů jednotlivých součástí záměru, který v Ověřovacím stanovisku zabírá celých 6 stran textu. Fakticky tak tato dvě stanoviska nelze vůbec zákonně srovnávat, zda jsou vydána ke shodnému záměru.

Aby odvolatel mohl v odvolání označit důvody, pro které závazné stanovisko napadá a považuje za nezákonné, musí mu závazné stanovisko, zde Stanovisko k ověření změn, poskytnout v odůvodnění veškeré důvody pro vydání stanoviska. Tuto povinnost příslušný úřad MŽP odbyl zcela vágními slovy ... **Tuto skutečnost deklaruje oznamovatel v předmětné žádosti a MŽP, OPVIP ji ověřilo porovnáním DÚR, která byla k žádosti přiložena, s podklady, na základě kterých bylo vydáno prioritní stanovisko.**

Kromě jiného skutečně nevíme, jak příslušný úřad MŽP vůbec mohl porovnávat změny specifikované v **DÚR 12/2016** s podklady Prioritního stanoviska, tedy s dokumentací pro stavební povolení **DSP 05/2016**.

Z důvodu absolutní absence řádného odůvodnění navíc důvodně tvrdíme, že příslušný úřad MŽP se porovnáváním vůbec nezabýval, pouze bezdůvodně přijal deklarace uvedené v žádosti žadatele.

16.3) Další důvody nezákonnosti Ověřovacího stanoviska

V námitce 4) *Proces územního řízení - žádost o změnu koncentrační podmínky* uvádíme požadavky ustanovení § 9a odstavce (6) zákona 100/2001 Sb. ve znění účinném po 01.11.2017. Pokud platí tvrzení na straně 9 Ověřovacího stanoviska ...

Další požadavky dle § 9a odst. 6 zákona

- tj. **předložení žádosti vč. všech příloh nejdříve 90 dnů před** žádost byla předložena dne 3.2.2017, navazující řízení bylo dle citovaného oznámení o zahájení územního řízení o změně územního rozhodnutí č.j. MMPr/046439/2018/KI ze dne 4.4.2018 zahájeno podáním žádosti dne 27.3.2017. Územní řízení o změně územního rozhodnutí bylo zahájeno před nabytím účinnosti zákona č. 326/2017 Sb., který tento požadavek zavedl. **Splnění požadavku není posuzováno.**

... pak příslušný úřad MŽP musí posoudit, jak byly splněny požadavky stávající právní úpravy. Kromě toho řízení podle zákona 100/2001 Sb. je vedeno podle tohoto zákona o EIA, nikoli podle zákona stavebního 183/2006 Sb. Kdy bylo zahájeno územní řízení tak nemůže být rozhodující.

Podle zákona 100/2001 Sb. ve znění účinném v době podání žádosti 3.2.2017 (a také zahájení řízení o změně územního rozhodnutí, tedy dne 27.03.2017), byla zákonem povinnost stanovena takto :

§ 9a

(4) Nejméně 30 dnů před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení předloží oznamovatel příslušnému úřadu dokumentaci pro příslušné navazující řízení **včetně úplného popisu případných změn oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko**. Příslušný úřad ověří na základě oznámení o zahájení řízení zasláního tomuto úřadu správním orgánem příslušným k vedení navazujícího řízení každý záměr a vydá nesouhlasné závazné stanovisko, jestliže došlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména ke zvýšení jeho kapacity a rozsahu nebo ke změně jeho technologie, řízení provozu nebo způsobu užívání. Tyto změny jsou předmětem posuzování podle § 4 odst. 1 písm. f). Jestliže nedošlo ke změnám záměru podle věty druhé, příslušný úřad závazné stanovisko nevydává. Nesouhlasné závazné stanovisko může příslušný úřad vydat také tehdy, pokud dokumentace podle věty první nebyla předána včas nebo pokud popis případných změn není úplný.

Jak tedy byla tato zákonná povinnost žadatelem splněna ??

Ověřovací stanovisko na straně 8 v úvodu odůvodnění uvádí :

Ministerstvo životního prostředí obdrželo dne **3.2.2017** (doplnění žádosti dne **14.12.2017**) od Ředitelství silnic a dálnic ČR žádost ...

Na další straně 9 pak :

K žádosti byly předloženy následující podklady a vyjádření :

- DÚR (Dopravoprojekt Brno, a.s., 12/2016)
- Oznámení o zahájení územního řízení o změně ze dne 4.4.2018 č.j. MPMPr/046439/2018/KI
- Doplnění podkladů - SO 782 - Úprava skládky zelené skalice (HBH Projekt s.r.o., 12/2017)
- Žádost o vydání změny územního rozhodnutí ... ze dne 27.3.2017

A na straně 9 níže pak :

Další požadavky dle § 9a odst. 6 zákona

2. Úplný popis změn - v rámci žádosti o vydání závazného stanoviska k ověření změn ze dne 24.1.2017 je uvedeno, že oproti řešení v prioritním stanovisku nedoznam záměr žádných změn. V doplnění žádosti ze dne 11.12.2017 ...

(jen poznámka : jednotlivá data jsou v rozporu s ostatním textem)

K žádosti ze dne **3.2.2017** o Stanovisko k ověření změn samozřejmě nemohlo být doloženo :

- Oznámení o zahájení územního řízení o změně ze dne **4.4.2018** č.j. MPMPr/046439/2018/KI
- Doplnění podkladů - SO 782 - Úprava skládky zelené skalice (HBH Projekt s.r.o., 12/2017)
- Žádost o vydání změny územního rozhodnutí ... ze dne **27.3.2017**

Pokud byla žádost ze dne **3.2.2017** doplněna o další změnu až **14.12.2017**, pak nebyl splněn požadavek výše citovaného ustanovení § 9a

(4) Nejméně 30 dnů před podáním žádosti **včetně úplného popisu případných změn oproti záměru ...**

Žadatelem tedy zákonem stanovené povinnosti splněny nebyly, a to v každém případě, ani před účinností, ani po účinnosti zákona 326/2017 Sb., přesto příslušný úřad MŽP Ověřovací stanovisko vydal.

16.3.1) Nadržování žadateli při vydávání Ověřovacího stanoviska

Pro veškeré posuzování jak byly splněny požadavky zákona 100/2001 Sb. však platí :

- Řízení podle zákona 100/2001 Sb. je vedeno podle tohoto zákona o EIA, nikoli podle zákona stavebního 183/2006 Sb.
- Žádost podaná **3.2.2017** byla v rozporu se zákonem, protože neobsahovala **úplný popis případných změn**.
- Doplnění žádosti o **popis změny** (Doplnění podkladů - SO 782 - Úprava skládky zelené skalice, HBH, 12/2017) bylo provedeno **14.12.2017**.
- Kompletní žádost, která obsahovala **úplný popis případných změn**, a vyhověla tím požadavku zákona byla fakticky podána **14.12.2017**, tedy již v době účinnosti zákona 326/2017 Sb. ... **účinnost od 1.11.2017**. Jeho přechodná ustanovení na vydávání stanoviska k ověření změn nedopadají.

Příslušný úřad MŽP tedy musel dojít k závěru, že je nutno uplatnit ustanovení § 9a ve znění účinném po účinnosti zákona 326/2017 Sb. a nemohl Ověřovací stanovisko vůbec vydat.

17) Nezákoným se jeví také správní úvaha stavebního úřadu uvedená na straně 124 rozhodnutí :

Žadatel k žádosti o změnu územního rozhodnutí také předložil stanovisko obce Horní Moštěnice ze dne 10.02.2016 zn. 162/2016, stanovisko obce Říkovice ze dne 03.03.2016 a nesouhlas obce Přestavky ze dne 17.02.2016 zn. 133/2016/Př, ve kterém výše jmenované obce vyslovily nesouhlas se změnou stavebního objektu 102 a zrušením objektu 113. **Výše uvedená nesouhlasná stanoviska obcí byla vydána ještě před podáním žádosti o změnu územního rozhodnutí.** Všechny výše jmenované obce jsou účastníky řízení, avšak v rámci řízení o změně územního rozhodnutí jako účastníci řízení obce nepodaly námitky, ve kterých by vyjádřily svůj negativní postoj k navrhované změně. **S ohledem na uvedené stavební úřad při svém rozhodování ze záporných vyjádření obcí ze dne 03.03.2016, 10.02.2016 a 17.02.2016 nemohl nevycházet a ani k nim nepřihlížel.** Vyjádření učiněné před podáním žádosti o změnu územního rozhodnutí nemají žádnou právní relevanci. Pakliže by obce s navrhovaným stavebním záměrem nesouhlasily a trvaly na tom, aby se stavební úřad jejich postojem zabýval, měly podat řádné námitky v rámci řízení o změně územního rozhodnutí. Toto však neučinily.

Taková správní úvaha jednak nemá oporu v zákoně, jednak by v takovém případě stavební úřad nemohl vycházet ani z ostatních, třeba souhlasných vyjádření měst a obcí, které jsou účastníky řízení jejichž vyjádření či souhlasy byly datovány před podáním žádosti o změnu územního rozhodnutí, například ze strany 121 rozhodnutí :

... souhlas statutárního města Přerov, Oddělení správy státního majetku ze dne 19.04.2016 zn. MMPR/051508/2016; souhlas statutárního města Přerov, Oddělení správy státního majetku ze dne 19.04.2016 zn. MMPR/051512/2016 ...

nebo také ze strany 122 rozhodnutí :

... souhlas Obce Horní Moštěnice ze dne 18.05.2015 zn. 611/2015; souhlas Obce Bochoř ze dne 03.02.2016 zn. 1600129/2016/Boch; souhlas Obce Věžky ze dne 20.04.2016 ...

a zcela obecně všech účastníků řízení, jejichž vyjádření byla získána přede dnem podání žádosti, tedy před 27.03.2017, kterou bylo předmětné řízení zahájeno.

Zanedbání některých nesouhlasných vyjádření může mít za následek nezákonnost rozhodnutí.

17.1) Diskriminace některých účastníků řízení

Na straně 124 rozhodnutí je dále uvedeno :

Žadatel k žádosti o změnu územního rozhodnutí také předložil vyjádření účastníka řízení PRECHEZA a.s. Jejich požadavky byly zahrnuty do podmínek pro umístění, projektovou přípravu stavebního záměru, napojení na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a pro provádění staveb, které nevyžadují ohlášení ani stavební povolení.

V podmínkách výroku figuruje na straně 115 také podmínka :

13. Při projektové přípravě staveb budou dodrženy podmínky vyplývající z požadavků PRECHEZA a.s. ze dne 11.02.2016 č.j. 226/446/2016, zejména pak: neomezení provozu podniku při přeložkách VVN a VN, zachování možnosti trvalého přístupu na výrobu a.s. Kemifloc, zachování funkčnosti hydraulické clony mlánské stěny (ochrana čerpacích vrtů před a za stěnou), neomezení provozu na vlečce Precheza, a.s., neomezení provozu na účelové komunikaci z Precheza a.s. na odkaliště, včetně mostu ŽM 60 přes řeku Bečvu.

Lze si povšimnout datování ... ze dne **11.02.2016**, tedy také před podáním žádosti **27.03.2017**, přesto jsou požadavky dokonce převzaty do výroku rozhodnutí.

Tento zcela odlišný přístup stavebního úřadu k vyjádřením, je nejenom důkazem diskriminace účastníků řízení, ale také známkou nezákonnosti rozhodnutí. Pokud by byl přístup k hodnocení podkladů dodaných v žádosti totožný, tedy pokud by stavební úřad - při svém rozhodování vycházel také ze záporných vyjádření obcí ze dne 03.03.2016, 10.02.2016 a 17.02.2016 - mohl by výrok rozhodnutí být zcela jiný.

18) Nezákonné poučení

V poučení na straně 183 rozhodnutí je uvedeno :

Odvolační musí být podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu podáno s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a každý účastník dostal jeden stejnopis.

Zákon 100/2001 Sb. § 9b

(3) Navazující řízení se vždy považuje za řízení s velkým počtem účastníků podle správního řádu.

Z důvodu ustanovení § 144 správního řádu

(5) V řízení s velkým počtem účastníků správní orgán účastníky uvedomí o podaném odvolání veřejnou vyhláškou, v níž určí lhůtu k podání vyjádření, která nesmí být kratší než 5 dnů. Odvolatel není povinen podávat odvolání s potřebným počtem stejnopisů podle § 82 odst. 2.

je poučení v rozporu se zákonem. Podle názoru odvolatele je takové pochybení zcela záměrné a má účastníky řízení odradit od podání odvolání.

19) Nedoručení předmětného rozhodnutí

V úplném závěru jsou uvedeny přílohy rozhodnutí.

Přílohy:

- i. situační výkresy z 12/2016 v měřítku 1:2000 (výkres č. C.5.1. „Soutisk DUR 2005 a DUR 2016 km 75 300 – 78 200“, výkres č. C.5.2. „Soutisk DUR 2005 a DUR 2016 km 78 200 – 82 400“ a výkres č. C.5.3. „Soutisk DUR 2005 a DUR 2016 km 82 400 – 85 400“)
- ii. situační výkres širších vztahů z 12/2016 v měřítku 1:10000, č. C.1. „Situační výkres širších vztahů“

K tomu namítáme, že tyto přílohy nebyly na úřední desce zveřejněny, což má za následek nedoručení rozhodnutí.

Za Vodu z Tetčic z.s.

Ing. Josef Dvořák

